ATRACȚIA ȘI VISELE

un produs

Mesaje Celeste

2014

ATRACȚIA ȘI VISELE

IOANA DUMITRĂCHESCU

TRANSFORMĂ-ȚI VIAȚA ÎNCEPÂND DE LA ZERO

Editura Pim
Iași, 2014

EDITURA PIM
Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Tehnoredactare: Marton Norbert,
Corectare: Ioana Dumitrăchescu
Coperta: Marton Norbert

Orice reproducere, totală sau parțială, a acestei lucrări, fără acordul în scris al editorului, este strict interzisă și se pedepsește conform Legii dreptului de autor.

Ne găsiți pe: www.mesajeceleste.com sau pe pagina de facebook:
www.facebook.com/mesajeceleste

Dedicație

Viața este aici și acum. Trăiește în prezent și vei avea parte de tot ce îți dorești.Trăiește momentul și vei afla ce înseamnă viața cu adevărat.

PĂCATUL UNEI GENERAȚII

Stau închisă în camera mea cu ochii în pământ. Nu văd în faţa mea decât un strat negru de fum şi zeci de lacrimi îngropate în visele mele. Nu mai e niciun vis. Mi-au fost risipite fără să-mi dau seama de ce. Cum s-a întâmplat asta? Nu am niciun răspuns. Sunt o fiinţă şi eu ca toate celelalte, nu mă consider mai presus de nimeni. Însă ei nu înţeleg. Azi am împlinit optsprezece ani. Ce vis nebun! Era frumos dacă eram acum într-un palat cu un prinţ şi o dragoste furtunoasă. Să ne plimbăm romantici şi îndrăgostiţi pe vecie unul de celălalt. Lumea să vină în jurul nostru şi să ne aplaude.

Dar gata! Hai să mă trezesc la realitate. E prea crud ce se întâmplă cu mine. Peste tot văd doar demoni răzvrătiţi! Asta e realitatea mea! Vreau, nu vreau, fac parte din ea. Însă nu vreau să vă chinui şi pe voi şi să intraţi în lumea asta. Aţi plânge. Aţi lovi cu pumnii iar apoi i-aţi băga în gură ca să le alinaţi durerea.

Vreţi să vă spun povestea mea? Tocmai am împlinit optsprezece ani. Şi eu ca orice tânără de vârsta mea, îmi doresc să am un majorat şi să fiu fericită. Însă acest lucru nu mai e posibil. Din ce cauză? Probabil am un diavol în casă. Nu ştiu exact. Am să merg să îl întreb pe Dumnezeu. El ştie toate răspunsurile.

Acum când mă frământ şi mă gândesc ce frumos era să am o petrecere a mea unde să pot să fiu eu, măcar pentru câteva ore. Nimeni nu mă cunoaşte cu adevărat. Nu am decât o prietenă dar nici ea nu mă ştie. Câteodată trece pe lângă mine şi nici măcar nu mă observă. Nu se bagă nici în sufletul meu pentru că nu îi permit. E destul că îmi ascultă necazurile când îmi e mai greu.

- Ţi-ai mai revenit?

Diavolul a intrat pe uşă şi m-a speriat cum face de obicei. De fapt e mama dar eu nu pot să o numesc aşa. E cea mai rea persoana pe care am cunoscut-o vreodată. Ea şi fratele meu, Ionuţ.

- Dar tu mai poţi răscoli viaţa mea? Nu ţi-a ajuns?

- Draga mea, pot să fac ce vreau cu tine. Nu uita că eu te-am născut şi te-am crescut.

- Da, dar nu a fost meritul tău. Eu sunt pe lume pentru că aşa a vrut Dumnezeu. Tu doar ai ascultat porunca Lui! Tu nu mă meriţi!

- Doctoriţa nu ţi-a schimbat tratamentul? Văd că iar delirezi!

- Cum poţi să spui aşa ceva? Gândeşte-te la ce spui, femeie! Nu sunt aşa din cauza bolii. Ăsta e adevărul. Dacă vrei să ştii, noi ne alegem viaţa pe care vrem să o ducem înainte de a ne reîncarna. Mă mir cum de am ales viaţa asta. În fine, nu e pentru tine spiritualitatea ci satanismul!

- Taci, copilă netrebnică! Să nu te mai aud că spui aşa ceva!! Jegoasă ce eşti şi împuţită! Nu ţi-e ruşine? Nu ai pic de respect faţă de mama ta!

- Nici tu nu ai faţa de mine! Te urăsc! Ieşi afară din camera mea!

Nu a ieşit. În schimb ce am îndurat apoi e greu de imaginat şi povestit. A început să mă lovească şi să îmi trântească toate lucrurile pe jos. N-am mai suportat şi am început să fac un atac nervos. Femeia aceasta s-a speriat.

- Lasă-mă în pace!!!!!!!! Nu mă mai lovi căci te omor! Nu ai niciun drept să mă loveşti! Eşti o criminală de suflete!! Criminală! C-R-I-M-I-N-A-L-Ă!

Am început să mă pun pe jos cu ochii în lacrimi şi sufletul în cer. Corina, femeia aceasta odioasă a început să mă lovească şi mai tare. Am leşinat şi nu am mai ştiut de mine. M-am trezit abia a doua zi, pe jos, căci căzusem în timpul loviturii. Şi nimeni nu m-a mai ridicat de acolo. Şi pentru ce? Doar pentru aceşti optsprezece ani abia împliniţi.

***

Mă spăl pe faţă. Tot ce văd e doar o privire amară. Nu sunt eu. Dumnezeul meu, ce ai făcut cu mine? Unde ai dus-o pe Emilia de altădată? Aceasta e plină de vânătăi. Aşa nu mă pot prezenta la şcoală. Mi-e greaţă! Simt cum încet, încet, respiraţia mea e tot mai înceată. Mor de frică în casa aceasta. Oare nu e nimeni să mă ajute? Bietul tata, nu poate comenta nimic în faţa acestui demon.

Vă rog să mă iertaţi, probabil voi aveţi mame bune, care să vă iubească şi v-a crescut într-un mediu plăcut. Dar eu nu am avut această şansă. Acum plâng. Dar de ciudă. Mă uit la mamele altor fete şi le invidiez când văd cum se strâng în braţe. A mea m-ar strânge de gât mai curând decât aşa. Nu înţeleg unde am greşit. Oare a fost un păcat când m-a născut? Oare nu m-a vrut? Sau de ce mă uraşte atât de tare?

Zilnic îmi aminteşte de blestematele alea de pastile. De mică mi-a zis că sunt bolnavă mintal. Adică nebună. Şi totuşi eu am mintea limpede. Doar când mă scoate ea din sărite şi mă bate, mă apucă criza. În rest sunt bine. De ce mă duce la doctor atunci?

Mă pregătesc căci trebuie să mă întâlnesc cu prietena mea, Cristina. Dar când o să mă vadă aşa, precis mă va lua la întrebări. Nu-i o problemă însă nu ştiu dacă mai pot să o mint. De faţă cu ea, Corina e ca şi un mieluşel. Nu e mamă! Degeaba m-a născut! Nu o pot numi mamă!

Cobor scările grăbită dar faţa mea arată de parcă aş fi scăpat de sub dărâmăturile unui cutremur. Doamne, nu lăsa sufletul meu să piară atât de repede!

Afară parcă simt un alt aer. Am reuşit să ies căci jigodia nu e acasă. Am dat party când am văzut. Deci sunt liberă, pentru puţin timp.

- Bună, Emy scumpa mea.
- Hello, Cristina
- Ce faci, cum eşti?
- Uite... am scăpat de la un incendiu petrecut în casa mea.
- Nu mă mai lua cu fanteziile tale că pot ajunge să le cred!
- Vorbesc serios. De fapt mai bine zis, a trecut uraganul Katrina pe la mine şi m-a dat cu capul de pereţi.

Mă întristez dintr-odată.

- Iar mama ta? Fii sinceră, te rog.
- Nu... nu... nu mai insista! Nu pot să vorbesc despre asta.
- Sunt prietena ta. Ştii bine ca eu ţi-am spus mereu secretele mele.
- Bine, fie. M-am certat cu Corina şi m-a bătut.
- Se numeşte mamă...
- Se numeşte Corina şi atât! Dacă ai trăi măcar o clipă în locul meu

ţi-ai da seama de ce spun asta.

- Bine... dacă nu încetezi plec acasă şi nu mai discutăm.

- Ce să încetez? Ea nu se poate numi mama!

- Mi-a zis că nu o asculţi şi e normal să te mai atenţioneze câteodată.

- Cum? Crezi în vorbele spiritului rău?

- Emilia, îmi pare rău dar trebuie să mergi iar la medic. Poate nu e bun acest tratament.

- Ascultă aici, Cristina! Când aveam patru ani această femeie care zici tu că ar trebui să îi zic mama, mi-a spart capul şi era să mor! La zece ani am mers cu ea la cumpărături şi a traversat de mâna cu mine, intenţionat pe culoarea roşie la semafor. Ce s-a întâmplat după, probabil îţi imaginezi. Am stat în spital o lună de zile, în comă! Ca să spună ea ca eu am alergat şi nu m-a putut opri! La cincisprezece ani, m-a lovit în burtă cu un cuţit, când m-a bătut. Deci e clar că tot ce îşi doreşte e să scape de mine.

- Vorbeşti serios, Emilia? Dar pare altfel.

- Da, față de tine. Căci e cu două fețe. Şi față de tata e altfel pentru ca știe că el mă iubeşte mai presus de orice. Îmi pare rău că nu ştii tot adevărul şi preferi să o crezi pe ea. Rămâi cu bine!

Am intrat în scară şi lacrimile mă aşteptau bucuroase să iasă afară căci nu mă puteam stăpâni. Câtă răutate putea să existe într-o mamă?

***

Mă pregătesc pentru o nouă zi care nu va duce nicăieri. Sunt complet răvăşită şi stupefiată. Această femeie i-a spus tatălui meu că m-am bătut cu Cristina şi de acolo sunt vânătăile. Cât mi-aş fi dorit să fiu de faţă şi să îi arunc pastila. Iar tata e prea credul câteodată. Mereu a făcut tot ce a dorit ea. Dar Emilia, nu te da bătută! Doar ştii că pe tine te iubeşte cel mai mult.

Iar a intrat demonul în camera mea. Sper să nu stea mult căci nu sunt dispusă să îi ascult toate prostiile.

- Domnişoară, îmbracă-te căci mergem la psiholog.

- Iar? Ce să mai fac acolo? Luna trecută am fost!

- Nu comenta şi îmbracă-te!

Ordinul e ordin şi iată-mă din nou ascultând ca de un adevărat jandarm. Adevărul e că mi-aş dori tare mult să îi spun la psiholog cine e adevărata nebună! În câteva minute am fost îmbrăcată. Însă de machiat nu am voie. Nici măcar nu mi-a cumpărat vreodată produse. Iar hainele mi le ia de la second-hand căci eu fiind bolnavă mintal nu am voie să merg la cumpărături. Aţi priceput?

- Sunt gata!

- Eşti prea sinistru îmbrăcată. Ia-ţi blugii şi bluza aia nouă neagră.

- Negru să porţi tu, femeie! Eu detest aceea culoare. Prefer bluza asta violet! Sau crezi că voi fi protejată de spiritele Divine şi de Arhangheli?

- Iar vorbeşti aiurea. Ţi-am zis să iei bluza cea neagră! Repede! Până nu iţi cârpesc o palmă peste obraz, insolent-o! Eu ştiu mai bine cu ce să te îmbraci, nebuno!

Vorba asta a durut mai rău decât o palmă. Mereu să iasă cum vrea ea. Dar nu e corect! Deja sunt majoră şi pot să decid pentru mine. Însă nu, ea are argumentul că eu nu sunt în toate minţile.

Drumul până la doctor a fost groaznic. Corina era cu ochii pe mine mai ceva ca pe o butelie. Să nu cumva să se uite vreun băiat la mine. Nu am voie! Doar sunt bolnavă şi cele bolnave nu au dreptul la viaţa! Aşa a zis într-o zi. Că celor bolnave le-ar tăia dreptul la fericire. Şi a început cu mine. Vă mai miraţi de ce sunt bolnavă?

În cabinetul doamnei psiholog era o linişte deplină. Nici n-am aşteptat mult şi ne-a primit foarte drăguţă şi surâzătoare.

- Bună, Emilia şi doamna Corina Avram. Cum sunteţi?

- Am venit la dumneavoastră pentru că a avut iar o criză şi uitaţi-vă cum s-a rănit! A vrut să se sinucidă şi văzând că nu poate şi-a făcut aceste vânătăi.

- Cum poţi să minţi? Femeie eşti nebună! Nu e adevărat, doamnă! Ea m-a bătut! Ea îşi bate joc de mine mereu! Nu mai suport!! O urăsc din tot sufletul!

Şi iar plânsul şi-a făcut apariţia în viaţa mea. Doamnei psiholog nu îi veni să creadă ceea ce vede. Era normal, o pacientă care îşi face mama nebună şi începe să plângă e catalogată exact ea având această problemă. Însă mi-a zis foarte calmă şi liniştită.

- Nu e nicio problemă. Dacă vrei te putem interna pentru câteva zile la spitalul nostru de psihiatrie.

- Poftim? Nici să nu vă gândiţi la aşa ceva!

- Doamna psiholog are dreptate! Internaţi-o şi cu asta am încheiat subiectul!

M-au dus într-o cameră obscură şi rece. Plină de întuneric şi fiinţe ciudate. Ce caut eu aici? Doar femeia aceea ştie!

***

Ochii mei mari şi nedormiţi îmi fac semn că ar trebui să îi închid. Cum să o fac? De două zile am ieşit din spital. Până la urmă această femeie şi-a atins scopul. M-au ţinut o săptămână, timp în care am făcut cunoştinţă cu toţi gândacii şi nebunii veniţi aici la tratament. Mă consider cât de cât o fată normală. Doar femeia aceea nu crede la fel! Acum sunt cu moralul la pământ, nici măcar nu mai am chef de viaţă. Nu mai vreau să fiu aici. În lumea spirituală e mult mai bine.

Privesc o oglindă veche şi murdară unde se vede un chip plâns şi obosit. Eu sunt aceasta? Nu mă mai recunosc. Emilia, revino-ţi! Altfel vei ajunge mai rău... să te sinucizi sau cine ştie... poate chiar să...

Urechile nu mă mai lasă să aud bine, însă tata a intrat pe uşă. Presimt iar o ceartă zdravănă cu femeia diavol. Însă nu ştiu pe ce temă.

- Am ajuns acasă, Corina

- Era şi timpul, bărbate! Pe unde hoinăreşti?

- Am fost la primărie şi sunt extrem de fericit.

- Iar afaceri cu primarul? Ţi-am zis să ai grijă, am impresia că are de ascuns ceva.

- Nu, nu am vorbit deloc despre mine sau afacerile mele. E vorba despre fata noastră, Emilia

- Iar ţignita asta? De ce o amesteci pe ea în treburile primăriei? Nu eşti normal? Tu ştii foarte bine că e bolnavă la cap şi nu judecă corect.

- Nu e adevărat! Fata mea e foarte deşteaptă şi va participa la un concurs de proiecte pentru oraşul nostru.

- Tu nu ai ce face! Ea nu se pricepe la aşa ceva!

- Ba da şi încă foarte bine, scumpă doamnă. Dacă ţie nu îţi convine, e treaba ta însă ea va face tot ce îi spun. Mă iubeşte şi mă ascultă.

- Ai uitat că fata asta s-a bătut cu Cristina şi de acolo are vânătăile?

- Ca orice fată, adolescentă, se mai bate şi ea... dar de aici până a spune că e nebună, e cale lungă, doamnă!

- Vrei să te convingi ce panaramă e această fată? Nicio fericire nu pot avea în casa asta! Niciuna!

Strâng acum din dinţi şi nu am altă soluţie decât să tac şi să merg mai departe. Oare ce mama e aceasta care îşi vorbeşte de rău copilul? Eu sunt fata ei, m-a născut în chinuri groaznice însă ea îşi dorea băiat şi când a aflat că nu sunt genul care îi plăcea ei a hotărât să mă chinuiască. Dumnezeule!

Ţipetele astea puternice sunt tot mai evidente. Cred că am să mă bag şi eu în discuţie. Bietul tata, mă apară atât de înverşunat însă eu nu ştiu cum să îi mulţumesc pentru tot ce face pentru mine.

- Ajunge! Femeie taci din gură! Tot ce îmi doresc e să mă realizez. Nu am nevoie de nimic altceva şi te rog frumos să nu te mai bagi în problemele mele!

- Ce ai spus? Nu fi ridicolă! Cum adică să te realizezi? Tu, fată bolnavă şi nebună! Locul tău e la spitalul de nebuni!

- Emilia, nu o asculta pe mama ta. Uite, îţi spun eu ceva, ea niciodată nu te-a vrut pentru că urăşte femeile. De când am cunoscut-o a fost atât de geloasă pe prietenele mele încât a trebuit să rup orice legătură cu ele.

- Şi eu cu ce sunt de vină că m-am născut fată? Aşa a fost să fie!

- Aceasta e o lecţie de viaţă, a continuat tata, Dumnezeu a vrut să vadă cum reacţionează dacă îi dă un copil de gen feminin. Îţi spun sincer şi când era gravidă vorbea într-una de băieţelul ei şi de faptul că o să îl iubească mai presus de orice. Nu pot să îţi spun dezamăgirea pe care a trăit-o când te-a născut şi a aflat că eşti de fapt o fată. Apoi a rămas iar gravidă şi l-a născut pe Ionuţ.

Lacrimile mele cădeau neîntrerupt pe gresia din bucătărie. Îmi venea să îmi blestem zilele doar pentru că m-am născut o fată. Trebuia să fiu băiat şi atunci era şi ea fericită şi mă lăsa în pace. Dar aşa, nu are niciun rost să îmi fac iluzii... toată viaţa se va purta aşa cu mine. Trebuia să mă resemnez.

***

M-am pus să învăţ ceva pentru că oricum eram mândria tatei şi el mă iubea mai presus de orice. Priveam cărţile de pe masă şi mă gândeam ce norocoşi sunt autorii care le-au scris. Ei trăiesc orice poveste scrisă şi imaginaţia lor nu aveau limite. Însă povestea mea? Ce limite poate avea? E atât de absurd gândul că într-o zi le voi da peste nas la mulţi.

Într-o zi, Cenuşăreasa va deveni prinţesă. Şi aşa va fi, indiferent ce cred unii sau alţii. Eu nu mă iau după nimeni şi îmi trăiesc viaţa aşa cum e. Însă ei nu mă lasă în pace. Mama, vecinii, colegii toţi au ceva cu mine şi mereu mă ceartă sau mă bârfesc. Dacă nu fac ceva bine, spun că sunt o proastă, o handicapată. Ce rău dor cuvintele lor...

Fratele meu Ionuţ a venit la mine în cameră şi mă caută probabil pentru a se ascunde. E foarte vagabond şi totuşi mama îl iubeşte foarte mult.

- Ce faci urâto?
- Bine, frumuseţea pământului. Învăţ, nu se vede?
- Mă ajuţi cu ceva?
- Nu am bani, sunt Lefter Popescu.
- Tu eşti tâmpită? Nu vreau bani! Vreau să ascunzi telefonul ăsta.
- Ai înnebunit?
- Taci din gură! E Nokia ultimul tip.
- De unde l-ai furat?
- Nu e treaba ta, târâtură!
- În momentul ăsta te spun la mama!
- Dacă spui un cuvânt, eşti moartă!!!

Am mers nervoasă în bucătărie şi am găsit-o pe doamna Corina făcând mâncare de zor. Însă nu asta mă interesa pe mine ci cearta zdravănă pe care în sfârşit o va primi şi fratele meu.

- Ionuţ a furat un telefon.

- Mincinoaso! Nu te cred.

- Aaa nu? Ia du-te în cameră la mine să vezi!

- Dacă încerci să mă faci să mă cert cu fratele tău, nu vei avea nicio şansă.

- Nu asta intenţionez...

- Da mamă, e adevărat, am furat un telefon eu şi câţiva tovarăşi.

- Dar dragul mamii, cum ai putut să îl iei?

- Nu ştiu, dar l-am luat... îmi pare rău...

- Asta e, scumpul mamii. Însă altădată să nu mai faci aşa ceva. E un păcat să furi. Nu era bunul tău.

- Da ştiu, mamă scumpă. Promit că n-am să mai fur. Pot să îl ascund la tine?

- Sigur că da, ţine-l la mine în cameră cât vrei tu.

Asta era culmea! Nici măcar nu mai puteam să mai învăţ. Când văd câtă nedreptate se face în lumea asta, îmi vine să îmi iau câmpii. Mama ascundea un hoţ în casă! Era de acord cu acest furt chiar dacă ştia că nu e bine ce face. Şi asta doar pentru că lonuţ era preferatul ei. Aşa ceva nu se poate. Sincer, nici nu mă aşteptam să fie de acord cu asta.

Cred că am să mă închid în cameră şi am să învăţ în linişte. Deşi gândurile mi se duc aiurea, câteva se învârt către învăţat, câteva se învârt către situaţia de azi. Ce nebunie!

Azi am învăţat ceva chiar dacă nu am citit din cărţi. Un hoţ e acoperit de către cineva doar pentru că îl iubeşte prea mult. Oare până la urmă acel om care îl acoperă e la fel ca şi hoţul? Bănuiesc că da, din moment ce e de acord cu o asemenea grozăvie.

Mă mut de acasă într-o zi, mă mut în astral. Acolo am să pot să fiu ce vreau eu şi am să merg unde vreau eu într-o secundă. Fără hoţi, nedrepţii şi batjocuri. Fără o lume falsă şi atât de rea!

FUGA SPRE NECUNOSCUT

Când mă uit în jurul meu şi văd atâţia oameni care nu ştiu ce e viaţa, mă apucă o frică inimaginabilă. Mă gândesc că cei mai mulţi cred că au un destin a lor pe care trebuie să îl urmeze. Şi în cazul în care ceva nu merge bine ori se întâmplă ceva rău, ei dau vina pe destin.

"*- Da, domnule, aşa mi-e scris, trebuie să îmi duc crucea! Asta mi-a fost dat, asta fac. Doamne, care eşti în Ceruri, de ce nu te uiţi puţin în jos să vezi ce ghinionist sunt. Sau mai degrabă pot să te întreb, de ce îmi dai atâtea necazuri? Cu ce am greşit?*"

Ei, aşa gândesc majoritatea. Doar cei care sunt bogaţi ştiu cu adevărat că nu e aşa. Însă şi aceştia se gândesc doar la bani, uitând de lucrul cel mai esenţial lor, adică sănătatea. Dacă nu o ai, nu prea poţi să faci ce îţi doreşti.

Eu ce pot să spun? Eu care am o mamă atât de rea şi egoistă, care nu mă iubeşte deloc şi un frate hoţ şi vagabond... pe cine să dau?

Până la urmă pot să aleg între a rămâne aici şi să fiu batjocorită sau să plec unde o să văd cu ochii. Parcă văd majoritatea oamenilor ce ar alege. Cei mai mulţi ar rămâne la batjocura celorlalţi pentru că le e frică de ceva nou. Oare cum ar fi să plec? Ce am să fac acolo? Unde voi sta?

Eu nu îmi fac griji şi spun sincer asta. Aleg să plec, nu ştiu încă unde. Mă urc în primul tren şi am să văd unde mă va duce. Nu îmi duc niciun ban cu mine, decât mâncare şi haine. Mă descurc şi aşa, însă câţi dintre oameni ar avea curajul să facă ce fac eu?

***

Sunt total dispărută şi cei din familia mea mă vor căuta disperaţi. Însă nu le voi spune nimic. Nici unde sunt, nici ce fac. Prefer să tac din gură şi să îmi iau viaţa în propriile mâini. Ştiu că Dumnezeu e cu mine oriunde aş

merge.

Îl văd în orice om întâlnesc, în orice obiect pe care îl ating şi în orice fiinţă simţită. Şi nu mint! Când mă uit pe stradă şi văd oameni fericiţi mă simt şi eu fericită. Când văd oameni trişti încerc să le dau din energia mea pozitivă. Dar sunt mulţi care nu vor să o primească. Sunt atât de deprimaţi şi de supăraţi încât refuză binele. Nu am ce să le fac. E alegerea lor.

Acum urc în tren, sunt în Gara de Nord. Mi-am luat şi bilet din ultimi mei bani. Vreau să fiu corectă! Nu e bine să mergi pe blat pentru că atunci se vor îmbogăţi controlorii şi are vreun rost? Prefer să îmi iau un bilet şi să merg liniştită.

Nu ştiu câţi kilometri voi face însă ştiu că va fi drum lung. Iar biletul l-am luat până la capăt, adică până în oraşul Oradea. De acolo încolo nu ştiu ce va fi. Decât Dumnezeu îmi va spune ce drum să o apuc.
Oradea, e totuşi o opţiune bună, pentru că e oraş la graniţă şi astfel o să pot arunca un ochi şi în ţările vecine.

Am auzit că e un oraş frumos, vechi, istoric. Va fi o bucurie imensă când voi ajunge acolo. Deja mă văd pe străzile oraşului, plimbându-mă în timp ce mă gândesc ce să fac mai departe.

Gândesc pozitiv şi îmi spun afirmaţiile în fiecare zi.

Lângă mine se află o doamnă care citeşte o carte numită "*Puterea afirmaţiilor*". Ce coincidenţă!

- Cartea dumneavoastră se potriveşte stilului meu.

- Oh, serios? Mă bucur tare mult că mai există oameni care cred în puterea lor.

- Sigur că da, am descoperit că aceste afirmaţii fac minuni.

- Este foarte adevărat. Gândeşte-te că eu înainte să încep să practic, aveam semne în visele mele că trebuie să mă schimb. Într-o noapte am visat un copil mai mic care îmi spunea să rostesc zilnic afirmaţii dacă vreau să îmi schimb viaţa. Acest vis m-a derutat foarte mult. Am mers la bibliotecă şi am scos o carte despre aşa ceva. Ce s-a întâmplat apoi, e foarte greu de imaginat. Zilnic aveam minuni în viaţa mea.

- Da, asta ştiu. Am început să citesc despre asta acum o lună şi ceva, pentru că eu nu ştiam nimic decât să plâng în casă. Mama nu mă iubeşte, tata e mereu pe drumuri iar fratele meu nici nu mă bagă în seamă. Atunci mi-a zis o colegă că există o şansă ca să îmi revin. Mi-a dat să citesc o carte şi de atunci am crezut foarte mult în această putere.

- Până unde mergi?

- Până la capăt, adică la Oradea. Iau viaţa de la zero acolo. Fără bani, fără să cunosc pe nimeni. Doar aplicând aceste formule de succes.

- Să ştii că nu e nicio coincidenţă că m-ai întâlnit. Întâmplător sau nu, tot la Oradea merg şi eu. Şi am o surpriză. Pentru că văd că eşti o tânără care vrea să îşi schimbe viaţa, am să te primesc la mine. Am o cameră unde nu stă nimeni. Copii mei sunt plecaţi în străinătate.

- Vorbiţi serios? Doamnă, vă mulţumesc din suflet!

- Nu mie trebuie să îmi mulţumeşti. Fii recunoscătoare cerului şi lui Dumnezeu. Doar El e cel care face ca visele noastre să se împlinească! Dacă tot vii la mine, am să te învăţ mai multe lucruri legate de spiritualitate. Cum să îţi schimbi viaţa, cum să ai tot ce îţi doreşti, cum să fii o fată de succes.

- Văd că ştiţi foarte multe şi m-aş bucura să pot să ştiu şi eu atât de multe lucruri şi să le aplic în viaţa de zi cu zi.

- Ştii să meditezi?

- Din păcate, nu. Însă sper că nu e timpul pierdut.

- Nu-i nimic, vei învăţa cu timpul. Ai să vezi că lumea e minunată! Eu nu am niciun motiv să fiu supărată sau nervoasă. Nu am mai fost de foarte mult timp aşa. De când studiez aceste probleme. Am învăţat foarte multe în decurs de zece ani şi pot să îţi jur că totul e adevărat. Oricine ar încerca să mă enerveze nu reuşeşte. Pentru că ştiu să îmi controlez emoţiile şi să le stăpânesc.

- Ce minunat! Din păcate nu toţi cred în lucrurile astea.

- Dacă ar crede toţi, fetiţo, nu ar mai fi oameni bolnavi şi nici oameni săraci. Şi am trăi toţi peste 100 de ani. Iar închisorile nu ar mai exista. Pentru că hoţii şi criminalii nu ar mai avea niciun motiv să fure şi să omoare. Îţi închipui cum ar fi lumea atunci?

- Cred că doar atunci Diavolul ar pieri.

- Nu există aşa ceva. Totul e în imaginaţia oamenilor. Pentru că trebuie să dea vina pe cineva când fac un rău, nu?

- Nu ştiu ce să zic însă chiar şi domnul Iisus a spus că există răul pe

Pământ.

- Da, dar ştii de ce? Pentru că acest rău şi-l fac oamenii cu gândirea lor. Diavolul e de fapt gândirea negativă.

- Dar atunci magia neagră? Sau blestemele? Ce să zic de clarvăzători sau astrologi... care îţi spun că ai vrăji făcute şi sunt multe cazuri.

- Fetiţo, nu ştii multe despre lumea asta. Vrei să ştii ce sunt toate alea? Imaginaţia noastră. Dacă mâine ar veni la tine un astrolog şi ţi-ar spune că la vârsta de 25 de ani vei avea o boală gravă şi vei muri, tu automat te vei gândi doar la acel lucru, cu cât vor trece mai mult anii. Şi când vei avea 25 de ani, într-adevăr te vei îmbolnăvi pentru că ai crezut şi ţi-ai imaginat că vei avea boala respectivă. Înţelege, nu există vrăji decât dacă crezi în ele!

- E ceva uimitor ce spuneţi dumneavoastră. Aş vrea să pot să mă schimb şi să am numai lucruri minunate în viaţa mea.

- Poţi să faci asta. Totul depinde doar de tine!

Am privit mai departe pe fereastră, zăpăcită de gândul că noi chiar putem să ne facem viaţa un iad sau un rai, depinde ce gândim. De aceea, mi-am îndreptat gândurile spre locuri frumoase şi lucruri bune pe care urmează să le întâmpin.

Mi-am făcut un fel de scenariu în mintea mea şi am început să îmi zic: *Voi avea parte de lucruri minunate, voi fi cea mai bună în toate, voi întâlni doar oameni minunaţi în calea mea, voi avea succes! Tot repetând aceste cuvinte, am adormit îndată.*

Când m-am trezit, eram în Cluj Napoca. Mai aveam vreo 3 ore până la Oradea. Nici măcar nu mai simţeam frigul de afară.

Am coborât până jos să îmi iau o apă minerală şi un corn. Lângă tren era un câine vagabond foarte trist care aproape cerşea de mâncare.

- Ce să fac cu tine? Şi eu sunt o vagaboandă. Însă noi oamenii ne putem folosi mintea spre ceva mai bun. Aşa că mă gândesc că te va găsi cineva şi te va ajuta să creşti şi să trăieşti mai bine. Îţi dau o bucăţică din corn şi apoi voi urca sus în tren. Dumnezeu să te binecuvânteze! Trimit doar gânduri de sănătate şi iubire spre tine!

Am urcat înapoi în tren fericită să ştiu că acel căţel curând îşi va găsi stăpân. Ştiu sigur că aşa va fi!

Cam aşa ar putea să fie ajutaţi majoritatea câinilor care stau pe străzi. Pe mine mă doare sufletul să îi văd aşa însă pe de o parte mă bucură faptul că cineva îi va găsi şi îi va ajuta să trăiască mai bine.

***

Am ajuns în sfârşit şi la destinaţie foarte fericită că totul a decurs aşa cum trebuie. În mintea mea ruta deja era scrisă şi nu mă puteam abate de la ea.

Doamna pe care am cunoscut-o în tren, m-a dus cu ea acasă. Eram bucuroasă că pot să stau la cineva chiar dacă deocamdată nu am bani. O să îi fac în curând.

- Doamnă, sper că nu vă supăraţi că nu am niciun ban momentan.

- Nu mă supăr draga mea, o să vezi că vei avea în curând şi bani, însă totul la timpul lor. În primul rând trebuie să înveţi să îţi foloseşti mintea pentru a avea tot ce îţi doreşti, să ai stabilit în mintea şi imaginaţia ta ce îţi doreşti să faci în viaţă şi să lucrezi în fiecare zi cu multă încredere şi sentiment. Iar în câteva luni tot ce vrei vei avea. Depinde însă cât de mult îţi doreşti să ai aceste lucruri şi cât de mult crezi în ceea ce faci.

- Am înţeles. Credeţi-mă, voi fi cea mai bună elevă a dumneavoastră!

- Aşa să fie, scumpo. Nu ţi-am spus încă, dar eu am reuşit să îi transform pe copii mei în oameni de afaceri. Şi acum sunt în străinătate şi fac mulţi bani. Dacă am să reuşesc şi cu tine, voi fi pe deplin mulţumită. Căci asta îmi e menirea. Eu am şi un club al cunoaşterii care se numeşte "*Puterea din interiorul tău*" şi vin săptămânal oameni mulţi care doresc să îşi schimbe viaţa. Însă nu reuşesc nici pe sfert dintre ei să aibă tot ce vor. Pentru că sunt sceptici şi aşa nu poţi să reuşeşti. Credinţa e cea mai bună cale spre realizarea dorinţelor tale! Fără ea nu ai reuşi absolut nimic. Uite, aceasta e casa unde stau eu.

Am ajuns într-o casă mare şi frumoasă. Avea două etaje, piscină şi o curte încăpătoare, unde puteai să bagi cel puţin douăzeci de oameni.

- Aici locuiţi? Dar înseamnă că sunteţi bogată! am spus eu foarte uimită.

- Ce înseamnă bogăţia pentru tine? Cel mai potrivit cuvânt ar fi, sunt fericită! Nu bogată!

- Păi da dar oamenii spun că nu banii aduc fericirea.

- O spun cei care sunt săraci pentru că nu au. Tu ştii, am avut o prietenă foarte bună, pe vremea când eram ca tine şi nu aveam mai nimic. I-am zis să creadă în puterea subconştientului şi va avea bani. Era foarte obsedată să aibă. A făcut un timp câteva afirmaţii şi apoi s-a lăsat păgubaşă când a văzut că nu îi vin bani mulţi în viaţă. Şi mi-a zis aşa: Maria, banii nu aduc fericirea! Am contrazis-o şi i-am zis: Ba da o aduc! Dacă ştii cum să îi faci! Doar spunând nişte cuvinte, nu vor cădea banii din cer. Trebuie să o spui ca şi cum ai fi sigură că îi ai. Dar ea spunea cu voce tare că e bogată însă în gândul ei îşi zicea: unde sunt banii ca nu îi văd şi aşa reuşea să aducă în viaţa ei ce îşi spunea, adică nu vede banii. Sfârşitul poveştii însă e tragic. Noi două am crescut împreună şi eu am ajuns să am banii pe care îi visa ea. Însă din cauza invidiei s-a îmbolnăvit şi a murit pe neaşteptate. Vezi? Aici se ajunge dacă nu crezi în forţa ta şi în faptul că banii sunt totuşi importanţi ca să te poţi dezvolta spiritual. Tu, copila mea ce vise ai?

- Eu, îmi doresc foarte mult să am o afacere a mea. Să încep să scriu poveşti pentru copii, să mă căsătoresc din dragoste, să călătoresc în lumea întreagă.

- Sunt vise măreţe şi cu puţină ambiţie şi mult curaj vei putea să le faci să devină realitate. Eu am să te ajut cu sfaturi, idei însă restul îl vei face tu. Mulţi pe care i-am ajutat mi-au zis că sunt un înger şi că îmi mulţumesc pentru că le-am schimbat viaţa dar de fapt ei şi-au schimbat viaţa, ascultând cuvintele mele. Eu tot ce am făcut a fost să le spun ce ar trebui să schimbe în viaţa lor. Ei m-au ascultat şi astfel a venit minunea în viaţa lor.

- E minunat! Aş vrea să citesc toate cărţile care vorbesc despre asta. Chiar vreau să mă schimb şi să arăt lumii că pot să reuşesc chiar şi într-un oraş străin.

- Dar ţi-am spus care sunt condiţiile.

- E minunată casa aceasta! Voi avea camera mea?

- Sigur că da, priveşte aici. Aceasta e camera dorinţelor!

Am intrat în camera indicată de doamna Maria şi nu mi-a venit să cred ce văd! Un pat mare, o comodă, o veioză în mii de culori, tablouri pe pereţi cu imagini din alte ţări, vorbe spuse de marii autori despre gândirea omenească, un televizor color de dimensiuni mari şi un dulap mare pe care era scris: afacerea vieţii mele! Asta era camera unde aveam eu să dorm. Un wow mare îmi invadă mintea.

- Ce frumoasă cameră!

- A fost camera fetei mele care acum se afla în Italia şi are o agenţie de turism acolo. Dacă poţi observa fotografiile din această cameră sunt din diverse zone ale lumii. În toate a ajuns şi visele i-au fost împlinite. Acum tot ce mai vrea este un copil pentru că are 30 de ani şi niciun sufleţel nu îi strigă la poartă.

- Şi toate visele îi s-au îndeplinit în această cameră?

- Da, iar acum e camera ta! Să ai grijă de ea şi să nu văd mizerie, în rest poţi să faci orice aici. În limita bunului simţ, evident.

Nu am mai spus niciun cuvânt. M-am întins pe pat şi am adormit într-o clipă, vegheată de visele mele cele mari!

DESCOPĂR "SECRETUL"

Când m-am trezit nu îmi venea să cred unde mă aflu. Parcă eram într-o lume de poveşti, unde Făt Frumos învinge balaurul cel rău.
Dimineaţa, doamna Maria a venit la mine în cameră.

- Bună dimineaţa! Trezeşte-te şi vino să îţi spun ce să faci în fiecare dimineaţă când deschizi ochii.

Mă uitam la ea cu o mare curiozitate. Oare ce trebuie să fac?

- În fiecare dimineaţă, când deschizi ochii, spui aşa:

"*Bună dimineaţa Pământ! Bună dimineaţa Univers! M-am trezit plină de bucurie şi de fericire. Ziua de azi este o zi perfectă, o zi în care învăţ tot mai mult să evoluez spiritual şi să devin aceea fiinţă plină de respect şi de fericire. Mulţumesc pentru noaptea care a trecut şi mulţumesc pentru toate surprizele plăcute care mă aşteaptă azi. Le voi primi cu mare bucurie în sufletul meu. Mulţumesc încă odată!.*"

- Şi dacă spun aceste lucruri ce se va întâmpla?

- Vei simţi o mare bucurie şi un sentiment de nedescris. Trebuie să spui aceste cuvinte cu foarte mare încredere şi cu mult sentiment. Să nu laşi niciun gând negativ să te invadeze. Şi apoi dacă poţi, meditează şi imaginează-ţi cum ai vrea să arate ziua ta astăzi.

- Cum să meditez? Nu ştiu asta.

- În felul următor...

CUM SĂ MEDITEZI CREATIV

Te aşezi într-o poziţie confortabilă şi începi să respiri profund. Alungi gândurile negative care îţi trec prin minte până când nu mai ai niciun gând. Simţi cum corpul tău îţi amorţeşte aşa încet şi apoi îţi imaginezi ce îţi doreşti. Trebuie să ai o imagine în gândul tău şi să o amplifici. De exemplu, îţi imaginezi că ai un iubit, să zicem, tu trebuie să vezi acel băiat, să simţi cum te ia în braţe şi te sărută, să îl auzi cum îţi şopteşte. Să faci asta în cel mai mic detaliu şi ai să vezi că în scurt timp, viaţa îţi va da ce îţi doreşti.

- Te las să faci ce ţi-am zis. Cel puţin jumate de oră iar apoi revin. Domnul să fie cu tine!

M-am pus în aceea poziţie confortabilă de care mi-a zis doamna Maria. Am simţit cum tot corpul meu se umple de energie pozitivă. Am stat aşa puţin, timp în care mintea mea o lua razna. Tot felul de gânduri nenorocite îmi treceau prin cap. Am încercat să le opresc, imaginându-mi că se sparg ca şi o sticlă. După 10 minute, am reuşit să alung tot răul şi simţeam cum corpul meu începe să amorţească. Nu ştiam ce să îmi imaginez prima dată şi am hotărât să mă gândesc cum să fac bani ca să pot să mă descurc şi eu în acest oraş nou.

Meditaţia mea a fost surprinzătoare. Mă vedeam pe mine în centrul oraşului, discutând cu câţiva oameni care îmi ziceau:

- Dacă vrei, te angajăm noi la sediul nostru. Nu trebuie să faci mare lucru, decât să închei contracte diverse cu persoane care vor să se căsătorească la noi la agenţie. Banii îi vei lua de două ori pe lună, câte 5 milioane plus bacsişi de la persoanele dornice să încheie contracte cu noi. Înţelegi?

- E greu ce am eu de făcut?

- Absolut deloc. Te vei descurca sunt sigură. De mâine poţi începe la noi la sediul firmei. Te aşteptăm.

Mă vedeam super fericită, pentru că sincer, visul meu era să lucrez într-un loc unde să văd multă lume fericită şi mulţumită. Iar aici era locul perfect. Apoi m-am mutat cu imaginaţia pe malul Crisului unde găseam un portofel cu 10 milioane de lei. Iar în el nu era niciun act de identitate. Astfel că am rămas cu banii găsiţi.

Timp de 20 de minute, meditam într-una aceste lucruri mărunte. Mă vedeam foarte fericită, dansând în ploaie într-un oraş străin, cu un băiat foarte frumos şi de treabă lângă mine.

Apoi doamna Maria a venit la mine în cameră, să vadă cum stau cu meditatul.

- Ei, cum e, fetiţo?

- Minunat! Am meditat foarte multe lucruri. E minunat! Mă simt ca şi

cum tot ce am văzut în mintea mea e adevărat.

- Să nu te îndoieşti de asta niciodată!

- Următorul pas care e?

- Acum, mergi să te îmbraci şi să mănânci şi apoi îţi voi spune următorul pas către fericire. Nu uita ca tot timpul să ai fixat în minte dorinţele tale şi gândirea pozitivă. Să nu te dai bătută niciodată! Să nu gândeşti negativ! Totul se va întâmpla după cum îţi imaginezi.

Am mers să mănânc, curioasă de care va fi următorul pas. Ştiam că trebuie să faci mai multe lucruri ca să ajungi să le primeşti. Dar cel mai important era gândirea. După ce m-am înfruptat din minunatele bunătăţi preparate de bucătăreasa doamnei Maria, am rugat-o să îmi zică ce mai trebuie să fac pentru a-mi îndeplini visele.

- Bun, ce trebuie să faci acum. E foarte simplu. Îţi scrii pe o foaie de hârtie, afirmaţiile pe care trebuie să le spui zilnic, de două sau trei ori. Ai acum o dorinţă mare?

- Da, să îmi găsesc un loc de muncă.

- Foarte bine, atunci vei scrie aşa:

Mi-am găsit slujba dorită şi sunt extrem de recunoscătoare pentru asta.
Slujba la care visez de mult timp a venit la mine acum.
Am atras slujba perfectă pentru mine.
Divinitatea mi-a oferit şansa să am un loc de muncă perfect pentru mine.
Locul meu de muncă îmi aduce venituri substanţiale.
Mulţumesc pentru această slujbă pe care am găsit-o în mod divin!
Norocul mi-a surâs şi slujba ideală m-a găsit într-un timp foarte scurt.
Mi-am dorit să am un loc de muncă bun şi bine plătit şi astăzi mi-a apărut în cale.
Locul de muncă visat mă caută pe mine acum.
Astăzi mi-am găsit locul de muncă mult dorit şi pentru asta, mulţumesc Universului şi Divinităţii!

- Eu ţi-am dat doar 10 exemple însă tu le poţi scrie cum vrei, important este să îndeplinească următoarele condiţii: să fie la timpul prezent, să aibă recunoştinţă (adică să spui mulţumesc Divinităţii, mulţumesc Universului etc înainte ca aceasta să vină în viaţa ta). Cam ăsta e secretul afirmaţiilor.

Trebuie să le spui în fiecare zi, de 2 sau 3 ori şi vei vedea multe schimbări în viaţa ta. Se spun rar şi dacă poţi le şi imaginezi în timp ce le spui. Trebuie spuse din suflet şi să simţi că tot ce spui este adevărat. Iar te las, de data asta nu mai mult de 10 minute. După ce termini, îţi mai spun şi pasul al treilea, care e cel mai important dintre toate!

După ce, doamna Maria a închis uşa camerei mele, am început să scriu acele afirmaţii şi să le spun cu voce tare.

Slujba m-a găsit pe mine.
Slujba ideală mi-a apărut în cale în mod magic.
Slujba favorită mă ajută să câştig suficienţi bani cât să trăiesc decent.
Locul meu de munca mă încântă şi îmi place foarte mult ceea ce fac.
Locul de muncă îmi aduce bani frumoşi.
Mulţumesc pentru această şansă de a găsi un loc de muncă perfect pentru mine.

După ce am adăugat şi aceste afirmaţii noi, în mintea mea au început să apară idei din cele mai interesante. Cum ar fi dacă aş merge să mă plimb? Cum ar fi dacă aş cumpăra un ziar cu locuri de muncă? Dar apoi mi-am dat seama că trebuie să o ascult pe doamna Maria şi să fac şi cel de-al treilea pas. A zis că e cel mai important. Sunt chiar curioasă.

Cele zece minute au trecut foarte repede şi astfel tanti Maria a deschis din nou uşa camerei mele.

- Ai terminat, tânără domniţă?

- Da, chiar acum.

- Am uitat să îţi spun, însă nu e timpul pierdut. Când zici aceste afirmaţii poţi să şi asculţi o muzică lentă numită muzică ambientală sau sunetele naturii. E mai frumos aşa şi mai calmă atmosfera. Bun, să trecem la pasul al treilea, care e cel mai important dar şi cel mai lung. Cuprinde trei părţi.

Partea 1. *Vizualizarea*
Partea 2. *Caietul dorinţelor*
Partea 3. *Jurnalul recunoştinţei*

Însă noi vom începe cu partea 1.

VIZUALIZAREA

Această parte este una dintre cele mai importante. Seamănă cu meditaţia însă nu e chiar la fel. Poţi să vizualizezi şi fără să închizi ochii. Vizualizarea spune că trebuie să îţi imaginezi lucrul dorit şi să îi oferi energie pozitivă. De altfel, această vizualizare trebuie să o ai în minte întreaga zi. De exemplu ai zis că vrei un loc de muncă. Asta înseamnă că întreaga zi vei simți acel loc de muncă. Cum îl găseşti, cum te duci la interviu sau direct la muncă. Vizualizarea creativă, adică imaginaţia asupra dorinţei arzătoare trebuie să o faci odată sau de două ori pe zi. 10-15 minute, îţi ajung. Însă la fel ca la meditaţie, trebuie să vezi totul cu lux de amănunte şi cu diverse elemente ajutătoare. Dacă vrei să îţi găseşti un loc de muncă, îţi imaginezi că îl găseşti şi vezi oamenii care te angajează, îi auzi cum se bucură pentru tine, te vezi pe tine muncind şi fiind fericită. Cam asta e vizualizarea!

CAIETUL DORINȚELOR

Aceasta a doua parte a etapei 3, este un caiet pe care să scrii toate dorinţele tale. Scrii primele zece dorinţe pe care le ai. Dacă se poate cu lux de amănunte. De exemplu, îmi doresc un telefon Nokia. Scrii telefonul pe care îl doreşti, cu caracteristicile dorite, scrii motivul pentru care ţi-l doreşti, ce ai să faci cu el, dacă se poate lipeşte o poză cu acel telefon. Zilnic citeşte dorinţele tale arzătoare din caiet şi dăruieşte-le energie pozitivă. Nu uita să crezi deja că îl ai şi că îţi aparţine. Zilnic poţi să scrii diverse lucruri în acel caiet sau poţi să adaugi anumite chestii. După ce Universul ţi l-a dăruit aşa precum ai scris în caiet, poţi să începi să bifezi lucrul pe care l-ai primit.

JURNALUL RECUNOȘTINȚEI

În fiecare seară, înainte de culcare, iei un alt caiet pe care scrii: Jurnalul Recunoştinţei. Aici vei scrie, toate lucrurile de care eşti recunoscătoare. Şi începi aşa:

Mulţumesc Univers:

- Pentru ziua de azi care a fost minunată

- Pentru cadoul primit de la cineva drag
- Pentru soarele care a încălzit oraşul
- Pentru clipele minunate pe care le-am trăit azi

Şi aşa în fiecare seară. Poţi să mulţumeşti pentru toate lucrurile pe care ţi le-a dat în cale, Universul. Nu e greu deloc şi e foarte important acest jurnal. Trebuie doar să crezi!

Alte metode ar mai exista însă astea sunt cele mai importante. Dacă ai timp însă poţi să faci şi următoarele lucruri.

- Să asculţi muzică ambientală şi de meditaţie.

- Să scrii cu lux de amănunte cum îţi vezi viaţa, în fiecare zi, ca pe un scenariu.

- Să iei o cutie şi să pui acolo imagini cu tot ce îţi doreşti iar în timp acele lucruri vor fi alte tale.

- Să îţi imaginezi o bancă a visurilor. Acolo poţi să mergi săptămânal sau lunar şi să îţi depui câte un vis. Când se împlineşte, mulţumeşti băncii că a ţinut acel vis şi îl scoţi din bancă. Apoi depui altul şi tot aşa.

- Să îţi imaginezi că eşti într-un tren. Azi te duce la o destinaţie, acolo îţi împlineşti visul şi apoi pleci la următoarea destinaţie, care e tot un vis şi tot aşa.

- Să vezi filme spirituale şi psihologice.

- Să citeşti cărţi motivaţionale şi care te ajută să devii cineva.

Cam astea sunt metodele prin care poţi să îţi îndeplineşti visele şi care te ajută să devii ce îţi doreşti. Timp de o lună sau poate chiar mai multe, depinde cât de mult crezi şi cât de important e visul tău.

Iar seara înainte de culcare spui următoarea frază:

"Mulţumesc mult Divinităţii pentru această zi minunată. Aşa cum m-am aşteptat, ziua de azi mi-a fost acoperită de soare în totalitate. Am învăţat multe lucruri şi pe zi ce trece sunt tot mai convinsă că aceasta e calea cea bună. Sunt un om perfect, am o sănătate perfectă, o dragoste perfectă şi o afacere perfectă. Tot ce îmi doresc se împlineşte. Tot ce visez văd apoi cu ochii deschişi împlinirea acelui vis. E un lucru minunat să ştii că poţi să îţi faci propriul destin. Eu sunt recunoscătoare pentru tot ce am şi tot ce voi

avea de acum înainte. Rog subconştientul să mă ghideze chiar şi în somn şi să îmi dea inspiraţie şi putere de muncă mâine."

Iar acum îţi spun paşii pe care trebuie să îi faci zilnic.

DIMINEAŢA

- la trezire, fraza următoare:

"Bună dimineaţa Pământ! Bună dimineaţa Univers! M-am trezit plină de bucurie şi de fericire. Ziua de azi este o zi perfectă, o zi în care învăţ tot mai mult să evoluez spiritual şi să devin aceea fiinţă plină de respect şi de fericire. Mulţumesc pentru noaptea care a trecut şi mulţumesc pentru toate surprizele plăcute care mă aşteaptă azi. Le voi primi cu mare bucurie în sufletul meu. Mulţumesc încă odată!."

- Apoi Meditaţia (timp de 30 de minute) – meditaţia despre cel mai arzător vis al tău.
- Afirmaţiile pozitive

DUPĂ MASA

- Afirmaţiile pozitive
- Vizualizarea
- Caietul dorinţelor

SEARA

- Afirmaţiile pozitive
- Vizualizarea
- Jurnalul Recunoştinţei
- Fraza înainte de somn:

"Mulţumesc mult Divinităţii pentru această zi minunată. Aşa cum m-am aşteptat, ziua de azi mi-a fost acoperită de soare în totalitate. Am învăţat multe lucruri şi pe zi ce trece sunt tot mai convinsă că aceasta e calea cea bună. Sunt un om perfect, am o sănătate perfectă, o dragoste perfectă şi o afacere perfectă. Tot ce îmi doresc se împlineşte. Tot ce visez văd apoi cu ochii deschişi împlinirea acelui vis. E un lucru minunat să ştii că poţi să îţi faci propriul destin. Eu sunt recunoscătoare pentru tot ce am şi tot ce voi

avea de acum înainte. Rog subconştientul să mă ghideze chiar şi în somn şi să îmi dea inspiraţie şi putere de muncă mâine."

Toate celelalte metode pot fi făcute oricând îţi doreşti în timpul zilei.

- Acum am să plec, te las să citeşti sau să scrii. Îţi recomand pentru început cartea lui Joseph Murphy – *Puterea extraordinară a subconştientului tău*. După ce o citeşti îţi mai dau şi altele. Ai aici în camera ta şi televizor şi DVD. Îţi recomand şi documentarul *"The Secret"*.

După ce a plecat această doamnă minunată, am început să citesc cartea care mi-a dat-o. Era într-adevăr o carte minunată. Am citit primele 3 capitole după care m-am gândit să vizionez şi filmul "*the secret*".

Metodele pe care mi le-a dat dânsa erau explicate şi în acest documentar deci nu mi-a fost greu să le înţeleg. M-am hotărât să îmi pun în plan cât mai multe dorinţe. Şi am început să le scriu pe un caiet.

- Îmi doresc să găsesc un loc de muncă
- Îmi doresc să găsesc băiatul perfect
- Îmi doresc să am o afacere a mea în timp.
- Îmi doresc să am cât mai mulţi bani!
- Îmi doresc să ajung o femeie de succes!

AŞA VA FI! ŞI AŞA ESTE!

PAS CU PAS SPRE FERICIRE

Eram deja în a treia zi din minunata mea călătorie. Doamna Maria mi-a explicat băbeşte tot ce ţine de partea spirituală şi mentală. Am ajuns şi la capitolul *"Control Mental"*.

Noi oamenii, putem să avem tot ce ne dorim. Inclusiv calităţi uimitoare. Chestia asta m-a făcut să mă îndoiesc puţin însă am decis să încerc. Mi-am făcut o listă cu calităţile pe care le doresc. Şi lista mea începe astfel:

- Comunicativă
- Inteligentă
- Frumoasă
- Îndemânatică
- Norocoasă
- Talentată (în special în domeniul literaturii)
- Intuitivă

Deci îmi doresc să am acele calităţi. Acum începe a doua listă pe care trebuie să o fac. De ce îmi doresc aceste calităţi? La ce îmi foloseşte?
Şi am început astfel:

- Îmi doresc să fiu comunicativa pentru a avea relaţii cât mai diferite cu oamenii. Când voi găsi un loc de muncă, va fi foarte important să comunic cu colegii şi şeful. Comunicarea e foarte importantă pentru mine. Nu mai vreau să stau tot timpul singură şi tristă. Vreau să vorbesc, să comunic cu cei din jurul meu. Şi aşa va fi!

- Îmi doresc să fiu inteligentă pentru că fetele inteligente sunt cele mai căutate şi oricum sunt rare. Vreau să fiu inteligentă ca să nu cad în vreo capcană întinsă de vreo persoană mai răuvoitoare. Vreau să fiu inteligentă şi să ştiu multe din diverse domenii deci aşa voi fi!

- Îmi doresc să fiu frumoasă pentru ca să atrag băieţii din jurul meu. Vreau să îmi găsesc sufletul pereche şi să îmi întemeiez o familie. Vreau să fiu frumoasă pentru că aşa voi reuşi să am tot ce îmi doresc. Vreau să rup barierele din calea nefericirii. Sunt frumoasă deja!

- Îmi doresc să fiu îndemânatică pentru ca să pot munci cu drag şi plăcere oriunde. Vreau să pot face şi de mâncare şi să lucrez într-un birou. Vreau să fiu cea mai înfloritoare şi scumpă fată. Vreau să pot face de toate şi pentru toţi. Şi aşa e!

- Îmi doresc să fiu norocoasă pentru ca să pot obţine tot ce visez. Vreau să fiu norocoasă, şi să îmi deschid o afacere. Norocoşii sunt cei care au cele mai multe daruri şi asta pentru că aşa îşi doresc din adâncul sufletului lor şi simt asta cu toată fiinţa lor. Deci sunt o norocoasă!

- Îmi doresc să fiu talentată pentru ca să pot reda literaturii cărţi cât mai frumoase şi de folos oamenilor. Talentul e un dar preţios de care trebuie să avem grijă mereu. Să îl folosim doar în scopuri nobile şi măreţe. Vreau să scriu şi să fiu o scriitoare apreciată.

- Îmi doresc să fiu intuitivă ca să pot alege între ce e bine şi ce e rău. Mintea mea e strălucită şi ştiu sigur că mă va ajuta să pot să răzbat într-o lume atât de rea. Cu ajutorul intuiţiei am să pot să descopăr multe şi să fac alegeri bune pentru mine. Aşa e!

Urmează a treia listă în care trebuie să scriu cum pot face să am acele calităţi, ce acţiuni trebuie să fac.

- Ca să pot să fiu comunicativă, trebuie să vorbesc cât mai mult cu persoanele din jurul meu, să îmi zic afirmaţiile zilnice, să fac meditaţia şi să mă simt o fată vorbăreaţă.

- Ca să pot să fiu inteligentă, trebuie să citesc cât mai multe cărţi. Deci în fiecare săptămână voi citi câte o carte.

- Ca să fiu frumoasă, trebuie să mă îngrijesc. Să mă fac zilnic cu cremă pe faţă, să îmi fac masaj facial, să mă machiez şi să îmi îngrijesc tot corpul.

- Ca să fiu îndemânatică trebuie să ajut prin casă la tot ce e nevoie. Să fac tot ce nu am crezut vreodată că voi face, inclusiv schimbatul becului la cameră, tăiatul lemnelor sau alte activităţi bărbăteşti.

- Ca să fiu norocoasă trebuie să fac afirmaţiile şi meditaţia. Iar apoi norocul vine de la sine.

- Ca să fiu talentată în arta scrisului trebuie să încep să scriu în fiecare zi câte puţin. Până când se va deprinde acest talent de mine.

- Ca să fiu intuitivă am nevoie de meditaţii şi afirmaţii.

Cam aşa e acest exerciţiu pentru controlul mental. Pe parcurs poate îmi vor veni şi alte idei pe care să le scriu. De ce să fiu aşa, cum pot să fiu

aşa şi altele.

Trebuie să mărturisesc un lucru. Acest exerciţiu a durat cam două ore până l-am terminat. A trebuit să mă gândesc foarte bine la tot ce am de gând să fac.

Următorul exerciţiu e de fapt o joacă pentru mine dar şi pentru doamna Maria.

- Trebuie să te joci cu aceste cuvinte, să le imprimi în cap şi să le repeţi tot timpul. Exact aşa:

Sunt comunicativă! Vorbesc foarte mult şi foarte bine. Tot ce gândesc spun. Vorbele îmi ies din gură ca şi apa din robinet. Vocea mea e senină şi caldă. Când vorbesc îmi urmăresc atent cuvintele. Dacă cunosc pe cineva nou nu stau şi nu aştept să îmi spună ceva ci încep eu direct cu întrebările. Comunic foarte bine!

Sunt inteligentă! Tot ce citesc îmi intră repede în cap şi nu uit niciodată. Dacă învăţ ceva ţin minte acel lucru toată viaţa mea. Ştiu câteceva din fiecare domeniu şi nu trebuie să mă chinuiesc ca să îmi amintesc. Când am examene ştiu tot şi iau note cât mai mari pentru că învăţ repede şi bine. Deci sunt deşteaptă!

Sunt frumoasă şi toţi băieţii întorc capul după mine. Ei toţi ar vrea să le zâmbesc şi să le vorbesc pentru că sunt atractivă şi ca un magnet atrag tot ce vreau. Frumuseţea mea îi lasă pe mulţi cu gura căscată însă sunt inteligentă şi nu cedez repede. Ochii mei radiază de frumuseţe şi fericire. Sunt minunată! Cea mai frumoasă din lume! Nimeni nu mai e ca mine!

Sunt îndemânatică şi ştiu să fac tot ce trebuie. Ştiu să fac mâncare, să spăl, să calc, să fac calcule, să repar ce e stricat prin casă şi multe altele. Toate fetele ar vrea să fie ca mine, atât de dornice de muncă şi de ajutor însă sunt doar eu cea mai cea. Iar băiatul vieţii mele e foarte mândru de mine şi de îndemânarea mea!

Sunt o norocoasă! Tot ce am visat s-a îndeplinit în scurt timp. Norocul a bătut la uşa mea de multe ori şi de fiecare dată i-am deschis cu plăcere.

Am noroc foarte mare, banii sunt mereu prezenţi în portofelul şi în banca mea, cheltuielile sunt plătite la timp. Sunt calmă şi răbdătoare. Ştiu că totul e bine şi că am mare noroc în viaţă!

Sunt talentată foc! Scriu foarte multe cărţi importante pentru viaţa oamenilor. Îmi place mai ales să scriu cărţi pentru copii, care să îi ducă într-o lume fascinantă. Mă surprinde şi pe mine uneori creativitatea mea însă sunt recunoscătoare. Cărţile mele sunt cărţi unice şi sunt cele mai bune! Sunt o scriitoare apreciată!

Intuiţia mea e calea cea mai bună spre fericire. Când am de luat o hotărâre ştiu de la început dacă e un "*da*" sau un "*nu*". Mă pricep să dau răspunsuri pe loc şi ştiu când să le dau şi când nu. Sunt foarte intuitivă!

- Iar cel de-al treilea exerciţiu este meditaţia. În fiecare zi meditează seara sau dimineaţa timp de jumătate de oră. După o lună de zile vei vedea efectul!

Timp de o lună de zile, doar asta am făcut. Am meditat, am spus afirmaţii, am făcut acele exerciţii şi mi-am scris scenariul vieţii mele.
Trebuie să recunosc, încă din primele zile am simţit că viaţa mea se schimbă aşa încet încet.

Prima dată mi-a dat doamna Maria ceva bănuţi ca să pun un bilet la loto. L-am pus şi am avut patru numere câştigătoare. Am câştigat vreo 1000 de lei. Cu acei bani i-am plătit chiria şi mi-am cumpărat un domeniu ca să îmi fac un blog. I-am păstrat şi pe ceilalţi şi am mai ieşit şi prin oraş, mi-am cumpărat haine şi de mâncare. Mergeam prin centrul oraşului în fiecare seară. Mă opream mereu la un spaţiu comercial care îmi plăcea mult. Şi de multe ori mi-am zis: aici va fi afacerea mea!

Îmi petreceam zilele şi nopţile doar gândindu-mă la ce îmi doresc nu la ce nu îmi doresc. Şi miracolele nu încetau să apară.

Într-o seară mi-a zis doamna Maria.

- Uite, se pare că azi vor veni doamnele acelea de la clubul meu. Vei face cunoştinţă cu ele şi poţi să le întrebi ce vrei tu. Nu uita! Comunicarea e

cea mai importantă!

În decurs de o lună de zile am citit 4 cărţi foarte importante. Câte una în fiecare săptămână.

"Legea Atracţiei" de Michael J Losier

"Banii şi Legea Atracţiei" (Învăţăturile lui Abraham) de Esther şi Jerry Hicks

"Cere şi ţi se va da" (Învăţăturile lui Abraham) de Esther şi Jerry Hicks

"Puterea extraordinară a subconştientului tău" de Joseph Murphy

Când au ajuns doamnele de la club am început să fac cunoştinţă cu ele şi am trecut direct la întrebările care îmi mistuiau sufletul.

- Dumneavoastră doamnelor, credeţi în legea atracţiei?

- Sigur că da, credem foarte mult în această lege şi în puterea noastră de a crea. De exemplu eu am ajuns o importantă femeie de afaceri datorită acestei legi. Acum, nu ştiu dacă mă crezi dar am ajuns să am bani foarte mulţi. Sunt o miliardară. Mereu am crezut asta şi uite că aşa e.

- Eu, a început a doua doamnă, sunt o importantă doctoriţă a oraşului. Cea mai importantă, de fapt. Tot datorită acestei legi am ajuns aici. Sunt cea mai bună din oraş iar pacienţii care îmi intră în cabinet sunt extrem de mulţumiţi de mine. Am salvat multe vieţi.

- Ce să mai zic eu, care sunt medic psiholog şi sunt cea mai bună din oraş. Am bani mulţi, am o familie frumoasă. Ce pot să îmi doresc mai mult?

- Iar eu, spuse şi a patra doamnă, sunt un avocat de excepţie. Până acum nu am pierdut niciun proces şi asta datorită puterii minţii mele. Eu mi-am făcut viaţa exact cum mi-am dorit.

- Am mai multe întrebări însă cea mai importantă dintre ele e următoarea. Cum aţi început să practicaţi această lege?

Doamna 1: Prin foarte mare credinţă. Am descoperit legea întâmplător când eram mică şi de atunci am avut în calea mea tot ce mi-am dorit. Niciun nor nu s-a abătut în viaţa mea. Mereu am fost fericită cu cât aveam şi îmi doream mai mult. Dacă vroiam să merg undeva, mergeam. Deşi, sincer când eram mică eram săracă. Părinţii mei nu aveau bani prea mulţi. Iar eu am

reuşit să îi înmulţesc cât pentru mai multe generaţii trecute. Dar sunt foarte mulţumită de asta.

Doamna 2: Eu am practicat-o de la facultate. Aveam un profesor care era obsedat de legea asta. Mereu ne spunea că omul e ceea ce gândeşte. Normal, noi fiind copii încă, râdeam de el şi nu îl credeam. Într-o zi însă m-am hotărât să încerc şi am reuşit să descopăr cât mai multe. Uite aşa am început şi să profesez şi am fost foarte încântată de rezultat.

Doamna 3: Am început să practic după ce am început facultatea de psihologie. Am învăţat despre această lege şi puterea subconştientului la şcoală şi apoi am decis să o practic. La foarte mulţi pacienţi de-ai mei le-am zis să creadă în această lege iar cei care m-au ascultat s-au vindecat. Nu există boală care să nu se vindece, nu există dorinţă care să nu se împlinească! Ţine minte lucrul ăsta!

Doamna 4: Practic această lege de vreo doi ani. Până atunci eram doar o biată avocată necăutată de nimeni. Pierdusem foarte multe procese şi lumea se temea să mai aibă încredere în mine. Eram disperată. Am avut noroc, am cunoscut-o pe Maria şi viaţa mi s-a schimbat complet. Acum pot să spun cu mâna pe inimă că sunt căutată şi nu pierd niciun proces.

Mai aveam eu în plan câteva întrebări. Cum pot avea tot ce îmi doresc, Cine îmi garantează că legea e strictă şi adevărată, De ce unii au puţin şi alţii mult însă timpul a fost scurt şi doamnele au plecat de la şedinţă.

Doamna Maria a fost foarte încântată de comunicarea de care dădeam dovadă. Deci subconştientul şi-a făcut bine treaba.

Nu mai eram fata aceea fricoasă care nu ştie pe ce lume se află.

Deja începeam să am un scop. O dorinţă. Un vis!

PRIMA DORINȚĂ

Întâlnirea cu acele doamne de la club, mi-a făcut mult bine. Deja aveam o lună de zile de când practicam acestă lege. Mă simţeam minunat şi eram extrem de mulţumită de mine. Vorbeam mult, ştiam să fac de toate, citeam iar viaţa îmi dădea multe surprize. Zi de zi mă imaginam făcând ceva şi având multe lucruri. Scriam în caietul dorinţelor, cele mai aprinse şi mai dornice vise, în scenariul vieţii mele lucruri care în timp vor deveni adevărate iar seara îmi exprimam recunoştinţa faţă de tot ce mi-a dăruit Universul peste zi. Deja eram la jumătatea caietului cu dorinţele iar când se împlineau le bifam şi scriam în caiet: realizat!

Doamna Maria a venit într-o zi la mine în cameră şi mi-a zis.

- Mă bucur că ai început să te schimbi şi să devii aşa cum îţi doreşti. Vreau să îţi spun ceva. E timpul să îţi pui o dorinţă mai mare.

- Ştiţi ce aş vrea eu foarte mult să fac? Să merg la muncă. Să nu mai stau acasă.

- Atunci imaginează-ţi şi crede că deja ai acel loc de muncă. Fă cum ţi-am zis. Vizualizează, meditează, afirmă! Şi totul se va împlini!

Am început să scriu în cartea cu scenariul. *Azi sunt foarte fericită, tocmai am început să muncesc la o agenţie pentru tineri care vor să se căsătorească. Văd lângă mine o tânără mireasa, care e nespus de frumoasă şi plină de emoţii. O văd cum tremură lângă mine şi aproape că ar vrea să spună ceva însă nu îşi găseşte cuvintele. Şefa mea vine să mă atenţioneze:*

- Emilia, nu mai visa! Într-o zi vei fi şi tu aşa ca ea. Acum însă trebuie să completezi contractul.

- Dar uitaţi ce frumoasă e! Nu mă satur să o privesc.

- Ştiu dar şi rochia aceea e plină de amintiri dureroase pentru mine.

- De ce?

- M-am căsătorit şi la cinci ani după am fost nevoită să divorţez. Obligată de fapt. De părinţii mei. Amândoi am suferit foarte mult şi apoi am decis să avem un copil chiar şi aşa divorţaţi cum eram. Acum sunt fericită, o am pe Ana Maria, dar nu-l mai am pe soţul meu.

- Ce s-a întâmplat cu el?

- A murit în accident, răpus de blestemele mamei mele.

- Doamne! Nu pot să cred! Şi nu ţi-ai refăcut viaţa?

- Nu, nu mai vreau niciun bărbat în viaţa mea. El a fost primul şi ultimul. Era un băiat atât de bun şi m-a iubit enorm de mult.

- Nu înţeleg atitudinea părinţilor tăi.

- Sunt oameni răi care nu mă iubesc însă mi-au distrus viaţa. Azi nu mai am decât agenţia asta şi pe fata mea Ana Maria.

Mi-am dat seama cât de mult a suferit şefa mea şi m-am pus pe încheiat contractul. Tânăra mireasa a venit lângă mine.

- Cum e să te căsătoreşti atât de tânără?

- Emoţionant.

- Nu ţi-e frică de eşec?

- Nu există aşa ceva. Ştiu ce vreau de la viaţă. Mă gândesc mereu în direcţia dorită. Nu mă uit înapoi. Îl vreau pe el şi doar pe el.

- Foarte frumos, însă eu nu pot spune la fel.

- Nu te da bătută. Soarta îţi va zâmbi şi ţie când te aştepţi mai puţin. Ai auzit de legea atracţiei?

- Sigur că da. O practic de ceva timp.

- Ai rezultate?

- Da normal!

- Şi eu! Vizualizez şi afirm, vizualizez şi afirm. Iar apoi primesc. Nu e minunat?

- Ba da. Trebuie să facem contractul. Vrei ca firma noastră să vă ofere absolut totul? Adică invitaţii, transport, agenţii de pază şi hostess, aranjamente florale, aranjamente speciale, sonorizare, lumini, foto, video, artificii etc

- Sigur că da! Dorim absolut totul. Nu ne uităm la bani căci avem destui.

- E foarte bine aşa. Atunci trebuie să încheiem un contract.

Şi uite aşa se desfăşura o zi din viaţa mea. Încheiam contracte cu tineri care vroiau să îşi unească destinele. Pentru mine era ceva minunat! "

***

Zilele şi nopţile treceau foarte repede şi eu eram nerăbdătoare să

ajungă ziua aceea când mă voi putea descurca şi singură. Până atunci însă eram doar eu şi dorinţele mele, caietele mele care ajungeau să fie umplute de gânduri şi vise.

- Vrei să îţi mai spun câteva exerciţii? Sunt foarte interesante şi pot fi folosite şi ca o joacă. Atunci când te plictiseşti.

- Da normal că aş mai vrea.

- Îţi mai spun vreo trei jocuri de astea. Poţi să pui în caiet la tine o serie de întrebări, tu întrebi şi tot tu răspunzi. Însă trebuie o mare creativitate. De exemplu...

EXERCIȚIUL TU ÎNTREBI, UNIVERSUL RĂSPUNDE

Când te plictiseşti şi crezi că nu ai ce face, ia un caiet şi începe să notezi.

1. Ce trebuie să fac acum ca să primesc locul de muncă?

Începi să meditezi puţin şi când revii înapoi scrii răspunsul care îţi vine în minte.

Răspuns:...

2. Cum pot să fac să dau de acel loc de muncă (sau depinde de dorinţa fiecăruia)

Răspuns:...

Şi tot aşa până când afli cam ce îţi dezvăluie Universul.

EXERCIȚIUL IMAGINEAZĂ-ȚI DORINȚA

Aici trebuie doar să vizualizezi locul de muncă dorit şi apoi să scrii ce ai văzut în mintea ta, pe un caiet. O să îţi folosească la păstrarea vibraţiei ridicate şi la credinţa în dorinţa realizată.

EXERCIȚIUL PROGRAMUL DORINȚEI

Exact ca şi cum ai avea un program, scrie cum vrei să se împlinească. De exemplu, azi 05 mai, dorinţa e pe cale să ajungă la mine, împlinirea ei vine în curând în viaţa mea.

06. Mai – azi am mai făcut un pas căci am găsit în ziare o reclamă interesantă.

07 mai - din păcate azi m-a apucat plânsul şi nervii iar dorinţa s-a mai îndepărtat.

08 mai - azi am văzut un anunţ care corespunde cerinţei mele. Mă apropii încet şi sigur de scopul propus.

09 mai - azi m-am angajat! Dorinţa s-a realizat!

Acest exerciţiu te va ajuta foarte mult.

***

Am început să fac iar aceste exerciţii propuse de doamna Maria şi m-au ajutat mult în creativitate şi imaginaţie. Sunt sigură că în curând se va întâmpla ceva ce lumea numeşte minune iar eu numesc dorinţă!

ÎNDEPLINIREA UNUI VIS

Au mai trecut vreo două săptămâni, timp în care am făcut multe meditaţii şi vizualizări în legătură cu locul de muncă pe care îl doream.

În fiecare seară făceam plimbări prin centrul oraşului, admirând spaţiul comercial care mi-a plăcut foarte mult şi visând la clipa când va fi al meu. Într-o seară, nu demult când făceam plimbarea obişnuită, m-a abordat pe stradă o doamnă foarte stilată şi frumoasă.

- Bună, sunt Corina, caut pe cineva care să se ocupe cu contractele. Am o agenţie de organizare de nunţi.

- Vorbiţi serios?

- Da, foarte serios. Te-am văzut trecând pe aici în fiecare seară. Mă gândeam eu că nu ai un loc de muncă. Oricum nu e greu. Vin clienţii şi tu trebuie doar să închei contracte cu ei.

- Visam la clipa asta demult! Vă mulţumesc că îmi daţi o şansă!

- De mâine te aştept la sediul firmei. Să vedem cum te descurci. Să ne vedem cu bine!

- Promit să nu vă dezamăgesc!

Am pornit către casa doamnei Maria nespus de fericită. În sfârşit visul meu s-a împlinit!

- Tanti Maria sunt foarte fericită, am găsit loc de muncă!

- Vezi, fata mea că totul e bine? Eu ţi-am zis să ai încredere în legea atracţiei căci ea te va ajuta.

***

A doua zi am mers la locul de muncă promis de Corina. Emoţionantă dar şi plină de optimism, m-am prezentat la agenţie.

- Bună dimineaţa, sunt Emilia Avram.

- Bună, Emilia, te rog să iei loc. Am să îţi prezint acum în ce constă locul tău de muncă.

- Vă mulţumesc.

- Tu nu trebuie decât să închei contractele cu tinerii care vin la firmă.

Completezi aceste formulare şi mi le dai mie. Trebuie să fii comunicativa, ca să obţii cât mai multe contracte. Salarul tău va fi de 1000 de lei pe lună.

- Vă sunt extrem de recunoscătoare.

- Vino să îţi arăt cum va fi. Avem deja doi clienţi. Bună ziua! Cu ce vă putem ajuta?

- Aş dori să închei un contract cu firma dumneavoastră.

- Vă putem oferi invitaţii, transport, aranjamente florale şi speciale, sonorizare, lumini, foto, video, artificii.

- Doar sonorizare, foto şi video.

- Acum vom încheia contractul cu dumneavoastră.

Mi-a arătat ce să scriu, unde să scriu şi mi-a plăcut foarte mult. În acest loc de muncă am foarte mari şanse să cunosc mai mulţi oameni şi am perspective de viitor. Am stat întreaga zi şi am muncit alături de colegii şi de şefa mea. După ce am terminat şi i-am demonstrat că sunt demnă de acest loc de muncă, m-a felicitat din toată inima.

- Sunt foarte mulţumită de tine, Emilia! Ne vedem mâine!

Am plecat spre casă nespus de fericită. Urma să scriu în caietul recunoştinţei toate mulţumirile mele din ziua care a trecut.

"*Mulţumesc, Univers pentru că:*

- mi-ai dăruit o zi atât de minunată şi plină de soare.

- M-ai ajutat cu acest loc de muncă.

- Mi-ai dăruit o şefă atât de specială şi colegi de treabă

- Mi-ai dat locul de muncă la care am visat şi sperat de mică.

- Mi-ai dăruit fericire în suflet şi zâmbete calde."

Doamna Maria, m-a felicitat şi ea din tot sufletul.

- Vezi, fată dragă, am avut dreptate când ţi-am zis că totul se va rezolva.

- Aşa e, tanti Maria. Vă mulţumesc în primul rând dumneavoastră pentru că m-aţi ajutat şi m-aţi învăţat multe.

- Nu trebuie să îmi mulţumeşti. Eu doar ţi-am spus ce să faci. Tu ţi-ai făcut norocul cu mâna ta.

- Da dar totuşi mă simt altfel. Sunt foarte norocoasă că ştiu tot adevărul despre lumea care ne înconjoară. Şi mai ales că ştiu că noi ne creăm viaţa nu viaţa ne e creată deja. Mulţi nu ştiu asta şi din această cauză suferă sau sunt bolnavi.

- Așa e. Fiecare cu credinţele lui. Nu poţi obliga pe nimeni să creadă în ce crezi tu. Nici în Iisus nu au crezut toţi. Asta e. Ei vor fi nefericiţi în loc să aibă ce îşi doresc. Vor căuta dar nu vor găsi. Vor cere dar nu li se va da. Tocmai pentru că ei nu cred cu tot sufletul lor în această frumoasă lege Universală. Hai să îţi mai dau trei exerciţii foarte folositoare care te vor ajuta să îţi îndeplineşti mai repede dorinţele.

EXERCIȚIUL OBSERVĂ LUMEA DIN JUR

Când te plictiseşti pe acasă şi ai puţin timp liber sau conduci sau eşti pe drum sau la plimbare, uită-te în jurul tău şi observă lucrurile care se petrec. Spune-ţi constant: *Maşina de lângă mine îmi place, e roşie, frumoasă şi are un farmec aparte. Binecuvântat să fie cel care o are! Să se bucure de ea cât timp îşi doreşte.*

Sau...

Casa din stânga e super frumoasă şi mare. Se vede că stau oameni înstăriţi care au ce îşi doresc de la viaţă. Le doresc să se bucure cât mai mult timp de ea.

Sau...

Pomul din parcul ăsta e foarte frumos. Chiar dacă are mii de ani trăiţi, măcar a fost martor al istoriei.

Înţelegi? Deci pe oriunde mergi să priveşti cu bucurie şi fericire orice şi pe oricine. Asta ajută mult la gândirea pozitivă.

EXERCIȚIUL DORINȚA PUTERNICĂ

Ai o dorinţă foarte puternică? Gândeşte-te la ea timp de jumătate de oră, de trei ori pe zi şi vizualizeaz-o ca şi cum deja ar fi îndeplinită această dorinţă. Simte fericirea de câte ori te gândeşti la dorinţa ta şi la faptul că e deja îndeplinită. De exemplu:

Sunt milionară!

Chiar simt că sunt milionara şi deja văd banii aceştia cum vin spre mine.

EXERCIȚIUL SCENARIUL VIEȚII MELE

Scrie în fiecare zi într-un caiet cum ai vrea să arate viaţa ta cu lux de amănunte. Însă poţi să scrii ca şi cum deja ar fi aşa viaţa ta.

De exemplu:

Ziua mea de azi a fost foarte frumoasă. Sunt milionară şi nimeni nu poate contesta asta. Chiar azi am câştigat la Loto o sumă foarte frumuşică. Sunt nespus de fericită şi ştiu că merit toate astea. Acum mă îndrept spre maşina şi spre afacerea mea.

Dar trebuie să fie cu lux de amănunte, dacă înţelegi. Zi de zi dacă faci asta vei fi cea mai fericită.

***

Am început să fac şi acele exerciţii când aveam puţin timp liber la muncă. Parcă totul mi se părea nespus de frumos şi nu reuşea nimeni să îmi schimbe buna dispoziţie. Vedeam zi de zi cupluri care vroiau să îşi unească destinele şi mă bucuram foarte mult pentru ei.

- Când vei ajunge şi tu aşa, Emilia? mă întrebă şefa
- Nu ştiu doamna Corina, aş vrea să ajung într-o zi.
- Încă mai ai timp, eşti prea tânără, totuşi.
- Da dar încă sunt singură şi lucrul ăsta mă întristează.
- Nu fi supărată, va trece repede starea asta.

Acum dacă prima dorinţă a fost împlinită, mi-am pus în gând şi cea de-a doua dorinţă. Să mă mut singură în chirie ca să nu o mai deranjez pe doamna Maria. A fost foarte de treabă că m-a primit la ea însă nu pot să fiu nesimţită şi să tot stau pe capul ei atâta.

- Cea de-a doua dorinţă a mea e să mă duc în chirie, sper să nu vă supăraţi.
- Şi dacă îţi spun că şi eu dau în chirie una dintre camere, ce ai să spui?
- Vorbiţi serios? Dar totuşi nu aş vrea să deranjez.
- Fetiţo nu e niciun deranj... îmi plăteşti pe lună patru milioane şi batem palma.

- Vă mulţumesc din suflet.

- O să ai liberă bucătăria, baia. Poţi să vii acasă când vrei, să pleci când vrei. Iar de tot ai să mergi de aici când vei găsi prinţul visului tău şi te va lua el.

- Nemaipomenit! Sunteţi cea mai tare!!

După ce am aflat că pot să mai stau aici, lucru care m-a făcut nespus de fericită, mi-am pus în plan să îmi găsesc băiatul visurilor mele. Astfel am început să caut nişte caracteristici care îmi plac şi care aş vrea să le aibă băiatul dorit.

Aş vrea un băiat care să fie aşa:

- frumos
- iubitor
- plin de pasiune
- comunicativ
- care să mă iubească şi să îşi dea viaţa pentru mine
- care să aibă un loc de muncă stabil şi o situaţie financiară bună.

Aşa că am început să scriu în scenariul vieţii mele.

Sunt acum la masă cu iubitul meu cel drag. El mă priveşte în ochi şi îmi spune suav:

- Ştii că am cea mai frumoasă iubită din lume?

- Vrei să te cred?

- Frumoasa mea, eşti cea mai scumpă fiinţă de pe Planetă!!

- Şi tu eşti dragostea vieţii mele!

Ne sărutăm pasional. Un sărut franţuzesc primesc de la el, care îmi străbate tot corpul. Fiori dulci şi calzi mă invadează. Simt pasiunea lui. El, iubitul meu cel drag şi scump, îmbrăcat într-un costum minunat, mă priveşte şi se minunează de mine.

- Cine te-a creat atât de uimitoare?

- Cel care te-a creat şi pe tine!

- Da dar la mine a mai lăsat şi ceva lipsuri. Tu eşti perfectă!

- Nu există om perfect. Doar aproape de perfecţiune. Şi pentru mine, şi tu eşti perfect! Ai nişte ochişori atât de frumoşi şi calzi. Te ador!

Îmi e atât de drag omul ăsta şi îl simt atât de aproape de mine, e viaţa mea!

M-am pus apoi să vizualizez şi să meditez. L-am văzut pe iubitul meu

într-un loc neasemuit de frumos. Pe o plajă însorită, cu un cer albastru şi un soare strălucitor. Ştiu că toate visele mi se împlinesc! Urmează doar să îl găsesc!

RUGĂCIUNEA UNEI CERȘETOARE

Mergeam zi de zi la muncă fericită pentru că făceam ce îmi place. Am observat că în general oamenii lucrează în domenii în care nu au nicio satisfacţie sufletească decât faptul că vin banii dar ei în schimb se gândesc mereu că nu le place ceea ce fac sau şefii urlă la ei mereu. Acest lucru nu este foarte potrivit pentru noi ca oameni. Doamna Maria îmi spunea despre aceste lucruri în felul următor:

- Oamenii care lucrează doar pentru bani nu au nicio satisfacţie sufletească pentru că mereu se simt frustraţi şi mereu vor vedea că alţii au mai mult decât ei. Acest lucru este în defavoarea lor pentru că atâta timp cât invidiezi pe altul tu rămâi pe frecvenţa „eu nu am" iar dacă eşti frustrat e clar că ai resentimente ceea ce te duce la o vibraţie scăzută.

I-am spus apoi să-mi povestească puţin ce înseamnă aceste vibraţii şi cum putem să ne racordăm la ele.

"Totul în acest Univers înseamnă vibraţie. Fiecare fiinţă vibrează la o anumită frecvenţă. Exact ca şi undele radio. Când te gândeşti la ceva tu vibrezi la o anumită frecvenţă. Dacă această vibraţie rămâne un timp îndelungat şi eşti racordat la el tot timpul, în calea ta vor apărea oameni, situaţii, experienţe care vibrează în ton cu tine. De aici şi proverbul „cine se aseamănă se adună". Nu poţi să vibrezi cu un cerşetor de exemplu, dacă tu eşti pe frecvenţa bogăţiei şi abundenţei.

Mi-am adus aminte atunci de o cerşetoare care tot timpul stă în centrul oraşului şi se roagă de oameni să o ajute. Într-o zi, trecând pe lângă ea i-am întins o bancnotă de 10 lei şi i-am spus:

- Simte bogăţia din tine! Eşti o fiinţă frumoasă şi meriţi tot ce e mai bun pe lume!

S-a uitat la mine şi mi-a zâmbit. Ştiam că mă va înţelege. Zilele treceau şi de fiecare dată când treceam prin centrul oraşului o vedeam acolo şi îi spuneam aceste cuvinte. Oamenii erau foarte impasibili şi nu îi interesa

deloc ce se întâmplă cu cei de lângă ei, o judecau, se uitau urât însă ea mereu zâmbea. După o lună de zile, s-a întâmplat ceva minunat. Cerşetoarea nu mai era acolo. Prima dată am crezut că s-a îmbolnăvit sau că ceva rău s-a întâmplat cu ea. Priveam locul gol unde stătea şi parcă simţeam o uşoara tristeţe. E o fiinţa Divină la fel ca toţi cei care sunt aici pe Pământ.

Doamna Maria continua să mă iniţieze în adevărata viaţă pe care o avem fiecare.

- Draga mea, viaţa este întocmai cum o percepi tu. Îţi mai dau câteva exerciţii pe care să le faci când ai timp şi chef.

EXERCIȚIUL PRIVEȘTE VIAȚA

În fiecare zi priveşte viaţa cu ochi buni, priveşte viaţa cu alţi ochi. Gândeşte-te la ea ca la o viaţă frumoasă, divină, miraculoasă. Gândeşte-te la ea ca la o viaţă plină de iubire, de pasiune. Priveşte-o cu alţi ochi. Priveşte-o ca pe o bunătate. Tot ce ai în acest moment este datorită vieţii tale frumoase şi a percepţiei pe care o ai despre ea. Viaţa îţi oferă ceea ce îi oferi şi tu ei.

EXERCIȚIUL SCHIMBĂ PERCEPȚIA

Ţine minte, întotdeauna percepţia ta asupra unui lucru va face ca tu să vezi acea realitate. De fapt totul este o iluzie. Ceea ce vezi este ceea ce tu percepi. Cum preferi să vezi lucrurile din viaţa ta? Dacă le priveşti frumos, radios, zâmbind întotdeauna, vei găsi aceste lucruri în viaţa ta. Dar dacă preferi să te plângi şi să vezi lipsa lucrurilor din viaţa ta, vei primi aceste lipsuri tot mai mult. Fă acest exerciţiu în fiecare zi. Schimbă percepţia asupra unui lucru şi vei vedea minuni!

EXERCIȚIU VIBREAZĂ PE FRECVENȚA POTRIVITĂ

Acest exerciţiu este foarte important, te ajută să vibrezi pe frecvenţa pe care îţi doreşti. De dimineaţa până seara vibrează şi simte că eşti deja tot ceea ce îţi doreşti să fii. Chiar dacă nu spui nimic, simte că eşti deja ACOLO unde îţi doreşti. Deja eşti persoana de succes care îţi doreşti să

fii. Doar simte acest lucru. Simte şi comportă-te ca atare. Simte şi bucură-te. Astfel în viaţa ta vor veni mai multe lucruri bune. Joacă-te. Este cel mai bun lucru pe care îl poţi face.

O ascultam pe doamna Maria vrăjită şi foarte recunoscătoare pentru existenţa ei în viaţa mea. Mă gândeam atunci ce viaţă minunată mă aşteaptă de acum înainte. Dar mi-am adus aminte şi de familia mea pe care o lăsasem în urmă şi de care, trebuia să recunosc, îmi era dor. Deja trecuseră câteva luni bune şi ei nu ştiau nimic despre mine. Nu m-au găsit, probabil nici măcar nu se gândiseră că aş putea să plec atât de departe de ei. Tocmai în capătul celălalt al ţării. Se gândeau că sunt ascunsă undeva în Bucureşti dar nu atât de departe. Totuşi, simţeam că îmi era dor de ei, foarte tare. Într-o seară, am format numărul de telefon al casei de unde plecasem. Vroiam să îl aud pe tata, să ştiu că este bine şi sănătos. Atât vroiam să ştiu şi atât mă interesa.

Cel care mi-a răspuns a fost chiar tata, dar vocea lui era tristă. Mă gândeam să spun ceva. Oare să îi spun adevărul? Nu era o idee strălucită. Mă gândeam totuşi să mă dau drept o colegă de-a mea.

- Alo, familia Avram?

- Da, cine este la telefon?

Vocea mea era plină de emoţii. În sfârşit îl aud pe tăticul meu drag.

- O colegă de-a Emiliei. Numele meu este Cristina, am spus eu emoţionată.

- Bună Cristina, cu ce te pot ajuta?

- Mai ştiţi ceva despre ea? A apărut?

În acel moment a urmat o pauză lungă. Apoi s-a auzit un oftat. Simţeam ca tata plângea.

- Nu, nu mai ştiu nimic despre ea. Cred că a murit. Sunt terminat. Mă doare sufletul într-una. Am şi fost la medic, la un consult. Mă simt îngrozitor. Emilia era sufletul meu drag, era iubirea mea scumpă, copilaşul meu iubit.

- Dacă nu a murit? am întrebat eu surprinzătoare. Poate este bine, în altă parte a lumii.

- Nu cred, Cristina. Nu avea bani la ea. Nu a luat niciun leu. Decât câteva haine, telefonul care nu îi mai sună şi câteva cărţi. Nu ştiu. La început şi eu credeam că poate a plecat de acasă, din cauza mamei ei dar au trecut

luni bune şi nici urmă de ea. Poliţiştii ne-au spus că a murit.

- Înţeleg. Îmi pare rău dacă e aşa dar totuşi eu cred că trăieşte şi este bine. Aveţi încredere în Dumnezeu!

- El este singurul în care mai am încredere. Vă doresc o seară minunată şi vă mulţumesc pentru cuvintele frumoase.

Tonul telefonului m-a făcut să izbucnesc în lacrimi amare. Era pentru prima dată de când am plecat de acasă, când mă apuca plânsul. Ştiam că acest lucru îmi scade din vibraţie dar totuşi nu puteam să îmi reprim această stare.

Doamna Maria a venit la mine în cameră şi m-a văzut că plâng. M-a luat de mână.

- Scumpa mea, ce s-a întâmplat? De ce plângi?

- Doamna Maria, tocmai am sunat acasă şi a răspuns tatăl meu care suferă îngrozitor din cauza faptului că eu nu sunt acasă şi crede că am murit.

- I-ai spus că eşti bine?

- Nu, nu ştie că sunt eu. I-am spus că sunt o colegă. Ce pot să fac? Nu vreau că tăticul meu să sufere pentru mine.

- Draga mea, nu ai ce să faci. Fiecare este responsabil pentru viaţa lui. Eu cred că te iubeşte dar asta nu înseamnă că se îmbolnăveşte din cauza ta. Uită acest lucru. Oamenii care spun că se îmbolnăvesc din cauza altor oameni, se înşeală amarnic. Nu te poţi îmbolnăvi din cauza altui om. Fiecare are propriul sine. Este adevărat că suntem un întreg dar suntem şi individuali.

- Da, eu ştiu asta. De asta am mers mai departe. Fără să spun nimic, nimănui. Dar acum mă simt vinovată pentru tatăl meu. A mers şi la doctor. Are probleme cu inima. Mă simt cumplit.

- Eu ţi-am spus ceva. Schimbă-ţi percepţia. Începe să-l vezi pe tatăl tău sănătos şi fericit, gândindu-se că tu eşti bine şi trăieşti. Acest lucru ajută foarte mult.

- Dar el cum ştie ce percepţie am eu asupra lui?

- E timpul pentru o nouă lecţie, draga mea.

SUBCONŞTIENTUL COLECTIV

Draga mea, exista un subconştient colectiv sau o minte universală. Indiferent cum îi spui, este acelaşi lucru. În acest subconştient sau minte,

fiecare ființă îşi lasă vibraţia. De exemplu, tu acum îţi imaginezi pe tatăl tău cum este sănătos, fericit şi crede că tu trăieşti. Pe lângă această imaginaţie tu mai şi simţi acest lucru. Astfel activezi aceste gânduri în subconştientul tatălui tău. El va începe să se simtă mai bine, fără să-şi dea seama ce se întâmplă. Ceva în inima lui îi spune că tu eşti bine. Chiar dacă va continua să plângă, ceva în interiorul lui îi va spune mereu că tu eşti bine şi că cel mai bine este să fie fericit şi să se simtă bine.

- Dar acest lucru este valabil pentru toate lucrurile şi toţi oamenii?

- Exact! Orice s-ar întâmpla, oamenii simt undeva în interiorul lor aceste lucruri. Ceea ce vezi tu în alţii, ei îţi vor arăta. De asta acum că îţi doreşti o relaţie, este important să vezi în băiat aspectele pozitive. Să te concentrezi pe ceea ce are el mai bun.

- Wow, mulţumesc din inimă pentru aceste sfaturi. Voi ţine cont de ele.

- Şterge-ţi lacrimile şi continuă să vezi lucrurile într-o manieră diferită. Noapte bună!

Am adormit cu un zâmbet pe faţă. Adormind l-am văzut pe tata fericit şi simţindu-se foarte bine.

NU MĂ MULȚUMESC CU PUȚIN

Zilele treceau şi eu învăţam să mă concentrez pe orice îmi doresc. Ştiam că locul meu de muncă la agenţie nu va dura la infinit. Eram foarte conştientă că ceea ce îmi doresc era mult mai mult. Doamna Maria mi-a spus într-o zi.

- Ar fi bine să nu te mulţumeşti cu puţin.

- Ce vreţi să spuneţi? am întrebat eu curioasă.

- Păi uite, lucrezi, vii acasă, visezi, îţi imaginezi, primeşti dar nu te mulţumi cu atât.

- Nu, nu mă mulţumesc. Vreau mai mult.

- Majoritatea oamenilor rămân acolo unde sunt pentru că ei se mulţumesc cu puţin. Chiar dacă ei îşi doresc mai mult, nici măcar nu se gândesc că ar putea avea pentru că ei rămân în aceea realitate a lor, care le arată că atât au şi gata. Mai sunt însă oameni care îşi doresc atât de mult să reuşească încât pentru ei nu există imposibil. Şi se vede asta în ceea ce au. Ei consideră că merită să aibă mai mult.

- Sunt şi oameni care nu considera că merită mai mult. Oare de ce?

- Pentru că ei consideră că Dumnezeu nu le dă decât dacă fac fapte bune, sunt sfinţi şi iubesc oamenii din jur. Majoritatea privesc în exterior şi caută acolo, iubirea, banii, sănătatea. Dar greşesc foarte mult.

- Aşa este. Am învăţat de la dumneavoastră ca întotdeauna să privesc în interiorul meu. Dar oare cum ar trebui să arate acest interior?

- Hai să îţi explic.

INTERIORUL REFLECTĂ EXTERIORUL

Imaginează-ţi că interiorul tău este asemenea unui cerc. Acest cerc are în interiorul său gânduri, imagini, sentimente. Acolo exista energia iubirii care este cea mai puternică energie din Univers. Acolo depozitezi tot ceea ce iubeşti dar şi ce nu îţi place. Tot ce gândeşti. Percepţia ta asupra lucrurilor din jurul tău. Astfel tu primeşti în realitatea ta exterioară ce ai în realitatea interioară. Dacă te gândeşti şi simţi lucrurile pe care le doreşti acestea se

vor manifesta în lumea ta. Vor fi realitatea ta.

- Spuneţi-mi vă rog, mai explicit.

- Cum îţi vezi tu viaţa?

- Mă văd alături de un băiat pe care să-l iubesc foarte mult. Mă văd o scriitoare mare de poveşti pentru copii. Mă văd o femeie de afaceri importantă în ţară şi care se ocupă de educaţia copiilor şi îi educă în acest stil în care m-aţi educat şi dvs.

- Foarte bine. Ai în interiorul tău asta?

- Adică?

- Imaginea o ai. Sentimentele că deja eşti acolo, le ai?

- Încă nu în totalitate. Cum pot să le fac să le simt?

- Când îţi imaginezi şi vezi acele imagini în mintea ta, simte că sunt deja realitatea pe care o trăieşti ACUM.

- Da, dar eu sunt acum la dumneavoastră, am un loc de muncă la agenţie şi sunt singură. Cum pot să văd o realitate care nu există?

- Scumpa mea, această realitate deja există. Dacă ţi-ai putut-o imagina înseamnă că ea există deja.

- Deci este adevărată?

- Da, ca să îţi poţi convinge subconştientul, trebuie să tot repeţi imaginea şi sentimentul pe care îl ai. Când te gândeşti la acele momente, acel tu din viitor ce simţi?

- Simt o mare fericire în suflet.

- Continuă tot aşa. Dar menţine acest sentiment în fiinţa ta în tot ceea ce trăieşti. Chiar dacă ar fi odată să vezi o altă realitate, concentrează-te pe ceea ce îţi doreşti.

- Wow, chiar nu m-am gândit la asta. Spune-mi te rog mai multe despre lumea aceasta interioară a omului.

LUMEA INTERIOARĂ A OMULUI

Fiecare om din lumea aceasta are un interior în care proiectează energii, are imagini, aici există iubirea, aici poate să îşi creeze realitatea. Fiecare om are propriile gânduri, imagini. Cuvintele sunt de fapt gândurile rostite. Exact cum un scenarist scrie un scenariu în care actorii interpretează un rol la fel şi oamenii. Doar că noi suntem şi scenarişti şi actori şi

regizori. Suntem totul într-unul. Această lume interioară îl face pe om să experimenteze ceea ce îşi doreşte. Imaginează-ţi un cerc în care există totul. Acest cerc se transformă în realitate. Şi îţi formează experienţele.

- Mulţumesc din inimă pentru aceste învăţături. Am să mă pun să văd şi să simt tot ce mi-ai spus. Zi de zi şi moment de moment. Eu deja trăiesc acolo. Eu deja sunt în realitatea pe care o doresc. Este minunat!

- Aminteşte-ţi să te simţi bine de fiecare dată când te gândeşti la această lume interioară a ta.

- Ştiu că undeva acolo deja trăiesc această realitate. Sunt deja scriitoare cunoscută, sunt împreună cu iubitul meu şi trăiesc din scris. Este minunat! Wow!

Doamna Maria m-a lăsat să visez şi să simt ceea ce am în interiorul meu. Am început să iubesc tot ce există şi ştiam că lumea mea interioară este atât de bogată. Am atâta inspiraţie, am atâta creativitate, am foarte multă iubire, am foarte multe idei, am foarte multă acţiune în mine. Mulţumesc!

Zi de zi când ieşeam din casă, vorbeam mental cu oamenii şi le spuneam că sunt atât de frumoşi, atât de minunaţi şi că îi iubesc. Iubindu-i pe ei mă iubesc pe mine. Iubindu-i pe ei îl iubesc pe Dumnezeu.

**

Într-o seară magică când simţeam că zbor şi sunt o minune în lumea aceasta, a sosit acasă unul dintre copii doamnei Maria. Mai precis băiatul dânsei. Era un tip frumos, avea ochii albaştri, părul brunet, buzele senzuale. Când l-am văzut, m-am topit. Nu îmi venea să cred ce simţeam. Eram complet zăpăcită. Nu ştiam nici măcar cum mă numesc. El s-a apropiat de mine, zâmbind.

- Bună, numele meu este Mihai, îmi pare bine de cunoştinţă.

- Emilia, i-am răspuns eu fermecată.

- Ce frumuşică eşti. Mă bucur să te cunosc.

- Asemenea.

Nu ştiam unde să mă ascund. Nu vroiam să vadă în mine cât de mult îmi plăcea de el. Ştiam că oamenii simt întotdeauna ceea ce crezi despre ei. Mă gândeam că nu aveam cum să ascund acest lucru. Aşa că am urcat în camera mea. După câteva minute, doamna Maria a venit după mine.

- Emilia, drăguţo, hai cu noi la masă. A sosit băiatul meu cel mic din străinătate. Va rămâne la noi câteva săptămâni.

- Nu mi-este foame. Vă mulţumesc.

- Cum să nu? El abia a aşteptat să ajungă, să te cunoască.

- Cum aşa? Şi familia lui?

- Nu are nicio familie. El în străinătate a plecat cu afaceri. Nu are timp de iubite.

- Înţeleg. Păi atunci am să cobor.

- Credeai că e însurat?

- Da, ştiţi nu vreau să vă supăr dar îmi place foarte mult de el. Mi-a făcut inima să bată foarte tare, doar când îl priveam.

- He he, ce mă bucur. Nu îi găseam o iubită mai potrivită decât tine.

- El cunoaşte aceste lucruri pe care dvs m-aţi învăţat?

- Şi mai mult decât atât. Cu asta se ocupă în Italia. Are o editură care scoate cărţi de dezvoltare personală şi spirituală.

- Nu îmi vine să cred!

- Haide cu noi la masă, aranjează-te şi vino.

Am rămas foarte uimită. Cum le ştie aranja Universul pe toate. Pe lângă că Mihai este un om atât de frumos mai are şi o editură în Italia. Din start două din visele mele deveneau realitate. M-am îmbrăcat frumos şi am coborât la masă. Acolo mă aştepta el emoţionat. Încercam să ascund tot ce simt dar nu reuşeam. El mă ghicea în tot ce făceam.

- Apropie-te, nu îţi fie teamă! Nu mănânc oameni.

L-am privit fermecată. Era un înger divin!

- Da, ştiu. Mulţumesc.

- Mama mi-a povestit foarte multe despre tine, a început el. Aş vrea să ne cunoaştem mai bine. Ce părere ai?

- Da sigur, şi eu aş dori.

Doamna Maria ne privea fericită. Ştia foarte bine că eu mă voi emoţiona în faţa lui. Poate chiar se gândea la mine ca o potenţială iubita a băiatului ei. Având în vedere că eu îmi doream atât de mult o relaţie de iubire.

- Îmi place foarte mult de tine, a continuat Mihai. Eşti superbă!

- Mulţumesc din inimă.

- Crezi în dragoste la prima vedere?

- Sigur. Este foarte posibilă.

Oare de ce nu aş crede? Mai ales că eu simţeam acelaşi lucru.

Mi-a luat mâna în palma lui şi m-a strâns. Eram fericită. Îmi doream foarte mult să îl sărut.

După ce am terminat de mâncat, doamna Maria mi-a zâmbit şi mi-a spus:

- Este timpul să ai o relaţie de iubire!

- Da, ştiam asta. Şi sunt emoţionată la gândul că este chiar realitate.

- Păi nu ai cerut asta Universului?

- Ba da. Mi-am dorit nespus de mult. Vă mulţumesc!

- Ţie să îţi mulţumeşti, drăguţo.

În seara aceea am adormit cu zâmbetul pe buze şi cu lacrimile de fericire în ochi.

O NUNTĂ CA ÎN POVEȘTI

Au trecut câteva săptămâni şi eu cu Mihai am început să avem o relaţie de iubire fantastică. Este mai mult decât mi-am putut imagina. Este tandru, mă place exact aşa cum sunt şi îmi admiră fiecare calitate pe care o am. Îl iubesc. Ştie să se comporte cu mine şi mereu îmi face surprize plăcute. Într-o zi când eram foarte obosită, mi-a zis:

- Iubita mea, eu trebuie să plec peste câteva zile. Dar peste o lună de zile mă voi întoarce. Ştii de ce?

- Ca să petrecem şi mai mult timp împreună? am întrebat eu.

- Să ne căsătorim! Ce părere ai?

- Într-o lună de zile?

- Ce are? Nu contează asta. Pregătim totul şi ne căsătorim.

- Aici în Oradea? am întrebat eu nesigură.

- Da, normal că aici. De ce?

- Părinţii şi fratele meu sunt în Bucureşti. De asta te-am întrebat. Nu ştiu ce să fac. Să îi anunţ şi pe ei?

- Sigur că da. Cum să facem nunta fără părinţi?

- Dar stai aşa, cum vine asta ca în câteva săptămâni deja să te hotărăşti să ne căsătorim? Nu înţeleg.

- Vreau să îţi povestesc ceva.

Mi-am aşezat comodă pe un scaun şi am aşteptat răspunsul lui.

- Eu de câteva luni mi-am dorit o relaţie cu o femeie cu care să mă căsătoresc. O femeie frumoasă, sinceră, care să iubească să trăiască, care să fie la fel ca mine, în acest domeniu al dezvoltării personale şi spirituale. Mi-am zis că atunci când voi găsi aceea persoană nu am să mai stau pe gânduri şi am să mă căsătoresc cu ea.

- Dragul meu, şi dacă ne grăbim?

- Nu este nicio grabă. Eu vreau să ne căsătorim pentru că vreau să vin în ţară şi să îmi deschid aici o editură. Dar nu în Oradea. Ci în Bucureşti. Acum, de asta plec înapoi pentru că vând afacerea de acolo şi îmi deschid alta aici. Vreau să fim amândoi oameni de afaceri. Ştiu că îţi place să scrii şi sunt convins că eşti deja o scriitoare naţională foarte mult citită, atât de

către copii cât şi de către adulţi.

- Vreau să îmi spui, ce ai făcut ca să apar. Eu de abia câteva luni sunt aici în Oradea, singură. Am plecat de acasă ca să scap de un coşmar şi am intrat într-un vis frumos.

- Vrei să îţi dezvălui secretele mele?

- Sigur că da! am spus eu fericită.

- În primul rând, am început să scriu într-un jurnal, al meu personal.

Am început să descriu relaţia pe care mi-o doream şi scriam mereu la timpul prezent.

„Acum sunt cu iubita mea acasă şi citim. Ne place foarte mult să facem acest lucru împreună. Ne place să fim împreună în toate. Simţim toate lucrurile acestea şi gândurile noastre sunt similare. Iubita mea este frumoasă, dulce, scumpă, plină de iubire şi iubeşte viaţa la nebunie."

- Şi tot aşa am continuat până acum când ne-am cunoscut. Dimineaţa şi seara vizualizam şi mă simţeam ca şi cum eram deja cu cineva. Îmi imaginam că ajung acasă (acolo în Italia) şi mă aşteaptă cineva. Am trăit cu acest sentiment câteva luni, până ai apărut tu.

- Atât?

- Da. Este suficient. Am lăsat dorinţa în Univers şi ea mi-a oferit mai mult decât mă puteam aştepta.

- Wow, este fantastic.

CUM SĂ PRIMEȘTI RELAȚIA PE CARE O DOREȘTI

Fiecare om din această lume are nevoie de o pereche, un suflet cu care să poată evolua. Fiecare om are un suflet pereche sau mai multe. Faptul că nu găsesc toţi acest suflet pereche înseamnă că nu ştiu cum să îl ceară, nu îl recunosc sau îl recunosc dar nu îl vor. Şi uite aşa ajung să sufere amândouă persoanele. Ca să primeşti relaţia pe care ţi-o doreşti este necesar ca în primul rând să o ceri. Şi poţi să faci acest lucru scriind sau gândindu-te în fiecare zi la persoana ideală pentru tine. Notează-ţi fiecare trăsătură, caracteristică, cum să fie, cum să arate, ce statut social să aibă şi tot aşa. Orice îţi doreşti. Persoana va apărea la un moment dat dacă tu crezi foarte mult în ea.

EXERCIȚIUL PERSOANA IDEALĂ

Notează-ţi pe un caiet trăsăturile şi caracteristicile ideale ale persoanei pe care o doreşti în viaţa ta. Cum să fie? Cum să arate? Cum să se comporte cu tine?

Ex:

Persoana ideală pentru mine este:

- Frumoasă
- Înalta
- 55 kg minim
- Harnică
- Îi place să discute despre dezvoltare personală şi spirituală
- Îi place să scrie
- Îi place să cânte
- Este visătoare la fel ca mine
- Ştie că visele devin realitate
- Are ochii albaştrii, părul brunet etc
- Ştie să acţioneze atunci când este necesar
- Mă iubeşte foarte mult
- Se iubeşte foarte mult pe ea
- S-a regăsit pe ea însăşi
- Este bucuria şi iubirea întruchipată
- Iubeşte viaţa
- Iubeşte animalele
- Îi place să călătorească în lumea întreagă
- Îşi doreşte să vindece oamenii
- Este naturală şi plină de farmec
- Îşi doreşte să se căsătorească

Şi tot aşa până când termini de scris lista. Acum tu ai spus Universului care este persoana ideală lângă care ai putea să trăieşti o viaţă.

EXERCIȚIUL MANIFESTAREA PERSOANEI IDEALE

Pentru ca persoana ideală să apară în viaţa ta, mai ai de făcut câţiva paşi. Trebuie să SIMŢI prezenţa acelei persoane în viaţa ta. Imaginează-ţi că este deja lângă tine şi vorbeşte cu tine. Imaginează-ţi că te sărută, te mângâie, că faceţi activităţile care vă plac. Imaginează-ţi că DEJA a apărut şi doarme lângă tine în pat.

Mihai mi-a arătat aceste două exerciţii pe care le-am făcut şi eu, probabil în mod inconştient. Şi asta pentru că a apărut foarte repede în viaţa mea. Nici nu mă aşteptam să apară atât de rapid şi să fie exact aşa cum îmi imaginam. O frumuseţe de bărbat, atât la interior cât şi la exterior.

Zilele treceau şi eu mă pregăteam de nuntă. Doamne! Dacă îmi spunea cineva că aşa de curând voi fi mireasa, îi spuneam că este nebun. Nici prin gând nu îmi trecea aşa ceva. Dar uită-mă aici pregătită de marele eveniment. Discutam cu doamna Maria şi dânsa îmi spunea ce îi plăcea băiatului ei, ce nu îi plăcea şi cum l-a născut şi crescut. Îmi plac aceste poveşti pentru că îmi oferă o altă perspectivă a vieţii iubitului meu şi totodată a relaţiei noastre. Eram tot mai agitată şi mai nervoasă, datorită nunţii care venea cu paşi repezi spre noi. Mihai era încă în Italia şi aşteptam cu mari emoţii să vină acasă şi să fim soţ şi soţie.

Într-o seară, am format numărul de telefon de acasă. Eram foarte emoţionată, nu ştiam cum să încep, ce să spun, dar era inevitabil acest telefon. Părinţii mei trebuia să vină la nuntă şi să fie alături de mine în această minunată zi când eu mă căsătoream. Aşa că am format numărul de acasă. Cu emoţii. Telefonul a început să sune. O voce s-a auzit la celălalt capăt.

- Alo, bună seara, am început eu cu emoţie în voce.

- Bună seara, cine este la telefon?

Vocea era a mamei mele.

- Sunt Emilia, mamă.

- Emilia? Cred că faci o glumă proastă. Emilia este dispărută, mai mult ca sigur moartă.

- Nu, sunt chiar eu. Am fugit de acasă. Şi am venit în capătul celălalt al ţării, la Oradea. Sunt eu, mami.

În acel moment s-a auzit o voce care plângea. Nu îmi venea să cred. Mama să plângă după mine? Mai ales că nu s-a comportat frumos cu mine niciodată, din contră, m-a urât foarte mult. Mama plângea. Se auzea prin telefon.

- Emilia, scumpa lui mama, trăieşti?

- Da, mami. Eu sunt. V-am sunat ca să vă spun că sunt vie şi că mă pregătesc de nuntă aici în Oradea. Sunteţi invitaţi. Am să vă trimit invitaţia prin poştă.

- Bine, iubita lui mama. Te pupăm toţi şi ne bucuram din inimă că trăieşti. O seară minunată să ai!

Am închis telefonul şi am început să plâng şi eu. Nu îmi venea să cred. Mama se comporta atât de diferit. Atunci a intrat doamna Maria în camera mea.

- Draga mea, de ce plângi?

- Am sunat acasă şi a răspuns mama. Când i-am spus că sunt eu, a început să plângă. Ea mereu se purta urât cu mine dar de data aceasta chiar simt că mă iubeşte.

- Cu siguranţă că o face. Tu te-ai schimbat foarte mult. Hai să îţi spun ceva. Fiecare om poate să ajungă să iubească pe cineva chiar dacă înainte nu a făcut-o.

SCHIMBAREA PERCEPȚIEI ASUPRA UNEI PERSOANE

Atunci când tu îţi schimbi percepţia asupra unei persoane, aceea persoană se va schimba de la sine şi se va comporta exact aşa cum o vezi tu. Dacă până acum nu te-ai înţeles bine cu cineva, gândeşte-te că este o fiinţă umană şi spirituală. În mod spiritual noi toţi ne iubim.În mod egotic există diferenţe. Însă, este suficient ca o singură persoană să se schimbe pentru ca cealaltă persoană să o vadă diferit. De exemplu dacă ai o şefă sau un şef cu care nu te înţelegi, este suficient să îţi schimbi percepţia asupra lui pentru ca această persoană să fie diferită şi să se comporte diferit cu tine.

TRIMITE IUBIRE PERSOANEI CU CARE NU TE ÎNȚELEGI

Dacă ai în viaţa ta o astfel de persoană, închide ochii şi simte iubi-

rea pentru ea. Este şi ea la fel ca şi tine, o fiinţă cu lecţii de învăţat, cu probleme, cu un ego dezvoltat. Faptul că nu te suportă sau se comportă urât cu tine este din cauză că a văzut ceva în tine care era şi în ea. Dar tu poţi să schimbi totul. Iartă această persoană, trimite-i iubirea ta şi totul se va schimba. Cum să o faci? Închide ochii şi imaginează-ţi că persoana aceea este în faţa ta. Priveşte-o în ochi, ia-o de mână şi trimite-i energia iubirii. Simte că o iubeşti aşa cum este ea. Trimite-i iertare, iubire, fericire, bucurie. Zâmbeşte către ea şi priveşte cum şi ea zâmbeşte înapoi. Făcând asta seară de seară timp de măcar o săptămână, comportamentul persoanei în cauză se va schimba faţa de tine.

- Este minunat, doamna Maria. Mă bucur din inimă că există pe lume oameni ca dvs. Asta am să şi fac, am să o iert pe mama şi totul va fi excelent. Îi voi trimite seară de seară iubire, atât ei cât şi tatălui meu şi fratelui meu. Mulţumesc pentru această lecţie!

M-am întins pe pat şi am început să îi trimit iubire mamei, tatălui, fratelui meu. Apoi m-am vizualizat cu tot globul pământesc şi am trimis iubire tuturor oamenilor. M-am simţit extraordinar!

REUȘEȘTI DACĂ AI AMBIȚIE

Ziua nunţii a venit. Eram îmbrăcată într-o rochie albă, cu voal, strălucitoare. Mă simţeam ca şi o zână din poveşti. Mihai era şi el fermecător.

I-am văzut şi pe părinţii mei care arătau foarte îmbătrâniţi. În momentul în care au ajuns la Oradea, am plâns minute bune împreună. Toţi 3. Eram nespus de fericită că îi am lângă mine. Le-am cerut iertare şi ei au făcut la fel. M-am simţit foarte bine când l-am văzut pe fratele meu, pe mama, pe tata. Erau foarte schimbaţi faţă de mine. Se vede că am făcut un lucru foarte bun. Este o tehnică pe care am învăţat-o de la doamna Maria. Se numeşte „*Iertarea sufletului*".

TEHNICA IERTAREA SUFLETULUI

Relaxează-te, respiră şi inspiră. Acum, observă în faţa ta persoana care ţi-a făcut rău sau te-a supărat sau persoana care nu te suportă. O persoană pe care până acum ai văzut-o într-o lumină negativă. Priveşte-o de câteva ori. Uită-te la ea în ochi mental. Ia-o de mână şi apoi strânge-o în braţe. Spune-i că o ierţi şi cereţi şi tu iertare. Poţi să rămâi aşa cât timp îţi doreşti. Acum priveşte o rază de lumină care îi curaţă toată negativitatea din ea. Priveşte cum este curăţată de această negativitate. Simte acum bunătatea şi puritatea sufletului ei. Strânge-o în braţe. Transmite-i iubire din inima ta. Această tehnică o poţi face de câte ori doreşti. Important este să simţi şi să vezi cu ochii minţii persoana.

Nunta noastră a fost de vis. Am mers la Biserica unde ne-am cunun-at. Deşi nu suntem atât de bisericoşi este o tradiţie românească şi am respectat-o întocmai. Apoi am avut petrecerea la o sală mare din Oradea. Invitaţii au fost în număr de 200. Eu nu am avut lângă mine decât familia şi câţiva prieteni. Restul au fost invitaţii lui Mihai. Ne-am distrat, am avut o nuntă diferită de a celorlalţi. Eu lucrând la agenţie ca şi organizatoare de nunţi am pregătit totul în detaliu. A fost o muncă imensă dar a meritat.

Fiecare participant la nunta a primit din partea noastră cuvinte fru-

moase de încurajare şi motivaţionale. De asemenea şi cuvinte de mulţumire. Fiecăruia ce îi se potrivea. Ca un exemplu:

„Eşti o persoană minunată şi plină de succes. Îţi mulţumim pentru participarea la nuntă şi îţi dorim ca toate visele şi dorinţele tale să devină realitate."

Am avut câteva jocuri inedite pe care le-am jucat împreună cu invitaţii. Am dansat până mi s-a rupt tocul de la pantof. Am făcut karaoke (deşi vocea mea nu este atât de extraordinară pentru asta). Am citit dintr-o carte o povestire foarte frumoasă şi de înţelepciune. Am mâncat mâncăruri pe alese, care de care mai bune şi mai gustoase. Am ascultat muzică simfonică dar şi cântece live cântate de artişti români.

Una peste alta, a fost o nuntă impecabilă până la un moment dat,când ceva incredibil s-a întâmplat. Un invitat s-a îmbătat rău şi a început să dea cu sticlele, să le spargă, s-a luat de alţi invitaţi, a venit la mine şi m-a luat de mână vroind să mă sărute cu forţa. Nu mi-a venit să cred. Cine era acest om?, când noi toţi eram într-o rază atât de pozitivă şi plină de iubire.

Cum poţi să îţi păstrezi calmul în asemenea situaţie? Mă tot întrebam şi nu ştiam cum să reacţionez. Doamna Maria ca de obicei a venit la mine şi mi-a explicat.

- Draga mea, este nunta voastră. Te rog să îţi păstrezi calmul. Linişteşte-te şi rămâi în starea de pozitivitate şi se va calma.

- Cum pot să fac asta? Habar nu am. Învaţă-mă te rog. Îndrumă-mă.

- Iată ce poţi face.

CUM SĂ ÎȚI PĂSTREZI POZITIVITATEA INDIFERENT DE SITUAȚIE

Tot ceea ce trăieşti poţi să o vezi fie într-un mod pozitiv, fie într-un mod negativ. Percepţia ta asupra acestui lucru va schimba realitatea. Dacă continui să te vaiţi, să te plângi, să suferi, să rămâi în vibraţia joasă a negativului atunci nunta va continua în această stare. Poţi alege să te simţi bine în continuare şi să te gândeşti la lucrurile frumoase din realitatea ta. Şi atunci totul se va schimba de la sine şi legea atracţiei îţi va aduce mai

mult din ceea ce îţi doreşti. Realitatea se schimbă după percepţia ta. Acum este totul bine şi frumos, primeşti lucruri frumoase, te simţi bine, ai coborât puţin vibraţia şi începi să vezi lucrurile negative sau să bârfeşti sau să judeci şi atunci va apărea tot mai mult din ceea ce nu îţi doreşti. Cum îţi păstrezi pozitivitatea? Alegi să vezi lucrurile frumoase din această realitate. Este foarte simplu! Indiferent de situaţie ceva bun se va întâmpla.

Am ascultat-o pe doamna Maria cu lacrimile pe obraz. Mi-am dat seama că nu am de ales. Ori mă lamentez pe situaţie şi pierd această noapte ori mă bucur şi văd realitatea diferit. Am ales această a doua variantă şi lucrurile s-au schimbat de la sine. Invitatul şi-a revenit. Am tras însă o sperietură destul de groaznică. Mihai era însă distrat. El vedea totul de-o manieră foarte optimistă şi pozitivă. Nici măcar nu l-a afectat situaţia. Am fost de-a dreptul bulversată.

***

A doua zi am mers în luna de miere, tocmai la Paris. Ştiu că era mult mai bine dacă mergeam într-un loc mai exotic dar am ales Parisul pentru că era un oraş pe care de mică vroiam să îl văd. Am stat o săptămână în acest minunat oraş. Ne-am plimbat pe Champs-Élysées, am vizitat Turnul Eiffel, am vizitat Luvrul, ne-am plimbat pe malul Senei cu barca. Emoţionant, incitant şi graţios. Sentimentele nu le pot descrie pentru că sunt prea măreţe. Într-una din zilele în care am stat la Paris, am început să vorbesc cu Mihai foarte serios despre viaţa noastră.

- Dragul meu, ce îţi doreşti cel mai mult pe lume? Care sunt ambiţiile tale?

- Cel mai mult? Să stau cu soţia mea frumoasă.

- Lasă asta. Eu mă referam la planurile de viaţă, carieră etc

- Şi familia face parte din planurile mele. Îmi doresc să avem un copilaş cât de curând.

- Atât de repede? Eu mai vreau să aşteptăm. Mi se pare că ne grăbim. Mă simt prea tânără pentru un copil.

- Vei fi o mămică foarte frumoasă şi dulce. Niciodată nu e prea devreme sau târziu. Dar dacă tu nu îţi doreşti încă, asta e. Mă conformez. Alte planuri...

- Spune-mi te rog, ce altceva mai dorești în viața ta?

- Editura și să ne mutăm la București. Să fim doar noi doi. Să avem afacerea acolo. Cam astea sunt ambițiile mele.

- De ce la București? Eu sincer, m-am săturat de el. Îmi doresc să rămân la Oradea, i-am spus eu zâmbitoare.

- Scumpa mea, este deja prea mult. Copil nu dorești încă. Vrei să stai la Oradea. Eu vreau la București. Când mă vei asculta și pe mine atunci mai vorbim. Momentan merg să mă odihnesc.

Ciudat. Mihai nu mi-a vorbit niciodată așa. Oare ce se întâmplă? Oare ne-am grăbit cu nunta și nu suntem potriviți unul pentru altul? Am ales să gândesc într-o manieră pozitivă și să îl las în pace un timp. Orice om are nevoie de singurătate. Însă gândurile nu îmi dădeau liniște. Nu mă puteam concentra asupra planurilor mele de viață, deși aveam foarte multe. Mă gândeam într-una la Mihai care stătea în camera de hotel pe pat probabil plângând. Ce putem face când suntem atât de diferiți? Ca de obicei, am sunat-o pe doamna Maria și i-am spus ce s-a întâmplat. Iar dânsa m-a liniștit.

- Stai liniștită, totul va trece. Mihai este acum prea entuziasmat de această relație pe care o are cu tine și de asta își dorește să aibă o familie, copii. Iar dacă tu ai alte planuri spune-i în față tot ce simți. Comunicarea este foarte importantă. Te va înțelege. El chiar poate fi înțelegător cu oamenii din jur. Tot ce trebuie să faci este să îți notezi într-un caiet sau pe o foaie care sunt ambițiile tale și planurile tale de viitor. Iar lui să îi transmiți iubire și lumină indiferent ce cale alege în viață.

- Am înțeles, doamna Maria. Așa am să fac. Vă mulțumesc și vă iubesc mult.

Am închis telefonul și am început să îmi notez pe un caiet planurile de viitor.

„Să scriu o carte de povești pentru copii"

Mă tot gândeam și la alte lucruri importante dar nu le simțeam așa de tare. Acest lucru îmi făcea inima să bată tare. Eram fericită doar la gândul că micuții vor citi cartea și vor adormi zâmbind și trăind povestea cu zâne și feți frumoși. Următorul pas era să trec la treabă. Să mă apuc de scris.

Nu îl puteam lăsa pe Mihai așa și mă tot gândeam la el. La un mo-

ment dat însă a ieşit din cameră (noi stăteam la un apartament cu două camere într-un hotel). L-am privit şi era fericit. A venit şi m-a luat în braţe.

- Iubita mea, nu pot sta supărat pe tine! îmi zise el sărutându-mă.

- Te cred iubire. Te rog, hai să nu mai stăm supăraţi unul pe altul. Cel mai bine este să discutăm. Eu îţi spun sincer. Îmi doresc ambiţie să îmi realizez visele. Sunt tânără.

- Aşa este. Ai dreptate. Copii pot veni mult mai târziu. Atunci hai să văd care sunt planurile tale de viitor.

- Să scriu o carte de poveşti pentru copii şi să fie de succes.

- Wow. Minunat. Şi deja ştii despre ce să scrii?

- Pot face schiţa cărţii. În câteva zile este gata.

- Ai ambiţie să faci asta? îmi şopti Mihai la ureche.

- Cred că da, de ce nu aş avea? Dar cum pot să am ambiţie? Asta este întrebarea de baraj.

CUM SĂ AI AMBIȚIE

Ambiţia este o calitate pe care toată lumea o are. Dar nu toţi sunt conştienţi de ea. Pentru a fi conştienţi de această ambiţie tot ce avem de făcut este să ne gândim la ea. Gândeşte-te şi imaginează-ţi cum toată ambiţia din lume este în interiorul tău. Tot ce îţi doreşti să faci poţi să faci cu ambiţie. Iar această ambiţie deja există. Gândeşte-te la ea ca la un prieten şi spune-i:

„Dragă ambiţie, îţi mulţumesc pentru că eşti aici şi pentru că mă ajuţi să îmi îndeplinesc visele şi dorinţele. Cu ajutorul tău eu sunt astăzi în acţiune, muncesc şi realizez tot ce vreau. Eşti prietena mea cea mai bună şi eşti mereu aici când am nevoie de tine. De asta îţi aduc mii de mulţumiri şi te iubesc. Dragă ambiţie, eşti minunată!".

Apoi simte iubirea care se revărsă peste ambiţie. Atunci vei simţi să faci tot ce îţi propui şi să nu te ridici de la masă până nu faci tot ce ai scris ca şi obiectiv. Această flacără minunată pe nume „*ambiţie*" este acolo întotdeauna pentru tine. Aşteaptă doar să o foloseşti. Motivul pentru care oamenii nu lucrează la visele lor este pentru că ei cred că nu au suficientă ambiţie. Dar ea există acolo nedescoperită.

Am pus în aplicare ce mi-a spus Mihai şi acum încep să simt că pot să mut şi munţii din loc. Datorită ambiţiei!

SCRIU PRIMA CARTE

Acum cand știu ce este ambiția și cum pot să o am, încep treaba. Dar mai aveam să mă confrunt și cu altceva. Inspirația. Cum poți avea inspirație tot timpul? Oamenii din jurul meu erau foarte nostalgici pana acum și nu aveau pic de inspirație. În nimic. De când am descoperit-o pe doamna Maria am cunoscut oameni plini de inspirație, delicatețe, frumusețe. Vroiam să mă ocup eu de toată această inspirație. Îmi trebuia idei legate de povești.

Până acum au fost nenumărate povești cu zâne, prinți, feți frumoși, cai zburători, vrăjitoare, pitici. Practic s-a scris despre tot și toate.

Ce mai pot să fac eu atunci?

Eram oarecum dezamăgită. Pentru că îmi trebuia o poveste care nu a mai fost pana acum. Doamna Maria mi-a explicat că nu este neapărat să scriu ceva ce nu a mai fost. Dar să fie ceva diferit. Normal, eu am un alt stil. Nu seamănă nimeni cu mine. Deci și ideile mele sunt de altă natură. Am început să visez cu ochii deschisi, să îmi imaginez, în ce lume mi-ar placea să trăiesc și ăsta va fi subiectul cărții mele pentru copii.

Mihai a venit la mine, m-a strâns în brațe și mi-a spus că aș putea să scriu cărți motivaționale pentru copii. Era o idee excelentă.

Mi-am pus frumos la birou și am început să scriu diferite idei pe care le aveam și care ar fi putut să constituie o poveste frumoasă și motivațională pentru copii.

Ideile curgeau lin dar totuși nu eram mulțumită. Oare aș putea să am inspirație tot timpul? Să mă pun doar la calculator și să încep să scriu? Oare este posibil ca inspirația să curgă prin noi 24 din 24? Sau se mai și oprește din când în când? Aceste întrebări le aveam în minte și eram foarte nerăbdătoare ca să descopăr răspunsul. Doamna Maria a intrat atunci în camera

mea.

- Vreau să vă întreb ceva. Aș putea avea inspirație tot timpul? Aș putea să scriu non stop daca aș vrea? În general se poate să avem inspirație tot timpul? Mereu auzeam oamenii că se plângeau de lipsa inspirației.

- Ce este inspirația, draga mea?

- O calitate umana, probabil. Dar bineînțeles că inspirația mai este și inhalarea aerului în plâmâni. Să nu confundăm lucrurile.

- Inspirația este forța creatoare. Din moment ce noi suntem creatori, crezi că o avem tot timpu sau nu?

- Eu cred ca da. Dar atunci de ce fuge câteodată de mine sau de alți oameni?

- Pentru că nu crezi în ea. Nu o iubești. Nu o vezi ca o parte din tine. O vezi undeva la exterior. Este ca și cum ar veni cineva să îți dea puțină forță creatoare și apoi ar dispărea, ar pleca la altcineva și tot așa. O vezi undeva în exterior. Când vei începe să o vezi în interiorul tău, făcând parte din tine, atunci o vei avea non stop. Iar oamenii nu au inspirație tot timpu pentru că ei consideră că este un har, un dar de la Dumnezeu, un noroc. Inspirația creatoare este o forță din tine care te ajută sa creezi. Este nelimitată.

- Îmi puteți spune cum putem avea inspirație tot timpul?

Cum să ai inspirație tot timpu

Inspirația este forța creatoare care există deja în tine și în ființa ta. Pentru ca ea să fie activată tot timpu trebuie să fii conștientă de ea. Imaginează-ți cum inspirația curge prin tine la fel ca un râu. Necontenit. Nelimitat. Acceptă că ești o persoană creativă, inspirată, creatoare. Observă imaginea inspirației care există deja în interiorul tău. Ea există acolo pentru tine. Indiferent ce vrei să faci, inspirația te ajută să creezi. Îți oferă idei, imagini, sunete. Mulțumește-i. Crezi în tine. Crezi în forța ta creatoare. Indiferent că vrei să scrii o carte, că vrei să faci mâncare, că vrei să ajuți oamenii, că vrei să cânți sau orice ai face, tu ai puterea de a crea orice. Inspirația există nelimitat în ființa ta. Conștientizeaz-o și multumește-i. Imprietenește-te cu ea. Gândește-te la ea. Așa poți să îți duci la îndeplinire tot ce îți dorești să creezi.

Am stat și m-am gândit la tot ce mi-a spus doamna Maria legat

de inspirație. Este adevărat. Simt că sunt inspirată tot timpu. Simt că face parte din mine. Simt că pot crea ceva cu totul special. Și asta este tot ce conteaza.

M-am intors la cartea mea. Deja aveam câteva idei conturate în minte pe care le-am pus pe o foaie de hârtie. Știam că pot. Eram conștientă de inspirația care zăcea în mine.

Carte motivațională pentru copii. Apoi a venit ideea genială. Cum ar fi o poveste despre câteva animale de pluș care ajută un copil să se dezvolte într-un mod pozitiv? Wow! Ce idee minunată!

Am început să notez această idee și să mă gândesc intens la ea. Mă concentram pe ea. Apoi mi-a venit in minte și numele personajelor și ce jucării de pluș vor fi. Povestea va avea un ursuleț de plus, o pisicuță de pluș, un delfinaș și un cățel de plus. Numele lor:

- Ursulețul de pluș: Happy
- Pisicuța de pluș: Tzupirela
- Delfinașul: Peace
- Cățelul de pluș: Tzupi

Acestea vor fi jucăriile care îl vor ajuta pe băiat să descopere o nouă lume. O lume pozitivă. Iar băiatul se va numi Cristian. Yes!

Tot ce îmi rămâne de făcut este să mă apuc de scris. Prima dată voi face un scurt rezumat care va reprezenta tot ce se întâmplă important în carte și apoi voi trece la scrierea propriu zisă.

Scriu toate personajele și întâmplările prin care trec animăluțele. Însă la un moment dat,am simțit cum mă cuprinde o oboseală și o stare de a face complet altceva decât am făcut până acum. Ce se întamplă?

Ca de obicei am coborât jos la doamna Maria. Nu înțelegeam ce se întâmplă cu mine. Doar sunt inspirată.Iar ideea este genială.

- Am inceput să scriu, mi-a venit o idee superbă însă nu știu ce s-a întâmplat, dar m-a cuprins dintrodată o stare de nechef, de lene, ca și cum aș vrea să fac ceva complet diferit de ceea ce am facut până acum.

- Draga mea, ce ai tu acum este o lipsă de motivație.

- Dar nu înțeleg de ce. Ce se întâmplă cu mine.

- De obicei lipsa de motivație apare atunci când nu ai un scop bine stabilit. Mintea îți dă zeci de alte gânduri. Pentru că nu ai o motivație. Internă sau externă.

- Credeam că am o motivație.

- Fără un scop precis nu există motivație. Care ar fi atunci motivația?

- Scriu această carte pentru că.....

- Pentru că?

- Îmi doresc foarte mult.

- Nu este suficient. Cel puțin pentru minte. Acum se dă o bătălie între minte și suflet. Mintea nu înțelege, nu își dorește nimic atâta timp cât nu ai un scop. Este diferit față de suflet care își dorește să ajungă în acel punct fără multe explicații și scopuri.

- Și cum găsesc motivația?

- Ușor. Întreabă-te în sinea ta. De ce faci această carte? Care este scopul acestei cărți? Fă asta în liniște. Te las câteva minute.

Am rămas în liniște și m-am tot întrebat. De ce. Primele motive care mi-au venit au fost:

- Pentru succes
- Pentru a ajuta copii să trăiască într-o lume diferită
- Pentru a avea bani
- Pentru a fi un scriitor bun
- Pentru a lăsa un mesaj în lume.

Doamna Maria s-a intors dupa 5 minute.

- Ai găsit scopul?

- Da, sunt cam 5 scopuri.

- Care din ele le simți cel mai intens?

- „*Pentru a ajuta copii să trăiască într-o lume diferită*", „*pentru a lăsa un mesaj în lume*".

- Bun. Acesta este scopul. Acum că știi acest scop, motivația vine de la sine. Ai toate motivele din lume ca să scrii această carte. Și să o scrii și bine. Iar ea va ajunge la copii dornici de schimbare.

CUM TE MOTIVEZI

Motivația este foarte importantă. O motivație fără un scop este nulă. Pentru a afla care este scopul unui obiectiv pe care dorești să îl realizezi întreabă-te în interiorul tău. Gândurile care vin prima oară sunt cele adevărate. După ce ai aflat care sunt scopurile reale ale obiectivelor tale, notează-le într-un caiet. Citește-le în fiecare zi. Fii cu ochii pe ele. Amintește-ți de scopurile tale și motivația va veni de la sine. În cazul în care se întâmplă să nu ai suficientă motivație nici cu un scop înseamnă că nu iți dorești cu adevărat să faci obiectivul respectiv sau este un obiectiv din mintea egotica. De exemplu, mintea vrea să facă orice pentru bani. Dar sufletul știe că banii nu sunt totul. Creația însă este. Atunci cand realizezi ceva, fă din toata inima. Nu doar pentru profit. Nu doar pentru mândrie. Fă-o pentru tine, pentru oameni, pentru iubire.

Să fii motivat este ușor atâta timp cât ai scopul bine stabilit. Eu mă întorc la cartea mea și încep să scriu cu adevărat. Pentru copii.

MEDITAȚIA BANILOR

Eram din ce în ce mai entuziasmată de scrierea cărţii pentru copii. Procesul mergea din ce în ce mai bine. Aveam inspiraţie, idei, cuvintele curgeau tot mai bine şi mai frumos. Eram cu adevărat fericită. Când mă puneam la scris simţeam toată fericirea copiilor care citeau cartea înainte de culcare.

Doamna Maria m-a învăţat că trebuie să am un scop. După ce mi-am formulat clar scopul pe care îl am mi-am dat seama că lipsea ceva. Obiectivele. Acestea erau inevitabile. Nu înţelegeam de ce dar Mihai mi-a explicat.

- Draga mea, obiectivele sunt foarte importante. Fără obiective mintea ta merge în toate direcţiile. Nu ai o precizie. De asta hai să discutăm despre obiective.

- Sigur. Dar înainte de asta spune-mi te rog ce sunt obiectivele.

- Obiectivele sunt ţinte, scopuri, ceva ce urmează să fie realizat. Tu când ţi-ai propus să scrii cartea pentru copii, ţi-ai formulat un scop. Acest scop general îl împarţi în obiective. Ce ţi-ai propus să faci pentru azi? Câte pagini să scrii, ce să scrii etc.

- Am înţeles. Păi eu mi-am propus să scriu câte un capitol pe zi.

- Excelent. Atunci iei o foaie de hârtie şi îţi notezi obiectivele zilnice pentru carte. Uite cam aşa:

OBIECTIVE CARTEA DE POVEȘTI PENTRU COPII

„Cartea de poveşti pentru copii are succes şi învaţă sute de mii de copii să trăiască diferit"
„Cartea de poveşti transformă viaţa copiilor din România şi străinătate".
„Cartea este vândută în sute de mii de exemplare."

- Pentru început acestea sunt obiectivele cărţii tale. Aici trebuie să ajungi. Asta este ţinta. Este foarte important să ai o listă de obiective. Pentru a ştii unde doreşti să ajungi cu cartea. Dacă scrii fără niciun obiectiv

mintea ta te va îndepărta de scop. Pentru minte este clar, are nevoie de scopuri, obiective, ţinte. Altfel te va dirija într-o altă direcţie, vei ajunge să trăieşti într-o stare de lene, lipsă de chef.

- Am înţeles. Şi ce pot să fac cu aceste obiective? Să le scriu în fiecare zi?

- Există mai multe tipuri de obiective. Obiective generale. Acestea pe care le-ai notat tu. Sunt obiective generale. Şi obiective zilnice. Ce îţi propui să faci zilnic.

OBIECTIVE ZILNICE CARTEA DE POVEȘTI

„Scriu un capitol din cartea de poveşti"
„Inspiraţia curge prin mine astfel încât cartea mea se scrie singură"
„Sunt plină de idei, ştiu ce să scriu şi îmi place ceea ce fac."

- Acestea sunt obiectivele zilnice. Bineînţeles pot să fie mai multe. Important este să le notezi. Fiindcă le vezi acolo şi mintea ta se va concentra asupra lor.

- Îţi mulţumesc dragostea mea pentru aceste explicaţi.

CUM SĂ ÎȚI FACI LISTA DE OBIECTIVE

Obiectivele sunt importante pentru fiecare scop în parte. Indiferent că te ocupi de scris, de făcut curat în casă, de muncă fizică, psihică, mentală, indiferent de ocupaţie. Întotdeauna să ai o ţintă. Adică un obiectiv. Când faci curat ţinta este să cureţi casa şi să trăieşti în aer curat şi pur. Atunci îţi propui să ştergi praful, să dai cu aspiratorul, să mături. La fel este cu orice altă ocupaţie ai. Întotdeauna când faci ceva notează-ţi scopul pentru care faci acel lucru. După scopul înalt, urmează obiectivele. Lista de obiective este foarte simplu de realizat. Obiectivul trebuie formulat la timpul prezent, în termeni pozitivi, fără verbe modale (aş dori, doresc, ar trebui, ar fi nevoie etc), fără nicio comparaţie şi să fie specific. Ex: *„Eu fac curat în toată casa"*, *„Eu vând 10 produse astăzi, cărţi, CD-uri, DVD-uri"*, *„Eu închei 10 contracte imobiliare astăzi"*, *„Sunt fondatoarea revistei de divertisment „Viva"* etc.

Bineînţeles că obiectivele trebuie să fie şi realiste. Scrie ceva ce ştii că poţi să faci nu ceva fantezist.

M-am întors la obiectivele mele şi eram nespus de fericită să ştiu că le pot îndeplini. Aveam totul. Ambiţia, inspiraţia, scopul, obiectivele. Ce mai lipsea? Mihai mi-a spus.

- Draga mea, vreau să încercăm ceva. Nu ştiu dacă ai fi de acord însă aş vrea ca un timp să nu mai avem bani.

- Cum aşa? În ce sens?

- În sensul să trăim din ceea ce câştigăm nu din ceea ce ne dă mama. Nu ştiu dacă înţelegi însă este foarte important pentru mine să ştiu că ne descurcăm pe cont propriu. Eu acum nu lucrez nicăieri. Nu este corect să ne ţină mama. Vreau să câştigăm bani din munca noastră.

- Bine dar tu ai muncit, ai avut editură în străinătate, ai bani.

- Acei bani sunt doar pentru investiţia editurii pe care vreau să o fac în România. Eu mă refer la bani pentru strictul necesar. Mâncare, uz personal, divertisment etc.

- Şi cât timp va dura acest experiment?

- Vreau să ne descurcăm pe cont propriu. Înţelege-mă. Eu niciodată nu am fost o persoană care să trăiască pe spinarea altuia. Nu m-a ţinut nimeni. Am muncit de la vârsta de 16 ani. Mama mă certa mereu pentru că ea îşi dorea ca eu să învăţ iar eu îmi doream să muncesc, să câştig bani şi să îmi cumpăr lucrurile pe care mi le doresc.

- Îmi poţi vorbi puţin despre bani. Ce înseamnă pentru tine şi ce sunt ei de fapt?

- Sigur.

CE SUNT BANII

Banii sunt un instrument. La fel cum este frigiderul, congelatorul, telefonul, laptopul. Toate acestea sunt instrumente prin intermediul cărora noi putem să păstrăm mâncarea, să vorbim cu oamenii, să muncim. Iar banii sunt pentru a supravieţui pe pământ. Este un termen relativ dur. Noi nu ar trebui să avem nevoie de bani pentru a supravieţui. Dar momentan aceasta este realitatea şi trebuie să o tratăm ca atare. Astfel, banii sunt o sursă de supravieţuire. Cu ei poţi să îţi cumperi celelalte instrumente, frigider, con-

gelator, telefon, laptop, poţi să faci diverse servicii, să te tratezi de boli, să repari obiectele stricate, să te distrezi, să arăţi bine în societate, să mănânci sănătos etc. Deci banii îţi sunt de folos. Însă pentru a-i obţine trebuie să te gândeşti la scopul lor nu la numărul lor. De asta majoritatea oamenilor nu au bani pentru că ei se gândesc la numărul lor şi nu la scop. Dacă trebuie să plătesc curentul eu mă gândesc la acest obiectiv. Vreau bani pentru a-mi plăti curentul. Până aici este ok.

Lumea se gândeşte şi ea cam la fel. Dar se ajunge la un capitol în care, oamenii încep să se plângă de lipsa lor. Aici este adevărata problemă. Când te gândeşti la lipsă nu poţi primi. Când simţi că banii sunt o problemă în viaţa ta, nu poţi să îi ai. Când simţi că ei sunt la infinit şi că sunt aici pentru tine ca să te servească atunci poţi spune că eşti o persoană abundentă.

LIPSA BANILOR – Pierderea lor

ABUNDENȚA BANILOR – Înmulţirea lor

Gândeşte-te că Universul este abundent. El îţi oferă tot ce îţi doreşti dar şi tot ce nu îţi doreşti. Tu trebuie să priveşti doar într-o singură perspectivă. Ori ai tot ce îţi doreşti, ori ai tot ce nu-ţi doreşti. Iar aici intervine concentrarea. Te concentrezi, te plângi, vorbeşti într-un mod negativ de lipsa banilor vei primi tot mai mult din ceea ce vezi în realitatea ta. În schimb, dacă te concentrezi pe abundenţa lor, te bucuri pentru oamenii care au bani, vorbeşti de ei într-un mod constructiv şi pozitiv, ai un scop al lor vei primi tot mai mult din ceea ce vezi în realitatea ta. Nu este suficient să te concentrezi pe abundenţa banilor iar peste un timp să începi să înjuri pe cei care au, acuzându-i că fură. Nu ai făcut nimic. Universul nu îţi va oferi bani. Ci tot lipsa lor.

Ţi-am spus, este foarte uşor să obţii ceea ce îţi doreşti. Concentrează-ţi atenţia, iubeşte, bucură-te şi simte că deja ai ceea ce vrei. Universul este aici pentru tine. Îţi poate oferi şi un leu şi un milion de euro. Dar trebuie să ai un scop al lor.

M-am tot gândit la ce mi-a povestit Mihai despre bani. Am început

să am o părere diferită față de ce simțeam până acum. Eram și eu în rând cu oamenii care urau banii. Nu pot să spun că mă gândeam mereu la ei dar nici nu îi iubeam. Însă această provocare pe care mi-a dat-o soțul meu a fost una decisivă pentru mine. Va fi o lecție de viață de care am neapărat nevoie. Am început să îmi scriu pe un caiet care este scopul meu cel mai înalt legat de bani. Începeam să mă simt diferit și să îi privesc dintr-o altă perspectivă. Fascinantă. Am fost de acord să trăim fără niciun ajutor din partea doamnei Maria. I-am propus lui Mihai să plecăm de la ea în altă țară. Undeva cu mult soare. A fost de acord.

Înainte să o facem însă, doamna Maria mi-a oferit un dar minunat.

- Mă bucur să știu că vă luați viața în mâini, dragii mei. Înainte de a pleca vreau să îți ofer un cadou.

- Despre ce este vorba?

- Îți voi spune despre o meditație pe care să o faci în fiecare zi. Este vorba despre meditația banilor.

- Wow, sunt chiar curioasă.

MEDITAȚIA BANILOR

Relaxează-te, respiră, inspiră. Gândește-te la un loc minunat unde dorești să fii și te simți bine. Închide ochii și vizualizează-te acolo. Simte acum energia banilor din lume. Toți banii din lume sunt în fața ta. Energia lor este foarte puternică. Începe să vorbești cu energia lor și să le spui tot ce ai face tu cu ei. Spune-le scopul tău înalt asupra lor. Povestește-le de ce este important pentru tine să îi ai în viața ta. Iubește această energie. Cere-ți iertare de la ei pentru momentele când nu i-ai iubit și ți-ai bătut joc de ei. Mulțumește-le și revino înapoi, deschizând ochii și respirând încet.

- Wow, este o meditație minunată.

- Să vezi ce minuni va face în viața voastră!

- Mulțumim din inimă!

Am mers în camera mea și mi-am făcut bagajele. Banii pentru drum i-am avut din banii de nuntă. Am luat însă câțiva pentru chiria din prima lună. În rest trebuia să ne descurcăm acolo. Într-o țară străină, departe de toți.

Am ales o ţară minunată, unde este cald tot timpul. Florida, Statele Unite ale Americii.

UN OCEAN ALBASTRU ŞI UN SOARE STRĂLUCITOR

Călătoream cu avionul şi deja erau câteva ore bune de când am plecat. Într-un fel mă simţeam tristă pentru că părăseam ţara mea iubită dar eram conştientă că voi reveni înapoi într-o zi. Îmi doream foarte tare să reuşesc şi ştiam că Statele Unite ale Americii era un loc care mă putea ajuta să îmi îndeplinesc visele mult mai repede. Că doar nu degeaba se zice: Visul American.

Era prima oară când călătoream cu avionul şi simţeam o stare de fericire. Până acum îmi era teamă. Dar gândeam că nu se poate întâmpla nimic cu mine atâta timp cât eu încep o nouă viaţă într-un loc străin şi cu un bărbat pe care l-am cunoscut acum câteva luni.

Mihai dormea. Eu aşteptam însă momentul când voi păşi pe pământ american. Când am ajuns în Orlando, Florida, mintea mea a început să ameţească. Simţeam un vârtej care îmi invada capul. Nu înţelegeam ce mi se întâmplă. Mihai era bine mersi. Eu nu.

- Nu ştiu ce se întâmplă cu mine, i-am spus lui Mihai

- Stai liniştită, este normal să te simţi aşa. Ai venit într-o lume străină. Cu un bărbat străin. Plus mai este şi fusul orar care te poate afecta.

- Nu cred. Atâta timp cât eu sunt liniştită cu mine şi cred în mine şi în sănătatea mea, de ce m-ar afecta?

- Pentru că încă nu eşti sută la sută convinsă.

- Unde plecăm prima oară?

- Mergem în chirie la omul cu care am discutat pe internet.

- Sigur.

Am mers în chirie într-o casă frumoasă cu două camere. Aici în SUA este mai ieftină chiria la casă decât la bloc. Foarte interesant. Oricum îmi

place să stau la casă. La bloc este plictisitor. Casa era foarte frumoasă. Aveam o grădină cu iarbă verde, şezlong şi balansoar. Cum intri în casă este livingul mare şi încăpător cu o masă mare de 20 de persoane, bucătăria complet mobilată şi utilată, o baie de serviciu la parter iar sus două camere, un dormitor mare şi o cameră mai mică pentru oaspeţi probabil. Mai era o cameră nemobilată unde ne gândeam că va sta copilul, când va veni pe lume. Mihai vorbea cu proprietarul, i-a dat banii pentru o lună de zile şi am rămas cu foarte puţin. De acum încolo trebuia să ne descurcăm pe cont propriu. Bine că ştiam engleza amândoi foarte bine. Eu am şi început să îmi caut ceva de muncă. Mihai la fel. Mă gândeam că este foarte uşor să găseşti un loc de muncă în America.

Joburile part time erau cu grămada astfel că era foarte uşor să dai de ceva ce îţi place. Mihai şi-a găsit foarte repede de lucru la o editură care avea nevoie de un conducător. M-am bucurat din inimă pentru el. Era făcut pentru a fi un lider. Avea şi experienţă şi asta l-a ajutat foarte mult. Însă programul la editură l-a dat peste cap. Pleca dimineaţa şi se mai întorcea noaptea la ora 12. Era o muncă infernală.

Eu am găsit doar joburi part time pentru început. Mergeam de obicei la castinguri. Aveam mici roluri în filme, reclame şi videoclipuri. Primeam sume mici de bani dar aveam timp să mă ocup în continuare de cartea mea. Cum am făcut rost de un job în atât de puţin timp? Mihai mi-a explicat cum a făcut el asta.

CUM SĂ-ȚI GĂSEȘTI UN LOC DE MUNCĂ

Cere Universului ceea ce îţi doreşti cu adevărat şi notează pe o foaie sau un caiet. Scrie cu lux de amănunte locul de muncă preferat inclusiv salarul pe care îl doreşti. Eu am făcut aşa:

LOC DE MUNCĂ PREFERAT: Director la o editură
RESPONSABILITĂŢI: Mă ocup de manuscrise, le accept pe cele care sunt bune, scrise coerent, şi cu potenţial succes, mă ocup de organizarea tipăriturilor, sunt responsabil pentru toţi angajaţii editurii
COMPORTAMENT: Privesc angajaţii ca pe o parte din mine, îi percep într-un

mod pozitiv, mă înţeleg foarte bine cu ei, există doar pace şi armonie în cadrul firmei.
COLABORARE: Editura la care lucrez merge foarte bine, o ajut să se ridice tot mai mult şi să aibă o cifră de afaceri de ordinul milioanelor de dolari.
SALAR: 4000 dolari/lună
PERIOADA: Acum şi aici, Orlando, Florida SUA

După ce mi-am scris tot ce îmi doresc cu lux de amănunte, am vizualizat acest loc de muncă. Mă vedeam în birou, discutând cu colaboratorii, cu angajaţii, cu scriitorii. Zi de zi simţeam că deja lucrez şi mă vedeam în acel birou de editură. După două săptămâni oportunitatea a venit în calea mea. Aşa poţi să faci şi tu. Doar să ştii ce vrei să faci cu adevărat.

Eu tot ce îmi doream să fac cu adevărat era să lansez cartea de poveşti pentru copii. Însă pentru asta trebuia să o rescriu în limba engleză. Deja era scrisă jumătate din ea. Iar ca să mă întreţin mergeam la castinguri. Nu era foarte uşor. Şi asta pentru că îmi doream să am afacerea mea. Să trăiesc din scris. Ştiam că se poate asta.

Am început să particip la întâlniri cu oameni din diverse culturi care scriau şi erau scriitori. Unii de succes, alţii de mai puţin succes. Diferenţa dintre ei era dorinţa lor de reuşită şi credinţa că pot să facă asta.

Toţi vroiau să reuşească însă nu toţi ştiau că pot. Unii aveau credinţe inoculate în subconştient care nu le permitea câştigul mare. Talentul îl aveau cu toţii dar nu toţi ştiau că el există şi este în interiorul lor.

Ce am învăţat de aici a fost să cred în mine foarte mult. Ştiam deja că talentul este în interiorul meu, că inspiraţia curge prin mine în fiecare moment şi că ambiţia este de asemenea aici. Oportunitatea care mi s-a oferit a fost chiar minunată. O doamnă scriitoare de cărţi de spiritualitate şi dezvoltare personală mi-a propus să fac conferinţe şi întâlniri în care să prezint potenţialul gigantic care există deja în fiecare.

Eu avansam foarte mult. Scriam zi de zi şi făceam exerciţii care mă ajutau să îmi dezvolt talentul şi capacităţile creatoare. Astfel am ajuns să câştig din conferinţe şi întâlniri. Grupul de scriitori erau foarte încântaţi de

lecţiile mele şi de prezentarea pe care o făceam.

- Dragilor, tot ce vă doriţi deja aveţi în interiorul vostru. Talentul nu este ceva care îl are doar anumite persoane şi celelalte nu. Nu este un lucru exterior. Face parte din voi. Trebuie doar să îl utilizaţi, să îl folosiţi. Degeaba îl aveţi dacă îl lăsaţi să zacă în voi. Folosiţi-l. El nu stă acolo degeaba. Indiferent ce vă place să faceţi. Probabil aveţi mai multe talente. Folosiţi-le pe toate. Lăsaţi omenirii ceva din voi. Un semn că aţi venit pe acest pământ. Toţi marii scriitori au lăsat ceva în urma lor. Şi uite că şi astăzi sunt citiţi şi apreciaţi.

- Cum putem să ne dezvoltăm talentul?

- Fiind conştienţi că el există. Odată ce sunteţi conştienţi de existenţa lui el va curge prin voi. De ce unii oameni reuşesc iar alţii nu? Pentru că unii sunt conştienţi de talentul pe care îl au şi îl folosesc în consecinţă. Cred în reuşita lor. Cred în talentul lor. Cred că au venit pentru acel talent. Pentru aceea vocaţie pe acest pământ. Cei care nu au succes, nu cred în ei. Se aşteaptă ca cei din jur să laude opera lor literară iar dacă aceştia nu o fac, ei se acuză că sunt scriitori slabi fără talent şi inspiraţie. Crede-ţi în voi!

Oamenii mă ascultau cu mare atenţie. Zi de zi învăţam ce înseamnă acest talent. Conştientizam tot mai mult talentul care era ascuns în mine.

Cartea se scria parcă singura şi deja mai mult de jumătate din ea era terminată. Într-un timp relativ scurt. Mă ocupam de castinguri, conferinţe şi cartea mea pentru copii.

CUM SĂ ÎȚI DEZVOLȚI TALENTUL

Indiferent ce talent ai, îl poţi dezvolta. În primul rând trebuie să conştientizezi că acest talent pe care l-ai primit cadou de la viaţă este aici pentru tine şi pentru a-l dezvolta. Nu există imposibil. Atâta timp cât munceşti, te dezvolţi personal şi spiritual, talentul va izvorâ din tine şi îţi va croi un drum al tău personal. Vor apărea în calea ta oameni, oportunităţi, daruri minunate.

Paşii pe care trebuie să îi parcurgi sunt:

1. Conştientizarea talentului pe care îl ai
2. Iubeşte-ţi talentul cu care ai venit pe lume

3. Dezvoltă-ţi talentul, citeşte cărţi, du-te la conferinţe şi seminarii de dezvoltare personală.

4. Munceşte zi de zi pentru talentul tău. Dacă eşti scriitor, scrie în fiecare zi. Dacă eşti dansator dansează în fiecare zi.

5. Crede în talentul tău şi simte că deja succesul este al tău.

6. Propune-ţi un scop înalt pentru talentul tău. Aminteşte-ţi de oameni, de omenire şi de tine.

7. Scrie-ţi obiectivele talentului pe care îl ai.

Fiecare om a venit pe Pământ pentru a contribui la evoluţia omenirii, la evoluţia sa personală şi pentru a lăsa ceva în urma lui.

PUTEREA GÂNDULUI

Gândul este foarte puternic. Mi-am dat seama de acest lucru fiind aici în State şi discutând cu diverşi oameni despre talentele lor. Îmi doream să cunosc mai multe amănunte despre puterea gândului.

Citisem în cărţi că, gândul ne conduce viaţa dar vroiam să ştiu mai multe. Astfel că, într-o zi a venit la noi un domn, bine îmbrăcat, arăta foarte bine, ochii albaştri, părul şaten, avea 40 de ani. Era un domn parapsiholog. De mic a învăţat totul despre energii, gânduri, viaţă. Eram foarte curioasă să descopăr mai multe. L-am întrebat:

- Domnule Charles, aş vrea să cunosc mai multe despre puterea gândului. Este atât de mare?

- Cam ce ai vrea să ştii? Sunt multe aspecte. Cel mai important este să conştientizezi că, gândul îţi conduce viaţa.

- Cum se poate întâmpla una ca asta?

- Gândul este energie. Energia conduce viaţa. Tu însăşi eşti energie. Nu eşti conştientă de asta. Crezi că eşti un obiect material. Dar eşti energie transformată în material. Sufletul este energie. Prin gând tu îţi poţi crea raiul sau iadul pe Pământ.

- Wow, este fantastic ceea ce îmi spuneţi. Am mai citit şi în alte cărţi despre asta dar nu au explicat atât de clar şi concis.

- Gândul ne-a fost dat de către creator tocmai pentru creaţie. Unii însă îl folosesc pentru a-şi distruge viaţa. Când apar gândurile în mintea ta şi tu te agaţi de ele, crezi în ele, eşti pierdut. Singurul gând în care să crezi este cel care îţi spune cât de puternic, frumos, deştept, important, talentat eşti.

- Dar cum poate gândul să ne transforme viaţa?

- Fii atentă. Tu acum te gândeşti la ceva?

- Sigur. La cartea mea pe care aş vrea să o lansez curând.

- Ok. Cum te gândeşti la ea? Ce simţi când te gândeşti la ea?

- Bucurie, uneori nerăbdare să o termin odată.

- Priveşte-ţi gândurile. Dacă simţi bucurie este bine. Însă dacă simţi

nerăbdare să termini cartea, acel gând îl poţi şterge sau îndepărta. Iubeşte-l dar nu te agăţa de el. Este un gând rătăcit. Dar frumuseţea vieţii este să te bucuri de toate momentele pe care le petreci şi le ai. Iar dacă vine un gând să îţi spună „*nu mai am răbdare, vreau să termin odată*" atunci acel gând de care te-ai agăţat îţi consumă energia şi te oboseşte.

- Nu m-am gândit niciodată la asta, am spus eu fermecată.

- Uite, pe oameni îi consumă fizic gândurile lor. Când sunt stresaţi, nefericiţi, bolnavi ei se simt extrem de obosiţi, fără vitalitate, fără chef de muncă. Pentru că acele gânduri le consumă toată energia vitală pe care o au. O pot recupera prin respiraţie, trăire în prezent şi meditaţie.

- Am învăţat să meditez şi mă simt foarte bine de câte ori o fac.

- Cu gândul poţi să creezi orice îţi doreşti. Unii levitează. Alţii scriu. Alţii conduc afaceri. Toţi fac ceva. Cu ajutorul minţii. Dar trebuie să fim atenţi şi să nu ne conducă ea pe noi. Atunci nu ne mai putem controla şi o luăm razna.

- Aş putea să am succes cu puterea gândului?

- Sigur că da. În fiecare moment să simţi că tot ceea ce scrii, faci, realizezi este pentru binele tău suprem şi al omenirii. Oamenii învaţă mult din ceea ce le spui. Nu doar copii.

- Vreau să învăţ să îmi stăpânesc gândurile. Ai putea să mă ajuţi?

- Sigur că da. Fii atentă.

Cum să îţi stăpâneşti gândurile

Fii întotdeauna conştientă că tu eşti stăpâna gândurilor tale. Nimeni nu poate să facă asta în locul tău. Când apare un gând rătăcit care să îţi mănânce din energie conştientizează-l şi mulţumeşte-i că a venit. Iubeşte-l şi el se va retrage din mintea ta. Va rămâne doar dacă opui rezistenţă. Atâta timp cât tu eşti stăpână pe gândurile tale şi începi să le controlezi în mod conştient viaţa ta va începe să se schimbe. Poţi să faci asta trăind în prezent, savurând fiecare moment al vieţii tale. Când scrii să fii acolo prezentă, când faci mâncare să fii prezentă în acel moment, când te plimbi să observi oamenii, lucrurile, pomii, râul, când eşti la muncă să fii prezentă acolo. Necesită foarte multă practică. Dar poţi începe chiar de acum. Observă lucrurile din jurul tău. Percepe-le exact aşa cum sunt. Fixează-ţi atenţia doar pe un singur obiect. Trăieşte în acel moment. Aceasta este starea de

prezenţă. Dacă încă mai vin gânduri lasă-le să treacă. Nu le opri. Practicând asta în fiecare zi vei ajunge să îţi poţi controla singură gândurile. Apoi la nevoie vei fi concentrată doar pe ceea ce îţi doreşti. De exemplu, când eşti la muncă, nu mai sta în problemele de acasă sau în vise. Eşti la muncă, fii prezentă acolo trup, suflet, minte. Ai să vezi că vei începe să fii tot mai conştientă de tine şi tot mai energică. Va scădea stresul, bolile, oboseala. Va creşte energia vitală.

- Mulţumesc din inimă pentru aceste cuvinte. Încep să practic chiar de acum.

Am mers în cameră şi am început să observ lucrurile. Deja le vedeam într-un mod diferit. Chiar şi patul mi se părea că este un rege pentru mine. M-am bucurat de atingerea catifelată a plapumei. Mi-am pus capul pe pernă şi am simţit atingerea ei. Era fantastic. Am început să plâng. De ce nu am putut să observ până acum aceste lucruri? Mihai a venit lângă mine.

- Ce e cu tine?

- Uite, priveşte aceste lucruri. Ce minunate sunt. Şi până acum nu le vedeam. Oare de ce?

- Scumpa mea, astăzi am învăţat şi noi o lecţie foarte importantă. Arta de a trăi în prezent şi de a ne controla gândurile. Simt că viaţa noastră va fi diferită de acum încolo.

***

Zilele începeau să fie tot mai diferite. Deja observam oamenii într-o manieră nouă. Observam obiectele din jurul meu şi eram atât de încântată de existenţa lor. Mă concentram mereu să fiu acolo unde eram. Nu în trecut, nu în viitor. În prezent. Nu mereu îmi ieşea dar nu mă dădeam bătută. Când vedeam că deraiam şi iar îmi veneau în minte diferite chestii mă opream, ofeream gândului iubire şi el dispărea. Făceam asta de câte ori îmi aminteam. Practica este cea mai importantă. Vroiam să mă bucur de prezenţa ideilor, de scrierea cărţii, de fiecare personaj în parte.

Într-o zi însă Mihai a cedat psihic. Nu ştiu ce s-a întâmplat cu el. Însă a venit acasă extrem de nervos. Auzeam uşa de la intrare trântindu-se.

- Hei, ce e cu tine? Ce s-a întâmplat?

- Lasă-mă te rog în pace. Nu mai rezist. Nu mai vreau nimic. Îmi do-

resc să mor!

Mihai plângea ca un copil şi eu nu ştiam cum să-l liniştesc.

- Nu spune aşa ceva. Eu ce mă fac fără tine?

- Fă ce vrei! Nu mă mai interesează!

- Trebuie să ai un motiv pentru care vorbeşti aşa cu mine, i-am zis eu tristă.

- Da! Şi motivul este patronul editurii! Vrea să mă dea afară.

- Cum aşa? Doar eşti un director foarte bun şi aveţi succes cu cărţile pe care le scoateţi.

- Spune-i lui asta! Mie mi-a zis că sunt un incapabil şi că în curând pot să îmi fac bagajele.

- Doamne, nu îmi vine să cred. După o lună de zile?

- Da! Şi că nu mă implic mai mult. Nu ştiu ce naiba vrea. Să-l ia dracu!

- Iubire, nu vorbi aşa. Trăieşte în prezent. Ăsta nu eşti tu. Unde este iubirea din tine?

- Care iubire? Nu există aşa ceva! Nu mai vreau să te văd nici pe tine! Să mă laşi în pace! Mă întorc în România! Singur!

Îl auzeam şi nu îmi venea să cred ce aud. Mihai să vorbească aşa? Mihai, care este un tip spiritual şi care trăieşte în plin succes. Am sunat-o pe doamna Maria pe skype şi am început să vorbesc cu ea. Plângeam şi nu ştiam ce să fac mai departe. Însă dânsa m-a liniştit.

- Scumpa mea, o să îşi revină. Şi el are anumite lecţii de învăţat, la fel ca şi tine. Şi acum este timpul să învăţaţi despre EGO.

- Ego? Ce este acel ego?

- Ego-ul este personalitatea ta. Este partea din tine, cea fizică. Este partea minţii care dacă nu o controlezi îţi va face rău. Unii îi spun eul fizic. Acolo recepţionezi tot ce ai învăţat de mic copil. Toate amintirile, toate regulile învăţate de către societate sunt cuprinse în acest ego. Dacă nu îl controlezi el te va distruge. Din cauza asta mulţi oameni îşi distrug singuri viaţa fără să realizeze acest lucru.

- Şi ce se poate face cu el?

- Uite, în primul rând trebuie să înveţi să-ţi iubeşti această parte din tine numită ego. Nu să o distrugi. Pentru că nu o poţi distruge. Rezistenţa atrage tot rezistenţă. Cu cât vei dori să o distrugi cu atât te va distruge ea pe tine. Cu cât vei învăţa să o iubeşti cu atât te va iubi şi ea pe tine.

L-am chemat şi pe Mihai la discuţia cu mama lui. Era singura care putea să-l calmeze cu adevărat. Doamna Maria ne-a spus cum să ne iubim ego-ul.

CUM SĂ-ȚI IUBEȘTI EGO-UL

Pentru a-ţi controla ego-ul trebuie să-l iubeşti, să-l îmbrăţişezi. Poţi face asta uşor dacă eşti o persoană conştientă de tine. Când vin gânduri şi sentimente negative, de răzbunare, ură, violență, acceptă situaţia. Acceptă aceste gânduri. Dar nu te agăţa de ele. Exact ca şi cum ar veni cineva în vizită la tine neinvitat. Îl accepţi în casă, nu o să îl dai afară, normal. La fel şi cu ego-ul. Acceptă-l cu toate ambiţiile lui prosteşti, cu toate învăţăturile lui, cu tot ce ţine de el. Îmbrăţişează-l cu dragoste. Fii prietenă cu el. Dacă ceva nu îi convine întreabă-l: „*de ce nu îţi convine asta*?", „*ce îţi doreşti de fapt*?" Şi vei vedea ce gânduri îţi vin. Fă-l să înţeleagă că totul este perfect aşa cum este şi că oportunităţile sunt infinite. Nu există eşec, nu există imposibil. Atâta timp cât ego-ul cunoaşte aceste lucruri el nu va mai interveni în viaţa ta decât foarte puţin.

Mihai s-a liniştit şi s-a calmat. A făcut o meditaţie, şi-a iertat ego-ul şi l-a iertat şi pe patronul editurii. Mă bucur că am învăţat ceva nou şi util în viaţa mea. De acum îmi iubesc ego-ul şi nu îi mai opun rezistenţă!

CARTEA ESTE LANSATĂ

Aveam emoţii peste emoţii. În sfârşit a venit ziua cea mare. Cartea mea urma să fie lansată. Editura cărţii este editura unde lucrează Mihai. M-am pregătit de această zi timp de o săptămână. Când am terminat cartea motivaţională pentru copii eram deja în al nouălea cer. Tot ce vedeam era cum cei mici citesc această minunată carte şi încep să gândească pozitiv. Acesta era scopul meu, ţelul meu în viaţă. Îi iubeam la nebunie.

Când am terminat de scris, a urmat corectatul cărţii. Timp de două săptămâni cât a durat corectatul cărţii, am stat cu nervii întinşi la maxim. Ştiu că cel mai bine este să gândesc pozitiv însă limba engleză nu era limba mea maternă. Dacă o scriam în limba romana poate că îmi era mai uşor. Dar eu eram acum în America. Trebuia să mă adaptez la această ţară. Limba engleză pot să spun că este mai uşoară decât limba romana, neavând diacritice. Însă au cuvinte cu dublu înţeles. Am avut mult de lucru la alegerea cuvintelor pe care să le folosesc în carte.

După ce am corectat cartea, am trimis-o la editura soţului meu. Aici aveam deja emoţii. Nu ştiam dacă o vor primi sau nu. Bineînţeles că Mihai ar fi acceptat-o din prima dacă era după el. Dar de la cearta zdravănă pe care a avut-o cu patronul el nu mai alege cărţile de unul singur. De acest lucru se ocupă cei care sunt la manuscrise. Iar el doar dă bun de tipar cărţilor pe care ceilalţi le selectează. Uf! Aveam mari emoţii aici. Nu ştiam dacă ei vor accepta acest gen de cărţi. Nu ştiam dacă ei vor considera cartea mea drept un succes.

Când a venit şi răspunsul, Mihai m-a pus să stau jos, dreaptă şi cu un pahar de apă lângă mine. Nu înţelegeam nimic.

- Draga mea, fii foarte atentă la ce îţi spun. Şi mândră de tine!

- Ce s-a întâmplat? Te rog nu mă fierbe! Vreau să ştiu dacă e da sau nu.

- Cei care ţi-au citit manuscrisul au spus că...

- Ce au spus?

Mihai mă privea cu un zâmbet trist. Nu mai înţelegeam nimic. De ce se juca aşa cu sufletul meu?

- Spune-mi te rog, orice ar fi! Orice iubire! Îndur orice, să ştii!

- Răspunsul este: DA!

- Wow! Mulţumesc din toată inima, iubirea mea scumpă!

- Nu mie trebuie să îmi mulţumeşti! Celor de la editură. Eu sunt un mic mare director şi atât.

L-am strâns în braţe tare şi l-am sărutat. Eram foarte fericită şi entuziasmată. Primul pas este îndeplinit deja. Urmează ceilalţi paşi, deloc uşori.

- Ce urmează acum?

- De restul se vor ocupa cei de la editură. Copertă, editare, corectare, publicare, promovare şi vânzare. Stai liniştită, totul este în regulă! Totul este ok, cum se spune aici. Vei ajunge o mare scriitoare!

Mihai mi-a dat viaţa peste cap. Nu îmi venea să cred. Eram cu adevărat uluită. Dar totuşi cuvintele soţului meu m-au dat peste cap. Nu înţelegeam cum vine asta. Învăţasem din cărţi despre cuvântul "*vei fi*" sau "*eşti deja*". Am sunat-o pe doamna Maria, să îi dau vestea cea mare şi dânsa mi-a explicat ce înseamnă acest "*a fi*".

- Scumpo, te felicit din toată inima. Acum să îţi răspund la întrebare. A fi este ceea ce eşti tu în acest moment. Ce simţi acum?

- Că sunt fericită. Că sunt bine. Că sunt eu cu adevărat.

- Bine. Poţi să simţi că eşti orice vrei tu să fii. Înţelegi? Cuvântul "*a fi*" implică multe sentimente. De asta Shakespeare ne-a lăsat o mare întrebare în piesa lui:" *a fi sau a nu fi*, *asta este întrebarea*". Ceea ce înseamnă că el ştia deja tot acest secret. Conştiinţa ta, adică ceea ce eşti tu cu adevărat. Pentru că tu eşti o conştiinţă. O energie. Această conştiinţă trăieşte într-o stare de a fi. De asta mulţi spun: eu sunt Marin, eu sunt Ion, eu sunt Ana etc. Ei deja sunt ceea ce sunt. Dar dacă doreşti să fii ceva cu adevărat trebuie doar să îţi îndrepţi conştiinţa către acel a fi. Să simţi că eşti o scriitoare.

"Eu sunt o scriitoare şi inspiraţia mea curge către mari opere literare

şi de spiritualitate pe care eu le scriu. Geniul din mine îmi oferă idei creative, cuvinte folositoare şi ajutătoare care ajung direct la inimile oamenilor din întreaga lume."

- Aceasta este diferenţa. Când tu spui: "*eu sunt*" conştiinţa ta se materializează şi îţi aduce în cale oameni, oportunităţi, idei inspirate şi succes. Când spui: "*eu voi fi*" de fapt te minţi pe tine. Acest "*voi fi*" nu va veni niciodată, pentru că nu este în prezent. Trecutul şi viitorul nu există. De asta când spui: "*voi face, voi fi, voi avea*" te minţi singură. Nu vei face ci faci. Nu vei fi ci eşti. Nu vei avea ci ai. Tot ce simţi că eşti, că ai şi că faci este ACUM. Şi este o realitate. Chiar dacă acum nu ai lucrurile pe care le doreşti. Dacă tu simţi că le ai acum le primeşti. Este literă de lege a universului.

- Mulţumesc doamna Maria. Vă iubesc din toată inima!

***

Ziua lansării a venit foarte repede. M-am pregătit cât am putut de bine. Mi-am invitat prietenii scriitori, am apărut şi în presa scrisă din Orlando şi am aşteptat cu mare nerăbdare să mă prezint în faţa oamenilor. Deja ştiam cum se vorbeşte în public şi ştiam ce să spun. Eram foarte pregătită. Locaţia lansării a fost librăria editurii. M-am prezentat înainte cu două ore de lansare, mi-am pregătit discursul şi am aşteptat să vină oamenii. Librăria s-a umplut nesperat de repede şi m-am trezit în faţa a peste 200 de oameni. Am avut la lansare şi copii. Am început să prezint cartea emoţionată.

- Bună tuturor, vă mulţumesc pentru prezenţa voastră într-un număr atât de mare aici la această lansare de carte. În această seară am să vă prezint prima mea carte. O carte motivaţionala pentru copii şi adolescenţi care se numeşte "*Visele prind aripi când iubeşti*". Este o carte cu poveşti motivaţionale şi întâmplări prin care trece personajul principal, un copil de 5 ani pe nume Cristian. El devine fascinat de jucăriile lui de pluș care îl duc într-o lume plină de pozitivitate şi iubire. Pe lângă scandalurile şi certurile de acasă, Cristian se refugiază mereu în singurătatea lui. Jucăriile de pluș care îl însoţesc îl învaţă cum să se comporte, cum să gândească şi cum să simtă frumuseţea şi iubirea care există deja. Cartea are 200 de pagini şi o găsiţi în format A5. O puteţi cumpăra de aici sau de la librăriile partenere editurii.

- De unde a venit această idee de poveşti motivaţionale pentru

copii? a întrebat o reporteriţă de la un ziar local.

- Eu iubesc enorm de mult copii, sunt o parte din mine. Probabil şi pentru că am o vârstă fragedă încă. Am doar 18 ani. Încă sunt un copil şi eu. Dar un copil care a început să se maturizeze. Am învăţat în acest an, pas cu pas, cum să îmi transform viaţa. Cum să gândesc, cum să simt, cum să mă comport, ce să fac în unele situaţii. Am învăţat să îmi transform viaţa şi să ating succes după succes. Şi ştiu că mai am multe de învăţat. Finalul acestei şcoli pe nume Pământ este departe. Mereu învăţăm lucruri noi. Suntem aici pentru asta. Am început viaţa de la zero. Am plecat de acasă chiar după ce am împlinit 18 ani. Pe drum am dat de o doamnă minunată căreia doresc să îi mulţumesc din toată inima pentru tot ce a făcut pentru mine. Datorită ei sunt aici şi acum în faţa voastră. Apoi l-am cunoscut pe soţul meu, Mihai şi am venit aici în Statele Unite. Misiunea mea pe acest pământ este să aduc fericirea, iubirea şi învăţăturile copiilor şi adolescenţilor. Asta simt eu acum.

- Ce este pentru tine misiunea? Cum o putem găsi şi noi?

- Misiunea pe acest pământ pentru fiecare dintre noi este să creăm şi să contribuim la evoluţia pământului. Unii contribuie prin scris, alţii prin creat maşini, alţii prin dans, alţii prin invenţii, alţii prin transmitere de informaţii, alţii prin construcţii de ultimă oră. Toţi ne aducem aportul la această lume minunată. Eu mi-am găsit misiunea în viaţă şi dacă doriţi vă spun cum să o faceţi şi voi. Ca să o găsiţi.

CUM SĂ ÎȚI GĂSEȘTI MISIUNEA ÎN VIAȚĂ

Misiunea în viaţă o poţi găsi foarte uşor. Priveşte atent la ceea ce îţi place să faci. Observă lucrurile pe care le iubeşti cel mai mult. Descoperă-ţi talentele pe care le ai. Ţine o evidenţă a lucrurilor pe care le iubeşti. Păstrează cu tine lista lucrurilor care îţi fac o imensă plăcere. Un lucru pe care l-ai face oricum şi oricând în orice împrejurare. Poate iubeşti să vizionezi filme sau să le scrii. Poate iubeşti să vorbeşti cu oamenii şi să le dai sfaturi de viaţă. Poate iubeşti să dansezi, să cânţi, să scrii etc. Indiferent ce îţi place, notează-ţi pe un caiet sau pe o foaie. Simte întotdeauna inspiraţia de a face acele lucruri minunate pe care le-ai scris. După ce ţi-ai notat toate talentele, calităţile tale, lucrurile pe care le iubeşti şi îţi face plăcere să le realizezi, simte misiunea ta pe acest pământ. Poate ai venit să transmiţi mesaje prin muzică sau prin cărţi. Poate ai venit să înveţi oamenii să se

vindece sau să îşi transforme viaţa. Poate ai venit pentru a-ţi întemeia o familie şi de a fii în viaţa copiilor o mare inspiraţie sau model. Poate ai venit să oferi mesaje prin filme sau prin dans. Orice ar fi, simte şi crede în misiunea vieţii tale. Odată ce ţi-ai amintit ce ai venit să faci aici, dă-i drumul. Nu mai aştepta nicio secundă. Timpul trece foarte repede şi curând va fi mai greu să te apuci sau o să ajungi să ai regrete. Misiunea în viaţă îţi este revelată la orice pas dacă ştii să priveşti dincolo de lumea aceasta materială. Priveşte lucrurile pe care le iubeşti. Asta este misiunea ta.

Toţi din librărie au început să mă aplaude. Au venit la mine şi m-au îmbrăţişat şi pupat. A urmat apoi sesiunea de autografe. Peste 300 de bucăţi din carte au fost vândute direct la lansare. A fost un succes imens. Eram extrem de mulţumită de mine şi de ceea ce fac. Simţeam că asta este misiunea mea.

UN COPIL ÎN VIAȚA MEA

După lansarea cărţii, care a fost un succes imens am început să dau interviuri şi să fiu chemată la televiziuni să prezint cartea mea. Vestea cărţii mele s-a răspândit rapid. Astfel toată America de Nord a auzit de cartea mea. Succesul era imens. Milioane de cărţi vândute doar în Statele Unite. Numărul unu pe lista bestseller New York Times. Eram deja extrem de uluită. Am început să câştig milioane de dolari. Nu ştiam pe ce lume sunt. Mi-am dorit din suflet acest succes, nu doar pentru mine ci pentru lumea întreagă.

Reţetă pentru acest succes imens al vieţii mele este "*a fi*". În fiecare moment simţeam că sunt o scriitoare iubită, apreciată şi bine vândută. Simţeam din toată inima şi sufletul meu. Când mă puneam să dorm o făceam cu imaginea succesului cărţii mele. Când mă trezeam mă umpleam de recunoştinţă pentru succesul cărţii mele. Şi acest succes a fost atât de real şi de integrat în mine încât a devenit chiar o realitate fizică. Nu mă gândeam la câştig sau la bani. Mă gândeam doar la succesul cărţii. Îmi imaginam milioane de oameni din lumea întreagă care citesc cartea mea. Milioane de copii care îşi amintesc cine sunt şi ce fac aici.

Editura a devenit foarte prosperă odată cu acest succes imens al cărţii mele. Am mers într-un turneu. Prin toate statele Americii. Sfârşitul anului ne-a prins în Los Angeles.

- Iubita mea dulce şi scumpă! mi-a zis Mihai într-o zi. Te felicit din toată fiinţa mea! Eşti genială!

- Şi tu eşti genial, scumpul meu.

- Ce îţi doreşti pentru noul an?

- Este neapărat necesar să îmi fac listă?

- Sigur! În fiecare an, înainte de Revelion să îţi faci lista cu obiectivele anului care vin. Poţi să scrii tot ce îţi doreşti să faci, să fii, să ai în anul care urmează. Tot. Cu lux de amănunte.

- Ce aş mai putea să îmi doresc? Inspiraţie ca să scriu cât mai multe cărţii de acest gen.

- Doar atât? Credeam că îţi doreşti şi altceva.. legat de noi, de exemplu.

- Noi avem tot ce ne-am putea dori. Curând ne mutăm la casa noastră de vis.

- Aşa este! Pregăteşte-te de revelion. Îl petrecem aici la Los Angeles. Şi apoi plecăm înapoi acasă în Orlando.

- Ce ar fi dacă ne-am muta în Miami? Îţi surâde idea?

- Glumeşti? Este tot ce mi-aş dori, scumpa mea soţie!

În seara de Revelion în timp ce ne reciteam obiectivele pentru anul care urma, a început să mi se facă rău. Dintr-odată am vomitat tot ce am mâncat.

Nu puteam să stau în picioare. Mă simţeam foarte ameţită. Nu ştiam ce este cu mine. Într-un final am continuat să citesc obiectivele şi să închin un pahar cu Mihai şi gaşca noastră de prieteni.

OBIECTIVELE ÎNCEPUTULUI DE AN

La fiecare sfârşit de an, notează-ţi tot ce ţi-ai dori să fii, să faci şi să ai în următorul an. Indiferent că sunt obiective mari sau mici este foarte important să le notezi şi să le revezi în fiecare zi. Propune-ţi lucruri care îţi plac şi care ai vrea să le încerci. Propune-ţi ceva nebunesc. De exemplu dacă doreşti să ai o vacanţă în Hawaii, notează acest lucru în lista de obiective. Universul este foarte darnic şi te ajută dacă tu îţi doreşti foarte mult şi simţi deja că eşti acolo în vacanţă.

După ce a trecut revelionul, cu chiu cu vai am reuşit şi eu să îmi revin. Am mers de urgenţă la medic să văd ce pot avea. Mihai a venit cu mine. Eram foarte neliniştită.

- Doamnă, vreau să vă felicit, mi-a zis doctorul după ce m-a consultat, sunteţi însărcinată. Veţi aduce pe lume un copil.

Ochii mei au început să lăcrimeze. Buzele nu se mai puteau mişca. Fascinaţia din sufletul meu şi entuziasmul care m-a cuprins mă lăsau fără cuvinte. Nu am putut să scot nicio vorbă. Pe Mihai se vedea cel mai clar fericirea fără margini pe care o avea.

- Un copil? Domnule doctor, m-aţi făcut cel mai fericit om din lume cu

această veste!

- Mă bucur, domnule Mihai. Să aveţi grijă de doamna şi să aduceţi pe lume un copil sănătos şi frumos!

- În ce luna sunt domnule doctor? am apucat eu să întreb după ce mi-am revenit din şoc.

- Abia în luna a doua. Aveţi deja 8 săptămâni.

- Mulţumesc!

Am ieşit din cabinetul doctorului cu o emoţie mare în suflet. Voi fi mamă. Deja sunt mama. Copilaşul meu şi-a făcut apariţia acum când eram în turneu. Vorbeam de atâtea ori despre copii încât a decis să vină acum pe lume. Inima îmi bătea tare în piept. Mai avea puţin şi ieşea afară. M-am aşezat pe o bancă. Mihai a venit lângă mine.

- Draga mea, de ce eşti atât de îngândurată? Nu te bucuri că vom avea un copil?

- Sigur că mă bucur, cum poţi să spui asta? Dar parcă nu îmi vine să cred. S-au întâmplat atât de multe în viaţa mea. Succesul neaşteptat al cărţii, acest copil, încât simt nevoia să plâng.

- Plânge dacă asta simţi. Te las puţin singură.

Mihai a mers în maşină şi m-a aşteptat acolo. Eu am început să plâng. Lacrimile îmi curgeau necontenit. Nu erau lacrimi de tristeţe. Erau de bucurie. Lumea însă nu înţelege că este bine să plângi. Dar să plângi de fericire. Îmi mângâiam burtica şi parcă auzeam vocea copilului meu. Aveam în mine o viaţă nouă. Cum aş putea să nu mă bucur. Lângă mine s-a pus o doamnă între două vârste. Cuvintele ei m-au emoţionat.

- Nu ştiu cine sunteţi dar cu siguranţă vă prinde bine un sfat. Viaţa este atât de minunată şi plină de neprevăzut încât trăirea momentului este cel care dă satisfacţie sufletului. Trăiţi acest moment şi bucuraţi-vă de el. Indiferent în ce stare vă aflaţi.Vă doresc numai bine.

Am îmbrăţişat-o pe această doamnă. Şi i-am mulţumit de sfatul minunat. Am plecat apoi spre maşină cu entuziasmul în suflet şi pe chip.

***

Tic-tac. Timpul se scurgea destul de repede. Ne-am cumpărat o casă în Miami şi ne-am mutat acolo. Sediul editurii unde lucrează Mihai este tot

în Miami. Vremea mereu frumoasă şi soarele cald şi strălucitor îmi dădea tot timpul senzaţia de bucurie şi fericire.

Aveam mare grijă de mine. În primul rând mi-am schimbat mâncarea. Am început să mănânc doar bio. Mâncam mai multe fructe şi legume. Mai puţină carne. Mă odihneam mai mult. Am întrerupt şi turneul pe care îl mai aveam cu promisiunea că revin după câteva luni de la naştere. Oamenii au înţeles. Dar cu toate astea cartea mea se menţinea foarte sus în top. A ajuns apoi să fie vândută internaţional. Următorul continent a fost Europa, apoi America de Sud, Asia, Africa şi Australia. Aveam milioane de vânzări în peste 50 de limbi străine. Copiilor le plăcea la nebunie cartea şi învăţau o mulţime de lucruri noi şi interesante. Îşi dezvoltau gândirea pozitivă şi ştiau să ceară şi să primească de la Univers tot ce îţi doreau. Emoţia lor era una plină de iubire. Iar certurile şi scandalurile cu părinţii nu îi mai afectau atât de tare.

Copilaşul meu creştea cu fiecare zi tot mai mult. Aveam grijă să îi ofer încă din burtica tot ce îşi dorea. De multe ori aveam poftă de fructe, anumite alimente. Însă mai niciodată n-am avut poftă de dulce. Era un lucru bun. În casa noastră din Miami încăpeau peste douăzeci de oameni, care să şi locuiască acolo. Aveam cinci camere de oaspeţi, o cameră a noastră, două camere a copiilor, un living cât două apartamente, o bucătărie complet mobilată şi utilată şi trei băi. O baie de serviciu care se afla la parter. O baie mare la etajul întâi şi o altă baie mai mică la etajul doi. Mihai a angajat şi câţiva oameni care să ne pregătească mâncarea, să ne facă curăţenie şi să aibă grijă de grădină şi curte. Într-o zi a sosit pe neaşteptate doamna Maria. Ne-am bucurat din toată inima de vizita dânsei.

- Doamna Maria! Ce mă bucur să vă văd aici cu noi. Vă iubesc foarte mult.

- Ce ar fi ca de acum înainte să îmi spui mama Maria? Sau doar Maria.

- Este bine aşa cum doreşti, mamă, am zis eu zâmbind.

- Ce mai faceţi, copii mei frumoşi? Văd că v-aţi realizat. Aveţi o casă extrem de frumoasă. Un succes foarte mare în viaţă datorat ocupaţiei voastre şi acum aşteptaţi şi un copil.

- Doar lucruri pozitive, am răspuns eu. Cum se poate acest lucru? Cum este posibil ca să primim doar ceea ce este bun şi frumos? Câteodată mai văd oameni care primesc atâtea probleme şi necazuri de parcă nu se mai

termină.

- Fiecare primeşte ceea ce emite şi oferă.
- Poţi să explici mai pe larg?

PRIMEȘTI DE LA VIAȚĂ CEEA CE EMIȚI ȘI OFERI

Întotdeauna primeşti de la viaţă ceea ce emiţi şi oferi. Oamenii care primesc de la viaţa lucruri mai puţin plăcute sunt cei care au emis şi au oferit lucruri mai puţin plăcute atât lor cât şi celor din jur. Schimbarea mentalităţii face toată diferenţa. Universul îţi oferă ceea ce tu emiţi şi oferi. Când oferi iubire, primeşti iubire. Oferi valoare lumii, primeşti tot ceea ce meriţi. Cartea ta are un succes imens pentru că este scrisă din iubire şi are un scop foarte precis.În momentul în care scrii sau faci mâncare sau orice altceva tu emiţi o vibraţie. Orice cuvânt, gând, emoţie are o anumită vibraţie. Când priveşti oamenii la egalitate şi îi simţi fenomenali şi te bucuri de succesul lor primeşti şi tu succes la rândul tău. Tu ai început să simţi şi să te bucuri pentru fiecare om care avea succes în viaţă. Acest lucru a atras succesul în viaţa ta. Oricine face acest lucru are doar de câştigat. Te-ai bucurat sincer pentru orice succes, talent şi viaţa. Ai urmat calea inimii tale. Viaţa în acest mod îţi oferă tot ceea ce tu oferi. Oferi dragoste pentru copii, pentru talente, pentru oameni, pentru bani, pentru tot ce îţi doreşti, viaţa îţi va oferi la rândul ei aceste lucruri. Însă dacă te bucuri de necazul altuia, sau îl vorbeşti, îl critici, eşti nervos, eşti invidios tu nu vei primi în viaţa ta decât necazuri, probleme, lucruri pe care nu ţi le doreşti.

Am stat şi am analizat ce mi-a spus Maria. Şi am conştientizat că este adevărat. De când am venit în America am început să mă bucur pentru fiecare succes al oamenilor, pentru fiecare talent, pentru fiecare copil, pentru fiecare om prosper şi bogat. Şi astfel am atras în viaţa mea aceste lucruri. Mulţumesc viaţa!

O AFACERE REUȘITĂ

Totul mergea ca pe roate şi eram o familie unită şi fericită. Maria stătea cu mine toată ziua şi avea grijă să mă odihnesc tot mai mult şi să mănânc sănătos. Mihai mergea la editură şi venea de multe ori noaptea târziu.

Deja eram aproape de momentul naşterii când Mihai a venit cu încă o veste bună. Eram toţi pregătiţi în living, aşteptând cu sufletul la gură ce vrea să ne spună soţul meu drag.

- Sunteţi pregătiţi?

- Cum să nu, Mihai? Ne mai ţii mult aici aşa de nerăbdători? Până şi bebe vrea să ştie!

- Emilia scumpă! Ai răbdare. Nu ai învăţat că răbdarea este cea mai importantă virtute? Oamenilor răbdători totul le vine când se aşteaptă mai puţin.

- Ai dreptate dar totuşi, sunt curioasă.

- Lasă curiozitatea deoparte. Inspiră încet, expiră. Inspiră, expiră. Închide ochii. Toţi puteţi să faceţi asta. Să îi ţineţi închişi. Acum imaginaţi-vă o editură. Editura unde lucrez eu. Vă rog să priviţi pe domnul patron. Acesta vine şi spune: Mihai, ai făcut o treabă excelentă în această editură şi simt că ea este toată viaţa şi visul tău. Pentru asta simt să te răsplătesc cumva mai mult. Eu îmi doresc să o vând. Nu mai pot să o ţin aşa. Sunt mult prea implicat. M-am gândit că tu ai fi cel mai bun cumpărător al ei. Ce zici? În acest moment priviţi vă rog chipul meu radios şi strălucitor. Priviţi fericirea care se revarsă în ochii mei. Eu dau mâna cu patronul. Iar acesta îmi vinde editura. Puteţi să îi deschideţi.

- Este adevărat iubire? am strigat eu cât am putut de tare.

- Da! Frumoasa şi scumpa mea! Da! Da! Eu sunt acum patronul editurii!

- Ce fericită sunt pentru tine! Ştiam că este visul tău!

- Este visul meu devenit realitate! Ce ţi-am zis eu? A fost un obiectiv pe care l-am pus pe lista de anul acesta. Ce părere ai?

- Sunt cea mai bucuroasă soţie! Care este următorul pas?

- Acum scumpa mea, tot ce avem de făcut este să ne pregătim pentru venirea pe lume a copilaşului nostru. Mai ai puţin, nici măcar o lună şi vreau ca cel mic să trăiască într-o lume plină de iubire şi veselie!

- Aşa este iubirea mea. Aş vrea ca acum să fim recunoscători. Din toată inima noastră. Pentru tot ce am primit în viaţă. Pentru absolut orice.

Maria s-a uitat la noi zâmbind şi ne-a spus:

- Dragilor, vreau să vă mai spun ceva legat de recunoştinţă. Ştiu că v-am spus multe şi aţi aflat cât de importantă este în vieţile noastre. Însă trebuie să ştiţi că recunoştinţa sinceră şi din inimă vă va aduce mult mai multe din ceea ce vă doriţi.

- Cum ştim dacă este o recunoştinţă din inimă sau din minte? am întrebat eu curioasă.

- Recunoştinţa din inima este pură, simţi o bucurie interioară, un entuziasm care arde. Bucuria din tine este permanentă şi aduce mii de binecuvântări.

SIMTE RECUNOȘTINȚA ADEVĂRATĂ

Când eşti recunoscător/recunoscătoare aprinzi o flacără către Univers. O flacără reală care zboară tot mai sus şi îţi aduce înzecit înapoi. De asta, chiar de acum începe să simţi recunoştinţa pentru tot ce ai în viaţa ta. Pentru toate lucrurile pe care le-ai primit, pentru calităţile tale, pentru talentele tale, pentru banii pe care îi ai, pentru oamenii din viaţa ta, pentru toate lucrurile pozitive care ţi s-au întâmplat, pentru toate oportunităţile din viaţa ta, pentru inspiraţia ta, pentru mintea ta genială, pentru iubirea pe care o simţi în interiorul tău, pentru tot ce faci, pentru tot ce eşti şi pentru tot ce ai. Simte acum recunoştinţa infinită pentru existenţa ta pe acest pământ. Fii convins/ă că toate lucrurile bune vin în viaţa ta. Fii convins/ă ca viaţa îţi oferă tot ceea ce meriţi şi tot ceea ce oferi. Recunoştinţa să facă parte din viaţa ta începând cu acest moment. Este cel mai minunat cadou pe care îl poţi primi de la viaţă. Şansa de a fi recunoscător pentru existenţa ta.

***

Momentul naşterii copilului meu este aici şi acum. Cu emoţii mari m-am prezentat la spital şi cu dureri insuportabile. Deja nu mai avea răbdare

şi dorea cu orice preţ să iasă afară. Încercam să îl înţeleg şi să îi îndeplinesc această dorinţă.

Doctorii m-au pus pe masa de operaţie şi în scurt timp am început să urlu de durere. Împingeam cât de mult puteam. Eram de-a dreptul ostenită. Îmi venea să plec acasă şi să nu mai văd pe nimeni. Ştiu, în acele momente ar fi trebuit să fiu cea mai fericită pentru că în sfârşit voi avea cu mine o nouă viaţă, un copil născut din iubire şi dorit foarte mult de mine şi Mihai. Însă mintea nu mă lăsa să stau liniştită. Îmi apăreau tot felul de imagini tragice cu mine şi copilul meu. Am încercat să le alung în timp ce urlam cât mă ţineau plămânii. Împingeam şi tot împingeam. Nu mai găseam nicio soluţie. Mihai mă privea şi zâmbea într-una. Îmi venea să îl strâng de gât. Eu mă chinui şi el zâmbeşte. Ce frumos!

Mai împingeam puţin şi tot aşa. Nu ieşea însă atât de uşor pe cât credeam. Sincer din toată sarcina, de momentul naşterii îmi era cel mai frică. Ce este însă frica? Doar o stare iluzorie. Şi în fond de ce să îmi fie frică? Ce putea să se întâmple? Nimic din ce nu s-a mai întâmplat până acum.

La un moment dat am zis că mă dau bătută. Nu vrea să iasă şi gata. Dar doctorii insistau. Iar burta mă durea îngrozitor. Am început să vorbesc calm cu copilaşul meu în gând. *"Dragul meu copilaş, oricine ai fi, te rog chinuie-mă mai puţin. Mă doare burta îngrozitor. Ieşi puţin mai repede. Eu te iubesc dar te rog să mă crezi că nu mai pot de durere. Şi tare mult aş vrea ca şi tu să fii aici cu mine şi să trăim împreună. Să experimentăm. Să învăţăm. Te rog să ieşi mai repede. Cu drag, mama ta Emilia."*

În acel moment burta a încetat să mă mai doară. Ştiam că mă aude şi mă simte. Am încercat să mai împing odată şi surpriză! Copilaşul, un băieţel frumos de 3 kilograme jumătate a ieşit afară urlând tare. L-am luat în braţe emoţionată. În secunda doi însă m-a luat un somn adânc.

M-am trezit apoi speriată, nu ştiam unde mă aflu şi de ce. Am văzut spitalul, terapia intensivă. Inima mea a început să bată cu putere. Am zărit-o apoi pe Maria lângă mine.

- Draga mea, cum te simţi?

- Mai întrebi? Acum mi-am amintit ce fac eu aici. Tocmai am născut. Îmi vine să râd că m-am speriat în halul ăsta pentru că nu ştiam ce caut într-un spital.

- Ai născut scumpa mea. Ai un băieţel tare frumos şi dulce. Felicitări! Eşti fericită?

- Mai întrebi? Sunt nespus de fericită. Îmi vine să sar în sus de bucurie.

- Foarte bine. Căci ai de învăţat o altă lecţie. Lecţia fericirii.

- Ce este fericirea, Maria? Cum se cataloghează?

- Fericirea este starea naturală a omului. Toţi ne-am născut pentru a fi fericiţi.

FERICIREA ŞI OMUL

Fericirea este starea naturală a omului. Toţi ne-am născut aşa. Atunci când suntem fericiţi suntem noi cu adevărat. Dar atenţie! Să nu încurcăm starea de fericire interioară sinceră şi adevărată cu starea de fericire care vine din minte şi este egotică. Mintea nu ştie ce este fericirea. Doar crede că ştie. Dar nu este aşa. Pentru minte fericirea este când celălalt îţi face pe plac, când ai lucruri materiale. Dar pentru suflet fericirea este o stare permanentă. Sufletul simte fericirea chiar şi atunci când mintea vede totul întunecat. Sufletul trăieşte doar în fericire. Mintea trăieşte într-o fericire mascată. Dacă dăm jos măştile minţii egotice atunci o să vedem adevărata fericire a sufletului. Pentru suflet fericire este şi când plouă şi când este soare, şi când aude veşti bune şi când aude veşti proaste. De ce? Pentru că sufletul vede în toate o provocare. Chiar şi o durere în corpul fizic pentru suflet este o provocare şi o asumare a puterii. Sufletul ştie că poate să treacă peste tot şi poate învăţa orice pentru că este o conştiinţă. Lui îi este posibil orice. Minţii însă îi este cu neputinţă. Crede că există imposibil şi că nu va putea să treacă mai departe. Sufletul îţi poate aduce starea naturală a ta. Mintea de cele mai multe ori se preface. De multe ori nu suntem mulţumiţi nici cu ce avem deja. Ne dorim tot mai mult. Nu ştim să fim mulţumiţi şi recunoscători. Atunci cum am ştii să apreciem frumuseţea şi iubirea? Cum am recunoaşte atunci adevărata fericire?

Acestea fiind spuse am adormit la loc. Eram foarte obosită dar şi

foarte fericită. Simţeam asta cu adevărat. Fericirea naturală a unei mame care are un copil.

SĂNĂTATEA, PRIMUL PAS SPRE FERICIRE

La câteva zile după ce am născut ne pregăteam deja să îmi facă externarea din spital. Domnul doctor însă a venit la mine.

- Doamna Emilia, vă rog să veniţi la mine în cabinet, puţin.

- S-a întâmplat ceva? Am întrebat eu neliniştită.

- Mă tem că da. Băieţelul este foarte frumos şi drăguţ dar s-a născut cu o malformaţie. Are o gaură în inimă.

- Şi asta ce înseamnă?

- Înseamnă că se va obosi mai tare, nu are voie să facă efort mare, trebuie să fie mai liniştit. Cu timpul se va cicatriza dar nu se ştie când şi cum.

Simţeam cum fuge tot pământul de sub picioare. Băiatul meu născut cu o malformaţie la inimă? Oare de ce s-a întâmplat asta? Eu am avut mereu grijă ce mănânc, nu am făcut efort fizic, am stat mereu cuminte şi m-am îngrijit. Nu înţeleg de ce s-a întâmplat asta.

Doamna Maria a venit după mine în cabinet. Mihai era şi el acolo.

- Draga mea, te rog să te linişteşti.

- Nu pot! Nu ai auzit? Băieţelul nostru este bolnav, am zis eu plângând.

Lacrimile nu conteneau să curgă rând pe rând. Parcă era o ploaie de vară. Mihai mă mângâia şi mă ţinea strâns în braţe.

- Te rog, nu ajută cu nimic să plângi.

- Mi-e frică, Mihai. Nu vreau să se întâmple ceva cu copilaşul nostru.

- Stai liniştită.

Maria mă ţinea de mână. Ne-am pus jos amândouă pe scaun.

- Hai să îţi spun ceva. Are un motiv întemeiat ceea ce se întâmplă cu copilul vostru.

- Cum adică?

- Fiecare dintre noi am venit aici pe Pământ pentru a învăţa anumite

lecţii. Poate Eduard are de învăţat despre vindecare. Cine poate să ştie?

- Şi cum aflăm asta? Se poate afla ce lecţii avem de învăţat?

- Sigur că se poate. Poţi să ceri îndrumare în vis sau poţi să consulţi un astrolog.

- Nu cred în prostii de zodii şi horoscoape! am zis eu nervoasă.

- Emilia, calmează-te. Astrologia este o ştiinţă exactă. Nu este ceea ce crezi tu.

- Din câte ştiu este o artă divinatorie.

- Este o ştiinţă. Oamenii nu cred în horoscoapele zilnice. Dar în astrologie poţi să crezi. Pentru că este harta ta natală. Ai venit cu ea pe acest pământ. De acolo poţi afla tot ce vrei să ştii despre tine. Lecţiile de viaţă, ce calităţi ai, ce probleme poţi să întâmpini, ce noroc poţi avea în viaţă, dacă alegi o anumită cale. Poţi să nici nu alegi calea pe care ţi-ai propus-o la început. Dar atunci vei veni următoarea viaţă şi o vei lua de la început.

- Care următoare viaţa? Nu cred în asta, Maria! Eu mereu am crezut în tine şi în tot ce m-ai învăţat dar deja este prea mult. Am de dus prea mult. Credeam că dacă mă concentrez pe frumuseţe, iubire, gânduri bune am toate lucrurile frumoase şi niciun rău nu mă mai poate atinge. Iar acum constat cu tristeţe că nu este aşa. Sunt descumpănită, dezamăgită, tristă. Am nervii întinşi la maxim şi tot ce îmi doresc este să merg acasă împreună cu Eduard şi să ne vedem de viaţă în continuare.

- Draga mea, este normal să fii dezamăgită. Mintea ta crede că este o tragedie ce s-a întâmplat cu acest copil. Dar gândeşte-te că a fost alegerea lui.

- Alegerea lui? Ce vrei să spui cu asta? Tu crezi că un copil decide să vină pe lume şi să întâmpine încă de la început probleme? De ce? De ce ar face asta?

- Pentru a învăţa lecţiile pe care le are de învăţat din ultima încarnare!

Lecțiile pe care le avem de învățat

Când venim pe lume ştim foarte bine ce avem de făcut aici. Ne alegem părinţii, locul naşterii şi data. Ne facem propria astrograma încă înainte să ne naştem. Notăm fiecare lecţie pe care o avem de învăţat pentru a evolua pe acest pământ. De asta suntem aici. Ca să evoluăm. Să creştem

tot mai mult. Să creştem prin experienţe, prin lecţii. Fiecare dintre noi ştie care este scopul acestei vieţi. Care este misiunea. Astrologia te ajută să îţi descoperi în această viaţă care sunt lecţiile pe care le ai de învăţat. Prin alinierea planetelor, prin conjuncţiile lor, prin aspectele dintre ele putem afla care sunt calităţile, defectele, care sunt posibilele întâmplări care pot să apară dacă facem anumite alegeri şi ce se poate întâmpla dacă nu mergem pe calea care ne-am desemnat-o înainte de a veni aici. Dacă nu învăţăm şi nu mergem pe calea care o avem de străbătut s-ar putea ca evenimentele din viaţa noastră să nu fie tocmai uşoare. Uneori însă se întâmplă să ne lăsăm duşi de val şi să ne distrugem singuri viaţa. Dacă acest lucru se întâmplă, vom mai veni pe pământ până când învăţăm ce avem de învăţat. Deci, astrologia te poate ajuta foarte mult. Tot ce ai de făcut este să consulţi un astrolog bun, să îi oferi data naşterii, locul naşterii, numele complet şi ora exactă a naşterii. Totuşi destinul îl facem fiecare dintre noi aşa cum îl doreşte. Nu există nimic predestinat. Decât întâlnirile cu oamenii. Dar ce se întâmplă în viaţa fiecărui om decide el însuşi prin alegerile pe care le face şi vibraţiile pe care le emite. Astrologia îţi arată doar calea sau căile pe care ar trebui să mergi. Dacă îţi doreşti. Dacă nu, vei suporta consecinţele şi vei fi propriul răspunzător pentru viaţa ta.

Totuşi un lucru nu înţelegeam din toată această teorie a astrologiei. Dacă tot noi ne creăm viaţa cu adevărat cum se poate ca astrologia să ne arate calea pe care ar trebui să mergem? Nu cred că este necesar să existe acest "*trebuie*". Din câte ştiam viaţa ne lasă să ne facem de cap. Am observat că nu este aşa. Chiar dacă noi vrem să ne facem de cap viaţa ne mai trânteşte câte o carte sau câte un ghiveci. Şi lucrul ăsta mă supără enorm. De asta am şi continuat discuţia.

- Ai spus, Maria dragă, un lucru interesant. Că astrologia ne arată doar căile dar atunci cum se poate să ne creăm singuri viaţa pe pământ? Până acum asta am învăţat. Ca noi suntem creatorii realităţii noastre.

- Da, a realităţii tale tu eşti creatorul. Al realităţii altuia el este creatorul.

- Şi vrei să spui că, copilul meu a creat aşa ceva în viaţa lui?

- Ca să înveţe lecţia vindecării, da. Este posibil ca el să creeze aşa ceva.

- Şi atunci ce pot să fac? Ce putem să facem?

- Hai să ne înţelegem. Omul nu are un plan scris de către Dumnezeu. Dar are un plan scris de către el. Toate lecţiile, lucrurile, oportunităţile, evenimentele, căile, sunt în interiorul omului. În conştiinţa lui. Şi îi apar în cale atunci când este necesar să înveţe din ele. Un om care este foarte bogat dar se comportă urât cu săracii are nevoie de o lecţie. Un om sănătos care se bucură de necazurile altuia, are nevoie de o lecţie. Şi atunci conştiinţa care există în el îi oferă toate aceste lecţii. Exact ca şi la şcoală. Ai înţeles?

- Acum da.

- Poţi să alegi orice cale îţi doreşti. Poţi să alegi să fii cel mai de succes om din lume. Dar trebuie să treci prin lecţii. Trebuie să îţi dezvolţi calităţi. Să le activezi. Să le simţi ca făcând parte din tine. Trebuie să îţi asumi responsabilitatea. Să fii tu însuţi. Tu eşti suma tuturor vieţilor pe care le-ai trăit. Tu ai cunoştinţele tuturor lucrurilor pe care deja le-ai învăţat din miile de încarnări pe pământ. Totul deja există în interiorul tău. Tu trebuie doar să te trezeşti. Să fii conştient. Să trăieşti în mod conştient această viaţă şi să nu o laşi să treacă pe lângă tine.

Am înţeles deja multe lucruri. Acum totul îmi este mult mai clar. Am realizat cât de mult greşeam şi învinovăţeam destinul pentru boala copilului meu. Să fii sănătos este cea mai mare avere. Şi aceasta este lecţia pe care am învăţat-o şi eu.

- Maria, spune-mi te rog, poţi să vindeci un om?

- Poţi să vindeci orice. Înţelege. Lumea fizică este o iluzie. Este o reflecţie a lumii interioare. Ce eşti în interior reflecţi la exterior.

- Dar unii oameni sunt răi. Există rău în interior?

- Nu. Nu există bine sau rău. Acestea sunt doar iluzii. Însă unii oameni reflectă ceea ce au în umbra lor. Chiar şi partea interioară are o umbră. Care este partea cea neagră. Partea egoului. Şi ei reflectă ce au în umbra lor. Dacă în umbra lor există dezvoltată sentimentul de invidie, ei asta vor scoate la suprafaţă. De asta de multe ori ei spun că nu se pot schimba. Că ei sunt aşa şi gata. Dar de fapt nu sunt conştienţi. Orice poate fi schimbat şi transformat.

- Cum ne putem vindeca pe noi înşine?

- Prin iubire. Poţi să te vindeci prin conştientă. Fii conştient că eşti o fiinţă perfectă, sănătoasă, cu o mare putere interioară, capabilă să înfrunţi furtuni, capabilă să treci peste toate. Observând tot ce există în tine. Admirând calităţile pe care le ai. Iertând toate încălcările legilor Universale. Şi

iubind existenţa care eşti.

- Îţi mulţumesc pentru aceste cuvinte magice.

Ştiu că tot ce spune Maria este adevărat. Încă nu sunt profund conştientă de mine. Dar simt că este aşa cum spune ea. Urmează să descopăr şi eu aceste adevăruri în interiorul meu.

RELAȚIILE ȘI IUBIREA, URMĂTORUL PAS

După ce am venit de la spital, am început să întâmpinăm o groază de probleme. Gândirea mea din pozitivă a devenit negativă. Eram depresivă. Îmi venea să urlu de multe ori şi mă simţeam inutilă pe acest pământ. Nici măcar copilaşul nu mă bucura. Dar nici cariera mea.

Mihai nu ştia ce să facă cu mine. Cum să se comporte. Ce să îmi mai dea. Nimic nu mă mulţumea. Ego-ul punea stăpânire pe mine în mod animalic. Câteodată începeam să conştientizez că asta nu sunt eu dar nu reuşeam să stau prea mult aşa. Maria mă mai ajuta să îmi revin dar nu mai credeam nici în ea.

Toţi erau minunaţi cu mine, mă iubeau şi îmi arătau lucruri minunate. Însă eu nu aveam în minte decât sănătatea copilului meu, pe care de multe ori îl considerăm bolnav deşi era sănătos.

- Emilia, dacă spui de multe ori asta, vei reuşi să îl îmbolnăveşti, ai grijă!

- Nu cred. Deja este bolnav! Nu mai ştii ce a zis domnul doctor? Are o gaură în inimă!

- Aia nu este boală şi se poate cicatriza. În câţiva ani nu va mai avea nimic.

- Crezi că este atât de uşor?

- Cu siguranţă. Te rog ai grijă cum vorbeşti cu copilul. El te aude şi te înţelege.

- Ai spus că nimeni nu te poate schimba şi nu te poate influenţa decât tu.

- Dar copii cât sunt mici cred în orice le spui. Uite, noi când venim pe lume suntem amnezici. Nu mai ştim nimic. Suntem de acord să venim pe pământ fără nicio amintire. Uneori, un suflet mai evoluat îşi aminteşte de vieţile anterioare. În rest totul este confuz. Nu ştim cine suntem. Ce facem

aici. De ce suntem aici. Părinţii au un rol important în viaţa noastră. Ei ne învaţă ce este bine, ce este rău, ce trebuie să facem şi ce nu. Doar că majoritatea părinţilor influenţează copii tratându-i cu pedepse, bătăi, cuvinte negative. Toate aceste lucruri ne fac un mare rău. După ce creştem mari, rămânem cu aceste cuvinte în minte şi ne orientăm viaţa în funcţie de ceea ce am învăţat de mici. Dacă am trăit într-o familie care nu se iubea, nu vom ştii nici noi să iubim. De asta ţi-am spus să ai grijă ce îi spui lui Eduard. Vorbeşte-i frumos. Îngrijeşte-l. Este un suflet ca noi toţi. Poate mai evoluat decât noi. Nu oricine vine cu probleme încă de la naştere.

- Dar eu îl văd trist. Parcă ştie că s-a născut cu probleme.

- Nu este trist. Este foarte fericit. Pentru că se află aici. Unde are de învăţat. Priveşte-l. De multe ori zâmbeşte. Oare de ce?

Am stat şi m-am gândit la cuvintele pe care mi le-a spus Maria. Avea dreptate. Trebuia să îmi schimb atitudinea. Faţă de mine, faţă de Mihai, faţă de Eduard, faţă de viaţă. Am început să îi spun cuvinte frumoase, să îl alint, să simtă toată iubirea mea.

Mihai se comporta foarte ciudat. Venea tot mai târziu acasă şi de multe ori era băut sau drogat. Mă aflam într-o situaţie fără capăt. Sau cel puţin aşa credea mintea mea.

Într-o seară când Mihai a ajuns acasă, i-a sunat telefonul. El era la baie. Din curiozitate am răspuns.

- Alo, iubitule? Sunt eu, Samantha. Te aştept la cuibuşorul nostru de nebunii.

- Cred că ai ce aştepta, am zis eu, abia a ajuns acasă.

Şi i-am închis telefonul. Am început să plâng. Abia îmi revenisem din depresia aceea urâtă şi iată că trebuie să trec prin alta.

- Mihai, vreau să vorbesc cu tine.

- Scumpa mea, mâine. Acum sunt foarte obosit.

- Acum. Mâine nu există. Mâine este prea târziu. Vreau să ştiu cine este Samantha.

- Secretara de la editură. Credeam că o cunoşti.

- Şi de ce îţi spune iubitule? Ai ceva de ascuns?

- De unde ai mai scos-o şi pe asta? Iar ai înnebunit, Emilia?

- Mihai! Te-a sunat acum la telefon şi eu am răspuns.

Atunci a început să urle la mine. Pentru prima oară.

- De ce ai răspuns? De ce? Eşti nebună? Să nu mai faci asta nicio-

dată! Nu-ţi permit!

- Nici eu nu-ţi permit să îţi baţi joc de sufletul meu! De când mă înşeli?

- Eu nu te înşel! Eu te iubesc. Dar o iubesc şi pe ea. E greu de înţeles?

- Cum? Iubeşti două odată? Ce fel de iubire este aia? Cum se poate să iubeşti două persoane odată? Explică-mi. Poate sunt prea mică să înţeleg.

- Nu ştiu să explic. Ştiu doar că mă simt foarte bine în preajma ei. Şi mă simt bine şi în preajma ta. Atâta tot. Îmi ascult inima, Emilia. Crede-mă.

- Nu mai vreau să te ascult. În noaptea asta vom dormi separat. Mi-e rău. Să ai o noapte bună!

Am mers într-o cameră de oaspeţi, m-am pus pe pat şi am început să plâng. Din nou şi din nou. În ultimul timp plânsul făcea parte integrantă din mine. Eram foarte sensibilă. Probabil pentru că viaţa lovea în mine cu toate puterile. Era momentul acum să mă ridic şi să îmi recapăt puterea interioară. Am închis ochii şi m-am vizualizat liniştită, frumoasă, cu o putere imensă, cu o familie frumoasă. L-am vizualizat şi pe Mihai iubindu-mă mai mult ca niciodată. L-am privit în ochi şi mi-am cerut iertare pentru toate momentele în care nu am ştiut să îl apreciez pentru ceea ce era, pentru toate momentele în care l-am criticat şi nu am crezut în el. Mi-am cerut iertare pentru toate vieţile în care am fost împreună şi i-am făcut rău conştient sau inconştient. În acel moment am simţit o iubire imensă care izvora din sufletul lui. Am înţeles că m-a iertat.

A doua zi i-am spus şi Mariei ce s-a întâmplat între mine şi băiatul ei.

- Draga mea, poate că nu o să îţi pară corect ceea ce îţi spun. Însă fii foarte atentă. Când iubeşti pe cineva îl iubeşti aşa cum este. Cu toate defectele şi calităţile lui. Cu toate moşturile. Cu toate talentele. Cu tot ce este el. Tot ce ţine de el. Dacă el în acest moment consideră că este fericit cu aceea persoană, bucură-te pentru fericirea lui. Lasă-l liber. Se va întoarce el înapoi când va considera că este momentul.

- Şi până atunci ce pot să fac?

- Doar iubeşte-l. Iubirea ține de libertate. Iubirea nu suspină. Iubirea nu este egoistă. Iubirea doreşte doar fericirea celuilalt. Iar dacă fericirea

celuilalt înseamnă altă persoană atunci lasă-i calea liberă.

- Nu aş vrea să divorţez. Tocmai am născut, Maria.

- N-am spus să divorţezi. Doar să îl accepţi aşa cum este.

- Crezi că aş putea să accept să trăiască şi cu mine şi cu Samantha?

- De ce nu? Iubirea egotică este cea care face diferenţa. Care este diferenţa dintre tine şi Samantha?

- Păi sunt o mulţime de diferenţe. Eu sunt...

- Niciuna draga mea. Pe plan universal, sunteţi energie, conştiinţă, fiinţă. Ce vă deosebeşte este doar trupul fizic şi evoluţia sufletului. În rest nimic.

- Şi asta înseamnă să accept şi prezenţa acelei fete în viaţa lui Mihai?

- Exact. Gândeşte-te, şi ea este o fiinţă. Şi ea simte iubirea pentru Mihai. Şi ea are lecţii de învăţat de la Mihai. Poate ea are nevoie mai multă de Mihai decât ai tu de el.

- Dar nu este adevărat. Adică, nu ştiu cum aş putea să accept aşa ceva. Îmi este cu neputinţă. Nu pot. Nu, nu vreau să cred asta. Te rog, nu mai continua.

- Emilia, inima ta spune altceva. Ascult-o pe ea.

Oare este adevărat ce spunea Maria? Noi oamenii am putea să trecem atât de uşor cu vederea aceste lucruri? Societatea blamează adulterul. Însă sufletul? Dacă sufletul vrea să experimenteze iubirea şi lecţiile de viaţă şi cu alte persoane? Ce se întâmplă atunci? Oare când vom fi liberi cu adevărat? Liberi să fim noi. Liberi să iubim necondiţionat.

După câteva zile, lucrurile s-au mai calmat iar Mihai a venit să discute cu mine.

- Scumpa mea, mă simt mizerabil. Nu trebuia să fac asta.

- Mihai, te iubesc necondiţionat. Te las liber. Să iubeşti pe cine simţi tu în adâncul inimii.

- Vrei să divorţăm? Te rog gândeşte-te bine.

- Nu, nu divorţăm. Abia s-a născut Eduard. Are nevoie şi de mamă şi de tată. Dar dacă simţi să fii şi cu mine şi cu Samantha te rog să o faci fără niciun regret. Eu înţeleg. Te iubesc aşa cum eşti.

- Am ales deja. Rămân cu tine. Tu eşti iubirea mea. Acum avem un copil. Nu ştiu ce s-a întâmplat cu mine dar nu trebuia să mă încurc cu ea. Îţi

spun sincer, am făcut asta pentru că m-a atras din punct de vedere sexual. Atât. Mă poţi ierta iubire?

- Te-am iertat deja. Te iubesc şi vreau să fii fericit. Cu oricine ai fi.

- Şi eu te iubesc.

M-a strâns în braţe şi m-a sărutat delicat, fin, dulce. Am mers în camera noastră şi am făcut dragoste. Pentru prima oară era dragoste cu adevărat.

Cum am făcut ca relaţia dintre mine şi Mihai să fie diferită? Explic acum.

IUBIREA ADEVĂRATĂ ÎN RELAȚIE

Tot ce am făcut a fost să iubesc. Am început să caut şi să apreciez toate calităţile şi talentele lui. Mi-am amintit de momentele în care ne simţeam bine, râdeam, ne iubeam. Mi-am cerut iertare sufletului lui pentru tot ce am greşit în această viaţă sau în celelalte. L-am iertat şi eu pentru tot ce s-a întâmplat între noi în celelalte vieţi dar şi în aceasta. I-am dorit să fie fericit. Indiferent pe cine alege eu îl iubesc. Iubeam tot ce ţinea de el. Iubeam inclusiv pe aceea fata. Pentru că şi el o iubea. Şi atunci când iubeşti pe cineva, o faci cu tot ce are, cu tot ce este, cu tot ce face. Dacă el o iubea pe Samantha am simţit să o iubesc şi eu şi i-am transmis asta mental. I-am transmis iubire. După care am început să am grijă mai mare faţă de mine şi de Eduard. Şi rezultatele s-au văzut.

Eram fericită. Din nou. Răsărea soarele. Mereu răsare după furtună. Mi-am făcut-o cu mâna mea toată această problemă sentimentală. Am fost singura responsabilă. Dar tot eu am remediat-o.

VIAȚA ESTE EXTRAORDINARĂ ȘI MINUNATĂ

Am petrecut clipe minunate alături de soţul meu Mihai. După tot ce s-a întâmplat au urmat zile cu un soare strălucitor fără pic de nor. Maria s-a hotărât să mai stea puţin la noi. Şi apoi să plece în România.

Eu mi-am dorit să stea cu noi pentru totdeauna. Dar nu vroia să lase ţara ei şi neamul românesc.

- Eu nu am ce să fac aici. Adică aş avea dacă chiar aş vrea. Însă nu mă simt tocmai comod. În România mă simt cel mai bine. Crede-mă, Emilia.

- Te cred. Şi vreau să îţi mulţumesc din toată inima şi sufletul meu pentru tot ce ai făcut pentru mine.

- Eu îţi mulţumesc pentru că ai apărut în viaţa mea şi ne-ai schimbat destinele, mie şi lui Mihai. Şi pentru acest scump nepoţel.

- Mamă, a continuat Mihai. Emilia este un înger în viaţa mea. Şi cred că şi în viaţa ta. Şi eu îţi mulţumesc pentru că ai primit-o la tine în casă şi mi-ai dat şansa să o întâlnesc.

- Nimic nu este întâmplător, a răspuns Maria.

- Ce vrei să spui? Am întrebat eu curioasă.

- Draga mea, totul se întâmplă cu un motiv. Tot ce avem în viaţa noastră este atras de noi. Tu de exemplu îţi doreai să îţi schimbi viaţa, să iei totul de la zero. Mi-ai întâlnit pe mine. Eu îmi doream să cresc copii care să ajungă de succes. Te-am găsit şi s-a întâmplat asta. Mihai şi-a dorit să îşi găsească o soţie pe măsura lui. Te-a întâlnit pe tine. Şi tot aşa. Totul este minunat exact aşa cum este.

- Da, asta ştiu şi eu. Totuşi, aş mai avea câteva întrebări înainte să pleci.

- Te ascult.

- Cine guvernează viaţa noastră? Mă refer acum la faptul că unii oameni cred că Dumnezeu este cel care ne dă în viaţa necazuri sau fericire, depinde de ceea ce facem fiecare.

- Oamenii cred că există cineva în afara lor. Adevărul este că nu există nimic în afara ta. Până şi Dumnezeu este în interiorul tău. În sufletul tău. În inima ta. Acolo îl poţi găsi pe Dumnezeu. Iar de guvernat fiecare îşi alege calea pe care merge. Alegerile pe care le facem ne influenţează viaţa şi experienţele. Noi singuri ne facem cu mâna noastră viaţa, un rai sau un iad. Unii au doar noroc pentru că ştiu că fac parte din ei şi îl folosesc cu înţelepciune. Nimic nu este în afara ta. Tot ce există este deja în interiorul tău. Dumnezeu nu pedepseşte. Dumnezeu te iubeşte.

- Uneori oamenii sunt încărcaţi de necazuri cum am fost şi eu. Dar am devenit conştientă. Cum pot să devină oamenii conştienţi de ei înşişi?

CUM TE TREZEŞTI ŞI DEVII CONŞTIENT DE TINE

Oamenii pot deveni conştienţi observând lumea în care trăiesc. Devenind observator. Realizezi că trăieşti într-o mare iluzie. La fel ca şi în filmul "Matrix". Observi, trăieşti în prezent şi devii conştient. Starea de prezenţa este cea care te poate ajuta să devii conştient de tine. În momentul în care conştientizezi şi simţi tot ce trăieşti, fiecare moment, ajungi să ştii cine eşti tu cu adevărat. Dar în primul rând trebuie să alegi asta. Să îţi doreşti acest lucru. Alege să fii conştient. Cere ghidare Divină. Iubeşte-ţi mintea dar în acelaşi timp spune-i că tu eşti o fiinţă Divină, conştientă care trăieşte aici şi acum. Mintea te duce în viitor sau trecut. Nu te lasă să trăieşti aici şi acum. Dacă eşti îngăduitor/îngăduitoare cu ea şi o observi vei deveni mai conştient. De asemenea, prin respiraţie conştientă. Respiri şi conştientizezi momentul. Acest moment în care doar respiri. Eşti una cu respiraţia ta. Eşti una cu tot ce există. Totul depinde doar de tine dacă doreşti să devii real şi să trăieşti în prezent sau doreşti să rămâi ancorat în ceea ce a fost sau va fi. Conştientizarea fiinţei tale este valoarea cea mai de preţ pe care o poţi avea. În momentul în care începi să te descoperi pe tine însuţi ai descoperit toată lumea. Atunci nu mai există secrete pentru tine. Pentru că deja ştii tot, eşti tot. Ai descoperit "*calea, adevărul şi viaţa*". Cel mai important pentru suflet este să descopere cine este cu adevărat.

Maria are dreptate. Simt că acesta este Adevărul absolut de care vorbeşte toată lumea. Acel adevăr pe care dacă l-ai descoperit nu mai ai nevoie de nimic. Pentru acel adevăr vii aici viaţă după viaţă, tot căutând acel

adevăr. Eu cred că după asta tânjim toată viaţa şi nu suntem fericiţi până când nu îl descoperim. Însă mulţi au ajuns să fie agăţaţi de lucrurile materiale şi să uite de sufletul lor care aşteaptă ca ei să se trezească. E bine că măcar sufletul are răbdare după noi. Uneori însă ne mai aruncă unele lecţii pe care suntem forţaţi de împrejurări să le învăţăm.

Sufletul este bunul nostru cel mai de preţ. Nu există nicio valoare care să fie mai mare. El aşteaptă după fiecare dintre noi, ne iubeşte şi ne respectă deciziile.

Am întrebat-o pe Maria dacă ştie ce este iubirea. Nu aş vrea să termin cartea şi să nu ştim ce este iubirea. Eu mă refer la iubirea adevărată. Nu la cea de cuplu sau de părinţii. Nu la cea egotica. La iubirea care îmbrăţişează planeta. Iubirea care a creat tot ce există.

- Maria, ce este iubirea?

- Iubirea? Nu are definiţie. Este cea mai puternică energie din Univers. Este energia care ne înconjoară şi care există în fiecare dintre noi.

- Iubirea există în noi?

- Exact. Iubirea este o energie interioară nicidecum exterioară. De asta oamenii care iubesc o altă persoană dar nu se iubesc pe ei ajung să piardă aceea iubire.

- Acum înţeleg.

- Iubirea pentru celălalt de fapt este o iubire de nevoie. Căutăm pe cineva pentru că avem nevoie de iubire. Dar iubirea este prezentă în fiecare mişcare pe care o faci. În fiecare respiraţie. În fiecare om. În fiecare animal. În fiecare obiect. În fiecare fiinţă existentă pe pământ.

- Bun dar dacă există în fiecare atunci de ce mai avem nevoie de ea?

- Păi nu trebuie să avem nevoie de ea. Trebuie să o simţim şi atât. Să fim conştienţi de ea. Să fim conştienţi că există în tot ce există. În tot ce mişcă. În tot ce are viaţa sau ce nu are. De asta atunci când mergi la muncă şi faci ceva cu tot dragul şi cu toată iubirea iese un lucru nemaipomenit. Când faci mâncare şi o faci din toată inima iese o mâncare foarte gustoasă şi bună. Tot ce există este iubire.

- Şi totuşi nu suntem conştienţi de asta, am zis eu.

- Nu pentru că noi am fost învăţaţi să căutăm iubirea în afara noastră. Dar iubirea este acolo unde nu te aştepţi. În interiorul tău. Cine o caută

acolo, va găsi comoara cea mai de preţ şi va trăi în iubire toată viaţa.

- Şi pe lângă iubire, ce mai trebuie să ştim, ca să trăim o viaţă plină de succes?

- Trebuie să mai ţinem cont şi de convingerile pe care le avem. Credinţele noastre. Oamenii care cred în ei şi cred că pot să reuşească în viaţă o vor face, cei care cred că este imposibil să reuşească din diferite motive, vor avea dreptate la rândul lor şi nu vor reuşi pentru că nu cred în această posibilitate. Ceea ce crezi şi ceea ce nu crezi îţi este relevat în realitatea ta.

- Am observat de-a lungul călătoriei mele faptul că unii oameni cred că se pot vindeca de exemplu şi alţii că nu se pot. Şi cu ei se întâmplă la fel.

- Exact. Tot ceea ce crezi că este sau nu este va deveni realitate. Ţi-am spus că suntem conştiinţă pură. Ea poate să fie orice. Ea poate să aibă orice. Ea poate să facă orice. Cel mai important este să îţi convingi subconştientul că poţi.

- Şi asta cum putem să facem?

CUM SĂ ÎȚI CONVINGI SUBCONȘTIENTUL?

Subconştientul poate să fie convins prin credinţele pe care le ai. Cultivând lucruri pozitive în viaţa ta vei vedea cum viaţa îţi va fi schimbată. Atunci începi să crezi că se poate să ai şi noroc şi să fii o persoană norocoasă. Acesta este pasul unu.

1. Cultivă lucruri pozitive. Devenind o persoană pozitivă vei reuşi să atragi în viaţa ta tot ce îţi doreşti.

2. Începi să crezi în tine tot mai mult. Subconştientul va recepţiona această credinţă şi va deveni mai uşor de convins.

3. Descoperă-ţi pasiunile şi talentele. Poţi să îţi convingi subconştientul mai uşor lucrând la ceea ce îţi place.

4. Fă-ţi o listă cu toate lucrurile care îţi fac plăcere. Notând lucrurile plăcute vei reuşi să rămâi într-o stare pozitivă care îţi va aduce multe beneficii.

5. Munceşte cu tot dragul şi toată bucuria. Indiferent cu ce te ocupi, fă-o cu tot dragul. Fii acolo prezent şi dă tot ce poţi. Dacă nu îţi place ceea ce faci, începe să faci ceea ce îţi place şi fă-o cu tot dragul.

6. Fii recunoscător/recunoscătoare pentru tot ce există în viaţa ta. Subconştientul va recepţiona aceste lucruri şi îţi va permite cu mare

uşurinţă să integrezi credinţele noi.

Eram extrem de nerăbdătoare să fac toate aceste lucruri pe care Maria mi le-a dat. Vroiam să îmi schimb viaţa într-un mod mirific. Aveam alte planuri puse pe hârtie, alte vise.

- Copii mei frumoşi, este timpul ca eu să plec şi să vă las să vă trăiţi viaţa pe care o doriţi în armonie şi fericire.

- Maria, ce rău îmi pare că nu mai stai cu noi, i-am spus eu tristă.

- Să nu îţi pară. O să ne mai vedem cu siguranţă. Momentan este timpul să vă las să vă descurcaţi pe cont propriu, cum aţi făcut-o şi până acum.

- Mulţumim pentru tot ce ne-ai învăţat.

- Eu vă mulţumesc pentru că existaţi în viaţa mea, pentru toate lecţiile pe care mi le-aţi dat, pentru toate momentele în care am trăit la maxim alături de voi. Vă iubesc suflete frumoase.

- Şi noi te iubim.

Am strâns-o în braţe şi am condus-o la aeroport. Eram trişti dar în acelaşi timp fericiţi pentru că ştiam că de acum înainte ne vom descurca foarte bine aşa şi este timpul să fim pe cont propriu aşa cum am fost până acum. Eduard a zâmbit când a plecat Maria şi noi toţi ne-am bucurat pentru zâmbetul acela frumos pe care l-a oferit.

Călătoria mea se încheie aici pentru un moment şi asta pentru că vroiam doar să arăt cum se poate schimba viaţa unui om care începe de la zero. Am trecut prin multe şi dacă privesc acum în spate realizez că toate momentele din viaţa mea au fost speciale şi m-au învăţat ceva.

Mă bucur că am făcut această călătorie şi mă bucur că nu am fost singură ci mereu însoţită. Sunt fericită pentru că sunt aici şi mă iubesc exact aşa cum sunt. Iubesc existenţa mea pe acest pământ. Iubesc tot ce există!